ലക്ചർ സിയാൽകോട്ട്

ഹ. മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ് (അ)

ലക്ച്ചർ സിയാൽക്കോട്ട്

(സിയാൽക്കോട്ട് പ്രഭാഷണം)

ഹസ്രത്ത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ് (അ)

വിവർത്തകൻ:

എൻ. അബ്ദുർറഹീം

AHMADIYYA MUSLIM CENTENARY 1889 – 1989

പ്രസാധകർ:

കണ്ണൂർ-കടലായി അഹ്മദിയ്യാ മുസ്ലിം
ശതവാർഷിക ജൂബിലി കമ്മിററി
കണ്ണൂർ—670 003

ആമുഖം

അഹ്മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാന സ്ഥാപകരായ ഹസ്റത്ത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദുൽഖാദിയാനി (അ) 1904 നവമ്പർ 2-ാംനു- സിയാൽകോട്ട് വച്ച് ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലിംകളുമടങ്ങിയ ഒരു വൻസമ്മേളനത്തിൽ വായിക്കാൻവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ഉപന്യാസമാണ് 'ലക്ചർ സിയാൽകോട്ട്' എന്ന പേരിൽ പ്രഖ്യാതമായ ഈ കൃതി.

ഈ പ്രഭാഷണത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഇസ്ലാമിനെയും മററു മതങ്ങളെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും ഇസ്ലാമിൻെറ സത്യത്തെയും സജീവതത്തെയും തെളിയിച്ചുകാണിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: എല്ലാ മതങ്ങളും അവയുടെ ആരംഭത്തിൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇസ്ലാമിൻെറ ആവിർഭാവത്തിന്നുശേഷം ദൈവം മററെല്ലാ മതങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇസ്ലാമിൽ 'മുജദ്ദിദ്'മാരുടെയും (പരിഷ്കർത്താക്കളുടെയും) 'മുസ്ലിഹ്'മാരുടെയും (സംസ്കാരകന്മാരുടെയും) പരമ്പര തുടർന്നുപോരുന്നു', ഇതേ പരമ്പരയിൽതന്നെ പതിനാലാം നൂററാണ്ടിൻെറ തലയ്ക്കൽ ഒരു മുജദ്ദിദ് ആയി ദൈവം തന്നെ നിയോഗിച്ചിരിക്കയാണെന്ന വാദവും ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഇതിൽ ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലാണ് താൻ കൃഷ്ണാവതാരമാണെന്ന വാദം ആദ്യമായി ജനമദ്ധ്യേ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. മഹാത്മാ ശ്രീകൃഷ്ണനെപററി അവിടുന്നു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

''രാജാ ശ്രീകൃഷ്ണൻ എനിയ്ക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതിൻ പ്രകാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പൂർണ്ണമനുഷ്യൻ ആയി

രുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു തുല്യനായി ഹിന്ദുക്കളുടെ ഋഷിമാരിലും അവതാരപുരുഷന്മാരിലും മററാരുമില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ അവതാരം അഥവാ നബി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവ് (റൂഹുൽ ഖുദ്സ്) ഇറങ്ങാറുണ്ടായിരുന്നു''

തുടർന്നു ശ്രീകൃഷ്ണൻ എന്ന നിലയിൽ ആര്യസമാജക്കാരായ മാന്യൻമാരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരുടെ ചില അടിസ്ഥാനപരമായ തെററുകളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ആത്മാക്കളും പരമാണുക്കളും അനാദിയും അസൃഷ്ടങ്ങളും ആണെന്നുള്ളതാണ് ആ തെററുകളിൽ ഒന്നാമതായി എടുത്തുപറഞ്ഞത്. അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിക്യത്തിലേയ്ക്കു ബുദ്ധിപരമായ യാതൊരു തെളിവും അവശേഷിക്കാതാകുമെന്നു അദ്ദേഹം സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ആത്മാവും അണുവും അസൃഷ്ടങ്ങളാണെന്നു വരുമ്പോൾ അവയുടെ കൂടിച്ചേരലും സ്വയംസംഭവിക്കാവുന്നതാകയാൽ അവയെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലാതാവും.

രണ്ടാമത്തെ പിഴവ്, മോക്ഷം താൽകാലികമാണെന്നും പുനർജന്മം നിത്യമാണെന്നുമുള്ള അവരുടെ തത്വങ്ങളാണ്. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വശക്തിത്വം, കാരുണ്യം, നീതി എന്നിവയ്ക്കു നിരയ്ക്കാത്തതുമത്രെ.

ഒടുവിൽ, തന്റെ ദിവ്യവാദത്തിനുള്ള തെളിവുകൾ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് വിവരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആനിലും തിരുനബിവചനങ്ങളിലും വാഗ്ദത്തമസീഹിന്റെ ആവിർഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം എടുത്തുകാട്ടുന്നത്. പിന്നീട് തനിയ്ക്കുണ്ടായ ദിവ്യവെളിപാടുക

ളും തൻെറ പ്രവചനങ്ങളും വിവരിക്കുന്നു. ആ പ്രവചനങ്ങളാകട്ടെ, തനിക്കെതിരായ പ്രതിഷേധങ്ങളുടെയും എതിർപ്പുകളുടെയും കൊടുങ്കാററുകൾ വീശിയടിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവചനങ്ങളത്രെ. അവയെല്ലാം ഇന്നു പൂർത്തിയായിരിക്കുകയാണ്".

ഈ പ്രഭാഷണം അനേകർക്ക് സത്യാസ്ത്ദർശനത്തിനു വഴിതെളിയിക്കട്ടെ എന്നു ഒട്ടവിലായി ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു!

1989 അഹ്മദിയ്യാജമാഅത്തിൻെറ ശതാബ്ദിവർഷമായിരുന്നു. അഹ്മദിയ്യാജമാഅത്തിൻെറ പിറവിതൊട്ടു നൂറു കൊല്ലം പൂർത്തിയായ സാഹചര്യത്തിൽ ലോകമെങ്ങുമുള്ള അഹ്മദികൾ ശതവാർഷികജൂബിലി ആഘോഷിക്കുകയും ആഗോളവ്യാപകമായി വിവിധ പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയുമുണ്ടായി. കേരളത്തിലും സംസ്ഥാനതലത്തിലും പ്രാദേശികമായും ആഘോഷപരിപാടികൾ നടന്നു.

കണ്ണൂർ—കടലായി അഹ്മദിയ്യാ ശതാബ്ദി സമിതിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആവിഷ്ക്കരിച്ച പരിപാടികളിൽ ഒരിനമായിരുന്നു പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം. ഇതോടനുബന്ധിച്ച് ''സ്ത്രീ—അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും' എന്ന ഒരു പുസ്തകം കണ്ണൂർ 'ലജ്ന ഇമായില്ലാഹ്'' എന്ന അഹ്മദിയ്യാ മഹിളാ സംഘം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. തുടർന്നു ഹസ്രത്ത് അഹ്മദുൽ ഖാദിയാനിയുടെ പ്രഖ്യാതമായ 'ഫത്ഹെ ഇസ്ലാം' (ഇസ്ലാമിൻെറ വിജയം) എന്ന കൊച്ചു പുസ്തകത്തിൻെറ വിവർത്തനവും

സമിതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതേ പരമ്പരയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മറെറാരു വിവർത്തനകൃതിയാണ് 'ലക്ചർ സിയാൽകോട്ട്''.

ഈ ഗ്രന്ഥം ഞാൻ ഉർദു മൂലത്തിൽനിന്നാണ് തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമ 'റിവ്യൂ ഓഫ് റിലിജ്യൻസ്'' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ 1904 നവമ്പറിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പത്രാധിപർ മൌലവി മുഹമ്മദലി സാഹിബ് എം. എ. ആണ് അതു വിവർത്തനം ചെയ്തത്, ഞാൻ അതു കൂടി മുമ്പിൽ വച്ചു ഒത്തുനോക്കിയാണ് ഈ തർജ്ജമ തയ്യാറാക്കിയത്.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അച്ചടിച്ചെലവിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം കടലായി ജമാഅത്തിലെ മിസ്റ്റർ അഹ്മദ് റശീദ് ആണ് വഹിച്ചത്. ശതാബ്ദി ആഘോഷച്ചെലവിലേയ്ക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ് തുകയെങ്കിലും പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണം ഉദ്ദേശിച്ചു നൽകിയതാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുകയും അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതിന്റെ പ്രൂഫ് തിരുത്തുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം നിർവ്വഹിച്ചത് എന്റെ മകൾ ജുവൈരിയ ഗൌഹർ ആണ്. എനിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വായനക്കാരോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഈ ഗ്രന്ഥ നിർമ്മിതിയ്ക്ക് വേണ്ടി വിവിധപ്രകാരത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കണ്ണൂർ,
20-12-92.

—വിവർത്തകൻ

ലക്ച്ചർ സീയാൽകോട്ട്

ഇസ്ലാം

ലോകത്തിലെ വിവിധ മതങ്ങളെകുറിച്ചു പഠിക്കുമ്പോൾ ഇസ്ലാം ഒഴികെ മറ്റെല്ലാ മതങ്ങളും ഏതാകിലും ഒരു പിഴവ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഈ മതങ്ങളെല്ലാം തുടക്കം മുതൽക്കേ അസത്യങ്ങളാണെന്നതുകൊണ്ടല്ല ഇത്. ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം ഈ മതങ്ങൾക്കുള്ള പിന്തുണ ദൈവം ഉപേക്ഷിക്കുകയും അവ തോട്ടക്കാരൻ ഇല്ലാത്ത തോട്ടം പോലെയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ കാരണം. തോട്ടത്തിൽ ജലസേചനം നടത്തുന്നതിന്നും അവിടം നോക്കിപ്പാർക്കുന്നതിന്നും യാതൊരു ഏർപ്പാടും ഇല്ലാതായി. തന്നിമിത്തം, ക്രമത്തിൽ ക്രമത്തിൽ അവയിലെല്ലാം കാട്ടുപടലുകൾ വളർന്നു വരികയും ഫലദായകങ്ങളായ വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം ഉണങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. അവിടെയെല്ലാം മുൾപടർപ്പുകളും കാട്ടുചെടികളും വേരു

പിടിച്ചു. മതത്തിന്റെ വേരായിരിക്കുന്ന ആത്മീയചൈതന്യം തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകയും ശുഷ്കമായ വാക്കുകൾ മാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ദൈവം ഇസ്‌ലാമിന്റെനേരെ അത്തരം ഒരു സമീപനമല്ല സ്വീകരിച്ചത്. ഈ തോട്ടം നിത്യഹരിതമായിരിക്കണമെന്നു അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം, അവൻ എല്ലാ നൂററാണ്ടിന്റെയും തലയ്ക്കൽ ഈ തോട്ടത്തിൽ വെള്ളം നനയ്ക്കുന്നതിന്നും അതു ഉണങ്ങിവരണ്ടുപോകുന്നതിൽനിന്നും പരിരക്ഷിക്കുന്നതിന്നും ഏർപ്പാടുചെയ്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഓരോ നൂററാണ്ടിന്റെയും തലയ്ക്കൽ മതനവീകരണത്തിന്നു ഒരു ദൈവദാസൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അജ്ഞരായ ജനം അദ്ദേഹത്തെ എതിരിടാൻ മുതിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ആചാരങ്ങളും ആദത്തുകളുമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞ തെററുകുററങ്ങൾ തിരുത്തപ്പെടുകയെന്നതു അവർക്ക് വളരെ അസഹ്യമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവന്റെ സുന്നത്ത് (നടപടിക്രമം) ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, സന്മാർഗ്ഗവും ദുർമ്മാർഗ്ഗവും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന അന്തിമമായ യുദ്ധത്തിൽ, പതിനാലാംനൂററാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അഥവാ, സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ മുസ്ലിംകളെ ആലസ്യത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരായി കാണുകയാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രതിജ്ഞയെ കുറിച്ചോർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്ലാംദീനിനെ നവീകരിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, നമ്മുടെ നബിനായകർക്ക്ശേഷം, മററു മതങ്ങൾക്കൊന്നും ഈ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ ആ മതങ്ങളെല്ലാം മൃതങ്ങളായിപ്പോയി. അവയിൽ ആത്മീയചൈതന്യം അവശേഷിക്കാതായി. ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചു പഴകിയ വസ്ത്രങ്ങളിൽ, അലക്കിയാലും മായാത്തവി

ധം കറകരം വീണടിയുന്നതുപോലെ അവയിലെല്ലാം ദൂഷ്യങ്ങരം വന്നുചേൻു. ആത്മീയതയെക്കുറിച്ച ഒന്നും അറിയാത്തവരും നീചവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ട വൃത്തികേടുകളിൽനിന്നു വിശുദ്ധി നേടീട്ടില്ലാത്തവരുമായ ദുഷ്ടാത്മാക്കരം തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥപരമായ ആഗ്രഹങ്ങരം കൊണ്ടു ആ മതതത്വങ്ങളിൽ അനാവശ്യമായി കൈകടത്തുകയും അവ തികച്ചും മറെറാന്നായി മാറിപ്പോകും വിധം അവയെ മറിച്ചുകളകയും ചെയ്തു.

കൃസ്തു മതത്തിൽ ദൈവം മാറി

ഉദാഹരണമായി, കൃസ്തുമതത്തെ നോക്കുക. അതു തുടക്കത്തിൽ എത്ര പരിശുദ്ധമായ തത്വങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നില്ല? യേശുമശീഹാ ജനമദ്ധ്യേ ഉയർത്തിക്കാട്ടിയ മതതത്വങ്ങരം, ഖുർആൻെറ തത്വങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച കുറവുകളുള്ളതാണെങ്കിലും അതു വെളിപ്പെട്ട കാലത്തെ മുൻനിർത്തി നോക്കിയാൽ ഏററവും ഉദാത്തമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, പരിപൂർണ്ണമായ മതതത്വങ്ങരം വെളിപ്പെടാൻ സമയം എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതു വഹിക്കുവാൻ ബലഹീനങ്ങളായ ചുമലുകരംക്ക് സാധ്യമായിരുന്നില്ല. 'തൌറാത്ത്' അഥവാ പഴയനിയമം ജനങ്ങളെ വഴിനടത്തിയ അതേ ദൈവത്തിലേക്കു' അതു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകിപ്പോന്നു. എന്നാൽ, മശീഹായുടെ കാലശേഷം കൃസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവം മറെറാരു ദൈവമായി മാറിപ്പോയി. തൌറാത്തിൻെറ പാഠങ്ങളിൽ ആ ദൈവത്തെപററി ഒന്നും വിവരമില്ലായിരുന്നു. ഈ പുതിയ ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുറപ്പിച്ചപ്പോരം തൌറാത്തിൻെറ പാരമ്പര്യങ്ങളത്രയും അടി

മേൽ മറിഞ്ഞുപോയി. പാപങ്ങളിൽനിന്നുള്ള യഥാൎത്ഥമായ മോചനവും പരിശുദ്ധി കൈവരുത്തുന്നതിന്നു തൌറാത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരുന്ന മാൎഗ്ഗോപദേശങ്ങളും എല്ലാം താറുമാറായിപ്പോകയും ചെയ്തു. ലോകത്തിന്റെ പാപമുക്തിയ്ക്കുവേണ്ടി മിശിഹാ കുരിശിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചെന്നും അദ്ദേഹം ദൈവംതന്നെയായിരുന്നുവെന്നുമുള്ള പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പാപമോചനത്തിന്നുള്ള സകല ആശ്രയങ്ങളെയും കൊള്ളത്തിയിട്ടു. ഇത്രയുമല്ല, തൌറാത്തിന്റെ പല സനാതനധൎമ്മങ്ങളേയും അവർ ദുബ്ബലപ്പെടുത്തി. മിശിഹാ(അ) ഈ ലോകത്ത് വീണ്ടും വന്നാൽ ഒരിക്കലും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവിധം കൃസ്തുമതത്തിൽ മാററങ്ങൾ വന്നുകൂടി. തൌറാത്തിലെ ധൎമ്മങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതിന്നു കർശനമായ താക്കീതുകൾ നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ജനം തൌറാത്തിന്റെ കൽപനകളെല്ലാം അപ്പടി ഉപേക്ഷിക്കുമാറായി എന്നതു തികച്ചും ആശ്ചര്യാവഹമായിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, തൌറാത്തിൽ പന്നിമാംസം വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. 'ഞാൻ അതു നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കിയിരിക്കുന്നു' എന്നു യേശു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തൌറാത്തിൽ അഗ്രചൎമ്മഛേദന കൽപിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും 'ഞാൻ ചേലാകൎമ്മം ദുൎബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നു' എന്നു യേശു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. യേശുവിന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കല്പന മതത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ അവൎക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു എപ്പോഴാണ്? ഒരു സാൎവ്വജനീനമായ ലോകമതം ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഇതെല്ലാം ആവശ്യമായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം, കൃസ്തുമതത്തിന്റെ ഈ അലങ്കോ

ലപ്പെടൽ ഇസ്ലാമിൻെറ ആവിർഭാവത്തിൻെറ ഒരടയാള മായിരുന്നു.

ഹിന്ദുമതത്തിൽ ബിംബാരാധന

ഇസ്ലാമിൻെറ ആവിർഭാവത്തിനു മുമ്പ് ഹിന്ദുമതവും മാറിത്തിരിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ അങ്ങോളമി ങ്ങോളം ബിംബാരാധന പ്രബലപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവത്തിനു അവൻെറ ഗുണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പരമാണുക്കളെ ആശ്രയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും സൃഷ്ടികളുടെ ഉൽപത്തിയ്ക്ക് ദൈവം പരമാണുക്കളെ ആ ശ്രയിക്കുന്നു എന്നാണ് ആര്യസമാജക്കാരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഈ വികലവിശ്വാസം കാരണമായി അവർക്ക് 'ശിർക്ക്' അഥവാ സൃഷ്ടിപൂജ നിറഞ്ഞ മറെറാരു വിശ്വാസസിദ്ധാ ന്തംകൂടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതായിവന്നു. അതായത്, പ്രപ ഞ്ചത്തിലെ പരമാണുക്കളും ആത്മാക്കളുമെല്ലാം ദൈവത്തെ പോലെതന്നെ സനാതനവും അനാദിയും ആണെന്ന വി ശ്വാസമാണത്. ദൈവികഗുണങ്ങളെപററി അഗാധമാ യി ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അവർക്കങ്ങനെ പറയാൻ കഴി യുകയില്ലായിരുന്നു. അല്ലാഹു അവൻെറ സത്തയോ ടൊപ്പം അനാദിയായുള്ള സൃഷ്ടികർത്തൃത്വഗുണത്തിൽ മനു ഷ്യനെപോലെ ഏതെങ്കിലും പരമാണുവിനെ ആശ്രയി ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻെറ ശ്രവണഗുണത്തിലും ദർശനഗു ണത്തിലും മററും അവൻ മനുഷ്യനെപോലെ ഏതെങ്കി ലും പരമാണുവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെന്നു വരു ന്നതെങ്ങനെ? വായുവിൻെറ സഹായമില്ലാതെ മനുഷ്യ നു് കേൾക്കാനാവില്ല. വെളിച്ചത്തിൻെറ സഹായം കൂടാ തെ ഒന്നും കാണാനും കഴിയില്ല. പരമേശ്വരനും ഇപ്രകാ രമുള്ള ബലഹീനതയുള്ളവനാണോ? അവനും കേൾക്കുന്ന

തിന്നും കാണുന്നതിന്നും വായുവിനേയും വെളിച്ചത്തേയും ആശ്രയിക്കുന്നവനാണോ? ആശ്രയിക്കുന്നവനല്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടികർത്തൃത്വത്തിന്നും അവൻ യാതൊരു പരമാണുവിനെയും ആശ്രയിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കികൊള്ളുവിൻ. അല്ലാഹ് അവന്റെ സിഫത്തുകൾ അഥവാ ഗുണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു് ഏതെങ്കിലും പരമാണുവിനെ ആശ്രയിക്കുന്നു എന്ന തർക്കയുക്തി അടിമുടി കളവാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഗുണങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി ദൈവത്തെപററി ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു യാതൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്ന ന്യായയുക്തി ഉന്നയിക്കുന്നതും മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതകൾ ദൈവത്തിൽ ആരോപിക്കുന്നതും വലുതായ തെററാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഉണ്മ സീമിതമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സത്തയാകട്ടെ അപരിമേയവും. ദൈവം അവന്റെ ഉണ്മയുടെ അത്ഭുതത്താൽ മറെറാരു വസ്തുവെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് ദൈവത്വം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗുണത്തിൽ പരമാണുവിനെ ആശ്രയിക്കുന്നവനല്ല ദൈവം; ആശ്രയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ദൈവമല്ല. അവന്റെ പ്രവൃത്തിയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും തടസ്സം ഉണ്ടാവാമോ? ഒരൊററ ശ്വാസത്തിൽ ആകാശഭൂമികളെ പടക്കാനിച്ഛിച്ചാൽ അതവന്നു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നാണോ? ഹിന്ദുക്കളിൽ ജ്ഞാനത്തോടൊപ്പം ആത്മീയതയും സ്വാംശീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരും ശുഷ്കമായ തർക്കശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിടിയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരും പരമേശ്വരനെപ്പററി ആര്യസമാജികളായ മാന്യന്മാർ ഇക്കാലത്ത് ഉന്നയിക്കുന്ന ഈ വിശ്വാസം ഒരിക്കലും പുലർത്തിയിട്ടില്ല. ഇതു ആത്മീയതയുടെ അഭാവത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നു.

ആത്മീയത ചോർന്നു

ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ മതങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാ വൈകല്യങ്ങളും—അവയിൽ പലതു എടുത്തുപറയാൻകൂടി കൊള്ളാത്തതും മാനുഷികമായ വിശുദ്ധതയ്ക്കു തന്നെ നിരക്കാത്തതുമാണ്—ഇസ്ലാമിന്റെ ആവശ്യകതയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു കുറച്ചുകാലം മുമ്പു തന്നെ ഈ എല്ലാ മതങ്ങളും അലങ്കോലപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നും അവയിൽനിന്നും ആത്മീയത ചോർന്നുപോയിരുന്നു എന്നും ബുദ്ധിമാനായ ഏതൊരാളും സമ്മതിക്കും. നമ്മുടെ നബിനായകർ മുഹമ്മദ് നബി(സ) സത്യത്തിന്റെ അവതരണത്തിനായി വെളിപ്പെട്ട ഒരു മഹാപരിഷ്കർത്താവ് (മുജദ്ദിദെ അഅ്സം) ആയിരുന്നു. അപ്രത്യക്ഷമായ സത്യത്തെ അവിടുന്നു വീണ്ടും ലോകത്ത് കൊണ്ടുവന്നു. ഈ അഭിമാനകൃത്യത്തിൽ നബിനായകരോടൊപ്പം മറ്റൊരു നബിയും പങ്കില്ല. സകലലോകവും പൂർണ്ണമായ അന്ധകാരത്തിൽപെട്ടു കിടക്കുന്നതായിട്ടാണ് അവിടുന്നു കണ്ടതു. അവിടുത്തെ ആവിർഭാവത്തോടെ ആ അന്ധകാരം പ്രകാശമായി മാറി. അവിടുന്നു വെളിപ്പെട്ട ജനത മുഴുവനുംതന്നെ 'ശിർക്കി'ന്റെ അഥവാ സൃഷ്ടിപൂജയുടെ മേലങ്കി അഴിച്ചുവച്ചു തൌഹീദിന്റെ അഥവാ ഏകദൈവാദർശത്തിന്റെ പുതപ്പണിയുന്നതുവരെ, എന്നല്ല, അവർ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അത്യുന്നതശ്രേണികളിലെത്തുന്നതുവരെയും, സത്യസന്ധതയുടേയും ആത്മാർത്ഥതയുടേയും ദൃഢവിശ്വാസത്തിന്റെയും അപദാനങ്ങൾ ലോകത്ത് മറ്റൊരു ജനവിഭാഗത്തിലും കാണപ്പെടാത്ത വിധം അവരിൽനിന്നു വെളിപ്പെട്ടുമാറാകുന്നതുവരെയും

അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായില്ല. ഈ വിജയം, ഏതാദൃശമായ വിജയം, നബിനായകർ(സ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറെറാരു പ്രവാചകനും പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അങ്ങേയററം അധർമ്മം നിറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് സ്വാഭാവികമായും അത്യുജ്ജ്വലപ്രഭാവനായ ഒരു മഹാപരിഷ്കർത്താവിനെ ലോകം പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷനാകയും നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നു മാത്രമല്ല, ലക്ഷക്കണക്കിൽ മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിപൂജ കൈവെടിഞ്ഞു തൌഹീദിൻെറ അഥവാ, ഏകദൈവാദർശത്തിൻെറ നേർവഴി അവലംബിക്കമാറാകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു കാലത്ത്, ഈ ലോകത്ത്നിന്ന് വിരഹം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതുതന്നെ തിരുനബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിലേയ്ക്ക് ഏററവും വലിയ ഒരു തെളിവാകുന്നു. ഈ പരിപൂർണ്ണമായ പരിഷ്കരണം തിരുമേനിയുടെമാത്രം സവിശേഷമായ ഒരു നേട്ടമാകുന്നു. അവിടുന്നു മൃഗപ്രായരായ, കിരാതരായ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്നു മനുഷ്യത്വം പഠിപ്പിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം മൃഗസമാനരെ മനുഷ്യരാക്കി മാററിയെന്നു പറയാം. പിന്നെ, ആ മനുഷ്യരെ വിജ്ഞരാക്കി. വിജ്ഞരായ മനുഷ്യരെ അവിടുന്നു ദൈവമനുഷ്യരാക്കി മാററുകയും ആത്മീയചൈതന്യം അവരിൽ ഊതിനിറക്കുകയും സത്യദൈവവുമായി അവരെ അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ആടുമാടുകളെപോലെ അറുത്തിടപ്പെട്ടു. എറുമ്പുകളെപ്പോലെ കാലടികൾക്കടിയിൽ ചതച്ചരയ്ക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും, അവർ സത്യവിശ്വാസം കൈവെടിഞ്ഞില്ല. എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളിലും വിപത്തുകളിലും അവർ മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു കാൽവച്ചു: ചുരുക്ക

ത്തിൽ, നമ്മുടെ നബിനായകർ(സ) ആത്മീയത സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിൽ രണ്ടാം ആദം ആയിരുന്നു. എന്നല്ല, യഥാർത്ഥ ആദം അവിടുന്നുതന്നെ ആയിരുന്നു എന്നു പറയണം. അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിൽ കുട്ടിക്കാലം തുടങ്ങിയുള്ള സകല മാനുഷിക അനുഗ്രഹങ്ങളും പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. സകല സൽഭാവങ്ങളും അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിൽ സക്രിയമാവുകയും മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലെ ഒരു ശാഖയും നിഷ്ക്രിയമല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്തു. കാലാതീതത്വംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ സകലപൂർണ്ണതകളും തിരുമേനിയിൽ അവസാനിച്ചതുകൊണ്ടും തിരുമേനിയിൽ 'ഖത്മെ നബുവ്വത്ത്'' സംഭവിച്ചു. തിരുനബി(സ) ദൈവികഗുണങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണപ്രതിരൂപം ആയിരുന്നു. ആകയാൽ, തിരുമേനിയുടെ ശരീഅത്ത് പ്രതാപഗുണങ്ങളുടെയും സൗന്ദര്യഗുണങ്ങളുടെയും രണ്ടിൻേറയും വാഹകം ആയിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ രണ്ടു നാമങ്ങൾ അതായതു, മുഹമ്മദ് എന്നും അഹ്മദ് എന്നുമുള്ള നാമങ്ങൾ ഇതേ ഉദ്ദേശ്യം ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതത്രെ. തിരുമേനിയുടെ നബുവ്വത്തിൻെറ സാകല്യത്തിൽ ഒരു വശത്തും ലോഭമില്ല. മറിച്ചു, അതു ആരംഭം മുതൽക്കേ ലോകത്തിനു മുഴുവനുമായിട്ടുള്ളതത്രെ.

ധർമ്മാധർമ്മകാലചക്രങ്ങൾ

തിരുനബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ മറെറാരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാകുന്നു: സകല നബിമാരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും അതുപോലെതന്നെ വിശുദ്ധഖുർആനിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് ആദം മുതൽ അവസാനംവരെ ലോകത്തിൻെറ വയസ്സ് ഏഴായിരം കൊല്ലം ആണെന്നു അല്ലാഹു കണക്കാക്കീട്ടുണ്ട് എന്ന

ത്രെ. സന്മാർഗ്ഗത്തിൻെറയും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൻെറയും പ്രാബല്യത്തിന്ന് ആയിരം കൊല്ലം വീതമുള്ള കാലചക്രം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്, സൻമാർഗ്ഗത്തിന്നു പ്രഭാവം ലഭിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം; അധർമ്മത്തിൻെറയും വഴികേടിൻെറയും പ്രാബല്യമുള്ള മററൊരു കാലഘട്ടം. ഞാൻ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഇവ രണ്ടും ദൈവീകഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സഹസ്രവർഷങ്ങൾ* വീതമുള്ള കാലചക്രങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യം 'ഹിദായ'ത്തിൻെറ അഥവാ, സന്മാർഗ്ഗപ്രഭാവത്തിൻെറ കാലചക്രമാണ്. അതിൽ ബിംബാരാധനയുടെ യാതൊരു ലക്ഷണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ആയിരം കൊല്ലം അവസാനിച്ചതോടെ രണ്ടാമത്തെ സഹസ്രാബ്ദ ചക്രം ആരംഭിക്കുകയായി. അപ്പോൾ പലതരത്തിലുള്ള ബിംബാരാധനകളും സൃഷ്ടിപൂജകളും ('ശിർക്കും') പ്രബലപ്പെടുന്നു. അതോടെ എല്ലായിടങ്ങളിലും ബിംബാരാധന വ്യാപിച്ചു. പിന്നീട്, മൂന്നാമത്തെ സഹസ്രാബ്ദകാലഘട്ടത്തിൽ തൗഹീദിൻെറ അടിസ്ഥാനമിടപ്പെടുകയും അല്ലാഹു ഇച്ഛിച്ചതുവരെ ലോകത്ത് തൌഹീദ് പരക്കുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും അധാർമ്മികതയുടെ അതിപ്രസരമുള്ള നാലാം സഹസ്രവർഷചക്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഈ നാലാം സഹസ്രാബ്ദകാലഘട്ടത്തിലാണ് ബനീ ഇസ്രായീൽ അങ്ങേയററം വഴിപിഴച്ചത്. ക്രിസ്തുമതം അതിൻെറ ബീജാവാപത്തോടെതന്നെ ശുഷ്കിച്ചുപോയി. അതിൻെറ ജൻമവും ചരമവും ഒന്നിച്ചു ഒരേ സമയത്ത്തന്നെ സംഭവിച്ചു. പിന്നെ, അഞ്ചാമത്തെ ആയിരംകൊല്ലം വന്നു. അത് സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറ കാ

* Millennium—സഹസ്രാബ്ദം

ഘട്ടമായിരുന്നു. ഈ സഹസ്രവർഷചക്രത്തിലാണ് നമ്മുടെ നബിനായകർ (സ) നിയുക്തനായത്. അല്ലാഹു നബിതിരുമേനി (സ) മുഖേന തൗഹീദ് വീണ്ടും ലോകത്ത് സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ, അനാദികാലം തൊട്ട് ഹിദായത്തിനു അഥവാ, സൻമാർഗ്ഗത്തിനായി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട സഹസ്രവർഷചക്രത്തിലാണ് നബിനായകർ (സ) പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നത് തന്നെയാണ് തിരുമേനി (സ) അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ആളാണെന്നതിലേക്ക് ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ ഒരു തെളിവ്. ഞാനിത് എന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം ഉന്നയിക്കുന്നതല്ല. ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും ഇതാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഇതേ തെളിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ ഞാൻ വാഗ്ദത്തമസീഹാണെന്നുള്ള എന്റെ വാദവും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഈ വിഭജനമനുസരിച്ചു ഈ ആറാം സഹസ്രാബ്ദം അധർമ്മത്തിന്റെ സഹസ്രാബ്ദമത്രെ. ആ ആയിരം കൊല്ലം ഹിജ്റത്തിന്റെ മൂന്നാം ശതകപൂർത്തിയ്ക്ക്ശേഷമാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. പതിനാലാം നൂററാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടെ അതവസാനിക്കുന്നു. ഈ ആറാം സഹസ്രവർഷത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് 'ഫൈജെ അഅ്വജ്' (فیج اعوج) * എന്നു നബി (സ) തിരുമേനി പേരു വച്ചിരിക്കുന്നു. ഏഴാം സഹസ്രാബ്ദചക്രം ഹിദായത്തിന്റെ അഥവാ സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെതാണ്. അതിലാണ് നാമുള്ളത്. ഇതു അവസാനത്തെ ആയിരമാകുന്നു. ആകയാൽ, അവസാനകാലത്തിന്റെ ഇമാം ഇതിന്റെ തലയ്ക്കൽതന്നെ ജൻമമെടുക്കണം. ഇതിന്നുശേഷം ഇമാം ഇല്ല; മസീഹും ഇല്ല; അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴൽ (ظل)

---

* വക്രതയുടെ കാലഘട്ടം–കലികാലം—പരി

ആയിട്ടുള്ള ആറാം ഒഴികെ. ഈ സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ വയസ്സിന്റെ അന്ത്യം സംഭവിക്കുന്നു. സകല പ്രവാചകന്മാരും ഇതേപററി സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൽനിന്നു മസീഹ്‌മൗഊദ്‌ എന്നു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ൧൪മാം നൂററാണ്ടിലെ മുജദ്ദിദും അവസാനത്തിലെ സഹസ്രാബ്ദത്തിലെ മുജദ്ദിദുംതന്നെ. ആദംമുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന കാലചക്രത്തിൽ ഈ കാലഘട്ടം സപ്‌ത സഹസ്രാബ്ദമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ കൃസ്ത്യാനികൾക്കും യഹൂദികൾക്കും അഭിപ്രായതർക്കമില്ല. സൂറാ 'വൽ അസ്‌റി'ന്റെ സംഖ്യയിൽ (അബ്‌ജദ്‌) ആദമിന്റെ ചരിത്രകാലം എനിയ്‌ക്ക്‌ വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ളതു പ്രകാരവും നാം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടം ഏഴാം സഹസ്രാബ്ദമാണെന്നുതന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. വാഗ്‌ദത്തമസീഹ്‌ ഏഴാം സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ തുടക്കത്തിലാണ്‌ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയെന്നും ആറാം സഹസ്രാബ്‌ദത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലാണ്‌ ജനിക്കുകയെന്നുമുള്ള കാര്യത്തിൽ എല്ലാ നബിമാരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ആദം എല്ലാവരെക്കാളും ആദ്യത്തെ ആളാണെന്നതുപോലെ മസീഹ്‌ എല്ലാവരെക്കാളും അവസാനത്തെയാളുമത്രെ. ആദം ആറാം ദിവസമായ വെള്ളിയാഴ്‌ചയുടെ അവസാനത്തെ യാമത്തിലാണ്‌ ജനിച്ചത്‌. അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ദിവസം ഈ ലോകത്തിന്റെ ആയിരം കൊല്ലത്തിനു തുല്യമാണ്‌. ഈ സാദൃശ്യത്തിൽ ദൈവം വാഗ്‌ദത്തമസീഹിനെ ആറാം സഹസ്രത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ജനിപ്പിച്ചു. അതും ദിവസത്തിന്റെ അവസാനത്തെ യാമത്തിൽ, അങ്ങനെ ആദ്യത്തിനും അവസാനത്തിനും ഒരു സംബന്ധമുണ്ട്‌. തന്നിമിത്തം, വാഗ്‌ദത്തമസീഹിനെ അല്ലാഹു ആദമിന്റെ തുല്യതയിൽ ജനി

സ്പിച്ചു. ആദം യുഗ്മജനായിരുന്നു. വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസമാണ് ജനിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്രകാരംതന്നെ മസീഹ മൗഊദ് ആയ ഈ വിനീതനും യുഗ്മജനായി ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം ജനിച്ചു. ജനനം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ആദ്യം ഒരു പെൺകുഞ്ഞ് ജനിച്ചു. അതിനെ തുടർന്നു ഈ വിനീതന്റെ പിറവിയുണ്ടായി. ഇപ്രകാരമുള്ള ജനനം 'ഖത്മെ വിലായ'ത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ എല്ലാ നബിമാരുടെയും ഏകകണ്ഠമായ പാഠമാണ് ഏഴാം സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ മസീഹ് വരുമെന്നതു. ഇക്കാരണത്താൽ തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞ ചില കൊല്ലങ്ങളിൽ കൃസ്തീയ വിദ്വാൻമാർക്കിടയിൽ വലിയ ചർച്ചകൾ ഉയർന്നത്. അമേരിക്കയിൽ ഇതേ വിഷയകമായി ഒട്ടേറെ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വാഗ്ദത്തമിശിഹാ ഇക്കാലത്ത് തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷനാകേണ്ടതെന്നും എന്തുകൊണ്ട് ഇനിയും വെളിപ്പെട്ടില്ല എന്നുമുള്ള പ്രശ്നത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണിത്. സമയം കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നു വിലപിച്ചനിലയിൽ ചിലർ മറുപടി നൽകുകയുണ്ടായി. ചർച്ചിനെ തന്നെ മശിഹായുടെ പ്രതിനിധിയായി കരുതണമെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: ഏതായാലും നബിമാർക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സഹസ്രാബ്ദചക്രത്തിൽതന്നെയാണ് ഞാനും വെളിപ്പെട്ടതെന്നതു എന്റെ സത്യത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. മറെറാരു തെളിവുമില്ലെങ്കിൽകൂടിയും ഈ ഒരൊററ തെളിവ് തന്നെ ഉജ്ജ്വലമായിരുന്നു. സത്യാന്വേഷികളായിട്ടുള്ളവർക്ക് ഇതുതന്നെ മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. അതു നിഷേധ്യമായിത്തീരുന്നുവെങ്കിൽ സകല ദൈവീകഗ്രന്ഥങ്ങളും അയഥാർത്ഥമായിത്തീരും. ദൈവീകഗ്രന്ഥങ്ങളെ കുറിച്ചു അറിവുള്ളവരും അതിൽ ചിന്തിക്കുന്നവരും ആ

രോ അവർക്ക് പകൽവെളിച്ചംപോലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തമാണിത്. ഈ തെളിവിനെ നിഷേധിച്ചാൽ അത് സകല നബിമാരെയും നിഷേധിക്കലാകും. സകല കണക്കുകളും താറുമാറായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ദൈവീകമായ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ തുന്നിക്കെട്ട് അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതുമാകുന്നു.

ഖിയാമത്ത് നാൾ

ചിലർ കരുതുന്നതുപോലെ ഖിയാമത്തിനെ കുറിച്ച് ആർക്കും അറിയില്ല എന്നത് ശരിയല്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ആദം മുതൽ അവസാനം വരെ ഏഴായിരം കൊല്ലം എന്നു നിർണ്ണയിച്ചതെങ്ങനെ? ദൈവീക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ശരിയായ നിലയിൽ ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരാണിവർ. ഇത് ഞാനിന്നു കണക്കുകൂട്ടി നിർണ്ണയിച്ചതൊന്നുമല്ലല്ലോ. പണ്ടുപണ്ടേ ഗ്രന്ഥാനുസാരികളായ പണ്ഡിതഗവേഷകർ ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞുവന്നിട്ടുള്ളതാണിത്. യഹൂദ പണ്ഡിതന്മാരും ഇതുതന്നെ വിശ്വസിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. ആദംതൊട്ട് അവസാനകാലംവരെയുള്ള വയസ്സ് ഏഴായിരം ആണെന്നു വിശുദ്ധഖുർആനിൽനിന്നും വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുന്നു. സകല പൂർവ്വീകഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇതുതന്നെയാണ് ഏകനിലയിൽ പറയുന്നത്.

ان يوما عند ربك كالف سنة مما تعدون

എന്ന ഖുർആൻ ആയത്തിൽനിന്നും ഇതുതന്നെയാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്. എല്ലാ നബിമാരും തുറന്നനിലയിൽ ഇതേ വിവരം നമുക്ക് നൽകിപ്പോരുന്നു. ഞാനിപ്പോരം വിവരിച്ചതുപോലെ സൂറ: 'വൽ അസ്റി'ന്റെ അബ്ജദ് അനുസരിച്ചുള്ള സംഖ്യയിൽനിന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സി

ലാകുന്നതു തിരുനബി (സ) ആദംമുതൽക്കുള്ള അഞ്ചാം സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ ആണ് വെളിപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നത്രെ. ഈ കണക്ക്പ്രകാരം നാം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലം ആറാം സഹസ്റാബ്ദംതന്നെ. അല്ലാഹു അവന്റെ വഹ്‌യ്മുഖേന നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ള കാര്യം നമുക്ക് നിഷേധിക്കാൻ പാററില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധരായ പ്രവാചകന്മാരുടെ ഏകകണ്ഠമായ വാചകം നിരാകരിക്കാനും നമുക്ക് പാററില്ല. ഇപ്രകാരം തെളിവുകൾ നിലവിലിരിക്കെ സംശയമെന്യേ ഹദീസുകളും വിശുദ്ധഖുർആനും അനുസരിച്ചു ഇതു അന്ത്യകാലം ആകുന്നു എന്നിരിക്കെ, ഇതു അവസാനത്തെ ആയിരം ആണെന്നതിൽ സംശമെന്തിരിക്കുന്നു? അവസാനത്തെ സഹസ്റത്തിന്റെ തലയ്ക്കൽ വാഗ്ദത്തമിശിഹാ പ്രത്യക്ഷനാകേണ്ടതു ആവശ്യമാകുന്നു.

പിന്നെ, ഖിയാമത്ത്നാളിനെപററി ആർക്കും അറിവില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം യാതൊരു കാരണവശാലും അറിവുണ്ടാവുകയില്ല എന്നല്ല, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ 'ഖിയാമത്തിന്റെ അലാമത്തുകൾ' അഥവാ അവസാനകാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ വിശുദ്ധഖുർആനിലും സഹീഹായ ഹദീസുകളിലും ഉള്ളതു സ്വീകാര്യമായിരിക്കുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ, ഖിയാമത്തിന്റെ അടുപ്പത്തെപററി അതുമുഖേനയും ഒരു അറിവ് ലഭിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഭൂമിയിൽ ധാരാളം കനാലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുമെന്നും പുസ്തകങ്ങൾ ധാരാളം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമെന്നും—ഇതിൽ പത്രങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്—ഒട്ടകം നിരുപയോഗയോഗ്യമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നും വിശുദ്ധഖുർആനിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈ കാർണങ്ങളെല്ലാം നമ്മുടെ കാലത്ത് പൂർത്തിയാ യിക്കഴിഞ്ഞതായും നാം കാണുന്നു. ഒട്ടകങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് റയിൽവെമുഖേന വ്യാപാരം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ, ഖിയാമത്ത് അടുത്തെത്തിയെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു 'ഇഖ്തറബത്തിസ്സാ അത്തു' (വി. ഖുർആൻ 53 : 2) എന്ന ആയത്ത് മുഖേനയും മററു ആയത്തുകളിലൂടെയും ഖിയാമത്തിൻെറ സമീപനത്തെപററി നമുക്ക് വിവരം നല്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ഖിയാമത്ത്' സംഭവിക്കുന്നതു എല്ലാപ്രകാരത്തിലും മറഞ്ഞുകിടക്കണമെന്നത് ശരീഅത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമല്ല. സകല പ്രവാചകന്മാരും അവസാനകാലത്തിൻെറ അടയാളങ്ങരം അറിയിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. സുവിശേഷങ്ങളിലും ഇതു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആ പ്രത്യേകസമയത്തെപററി മുഹൂർത്തത്തെപററി ആർക്കും അറിവില്ല എന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ആയിരംകൊല്ലം കഴിയുമ്പോരം കുറച്ചു നൂററാണ്ടുകരം കൂടുതലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു കഴിവുള്ളവനാണല്ലോ. കുറക്കൽ ഇതിൽ എണ്ണപ്പെടുന്നില്ല. ഗർഭകാലം ചിലപ്പോരം ഏതാനും ദിവസം അധികരിക്കുന്നു. ശിശുക്കരം അധികവുംതന്നെ ഒമ്പതുമാസം കഴിഞ്ഞു പത്തുദിവസത്തിനുള്ളിൽ ആണ് ജനിക്കുന്നത് എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. എങ്കിലും എപ്പോഴാണ് പ്രസവവേദന വരുന്നതെന്നു് ആർക്കും അറിവില്ലല്ലോ. ഇതേപ്രകാരംതന്നെ ലോകത്തിൻെറ അവസാനത്തിന്നു ഇനി ഒരായിരംകൊല്ലം ബാക്കിയുണ്ട്.* ഖിയാമത്ത് സംഭവിക്കുന്ന ആ മുഹൂർത്തത്തെകുറിച്ചുള്ള വിവരം പക്ഷെ ആർക്കും ഇല്ല.

---

* അടുത്ത പേജിൽ നോക്കുക—പരി.

ഇമാമത്തിന്നും നബുവ്വത്തിന്നുമുള്ള തെളിവുകളായി അല്ലാഹു ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള വാദഗതികളെ തള്ളിക്കളെയുകയെന്നത് സത്യവിശ്വാസത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തലാണ്. ഖിയാമത്ത് സമീപിച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്കുള്ള സകല അടയാളങ്ങളും ഒന്നിച്ചുചേൎന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു മഹാവിപ്ലവത്തിന്നു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിശുദ്ധഖുർആനിൽ ഖിയാമത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഭൂരിപക്ഷവും വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ ധാരാളം കനാലുകൾ കീറപ്പെടുമെന്നും ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമെന്നും കൃഷിയ്ക്കുവേണ്ടി ഭൂമി വളരെയധികം ജനവാസയോഗ്യമായിത്തീരുമെന്നും മനുഷ്യർതമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതിന്നുള്ള വഴികൾ തുറക്കപ്പെടുമെന്നും ജനതകളിൽ മതത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള ഒച്ചപ്പാടുകളും ആവേശങ്ങളും ഉയരുമെന്നും ഒരു ജനത മറെറാരു ജനതയുടെമേൽ തിരമാലയെന്നോണം ചാടിവീഴുമെന്നും, അതേ കാലങ്ങളിൽതന്നെ സ്വർഗ്ഗീയമായ കാഹളം ഊതപ്പെടുകയും സ്വർഗ്ഗീയമായ ലക്ഷണങ്ങളുമായി യോജിക്കാത്ത പ്രകൃതക്കാർ ഒഴികെ സകല ജനവിഭാഗങ്ങളും ഒരേ മതത്തിൽ ഒന്നിച്ചുചേരുകയും ചെയ്യുമെന്നും ഖുർആൻ പറയുന്നു.

---

*(F. Note. p. 24) ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ഭൂമിയുടെ വയസ്സ് 7000 കൊല്ലമാണെന്നും ആയിരം കൊല്ലം പൂർത്തിയായാൽ ഭൂമി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നശിച്ചു പോകുമെന്നുമല്ല, ഒരു ആദമിന്റെ കാലചക്രം അവസാനിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള എത്രയോ ആദം ചക്രങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു കടന്നിട്ടുള്ളതായി ഹസ്രത്ത് ഇബ്നു അറബി(റ) തന്റെ ദർശനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. —പരി.

യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ്

വിശുദ്ധഖുർആനിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം വാഗ്ദത്തമസീഹിൻെറ ആഗമനകാലത്തിലേയ്ക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. 'യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിൻെറ വിവരങ്ങൾക്ക് കീഴിൽ ഇതെഴുതീട്ടുള്ളതും അതുകൊണ്ടു തന്നെയാകുന്നു.' യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ്' (Gog Magog) രണ്ടു ജനതകളാണ്. അതിനെപററി പൂർവ്വികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ അജീജ് അതായത് അഗ്നികൊണ്ടു പലതും കാട്ടിക്കൂട്ടും എന്നതിനാലാണ് ഈ പേർ അവർക്ക് ലഭിച്ചത്* ഭൂമിയിൽ അവർക്ക് വലുതായ വിജയങ്ങളും ലഭിക്കും. എല്ലാ ഉയരങ്ങളുടെയും ഉടമസ്ഥരായിത്തീരും അവർ. അപ്പോൾ അതേകാലത്ത്തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്ത്നിന്നു വലുതായ പരിവർത്തനത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും സജ്ജമാകും. സമാധാനത്തിൻെറയും ശാന്തിയുടെയും ദിനം വെളിപ്പെടുമാറാകും. ഭൂമിയിൽനിന്നു പലപല ഖനികളും ഗുപ്ത വസ്തുക്കളും അക്കാലത്ത് പുറത്തു വരുമെന്നു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ നാളുകളിൽ ആകാശത്ത് സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങളുണ്ടാകും. ഭൂമിയിൽ പ്ലേഗ് ധാരാളമായി പടൎന്നുപിടിക്കും. ഒട്ടകം നിഷ്പ്രയോജനമായി ഭവിക്കും. എന്നുവച്ചാൽ, ഒട്ടകങ്ങളെ നിഷ്പ്രയോജനമാക്കുന്ന മറെറാരു യാത്രായന്ത്രം

---

* യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ് എന്നു ഖുർആനിലും ഗോഗ്മഗോഗ് (Gog-Magog) എന്നു ബൈബിളിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, അവസാനകാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും പരസ്പരം അഗ്നിവർഷിച്ചു പൊരുതുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടു ശാക്തികച്ചേരികളാണ്. ഈ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും ഇന്നത്തെ ആംഗ്ലോ അമേരിക്കൻ—റഷ്യൻ ശാക്തികച്ചേരികളിൽ പൂർത്തിയായിക്കാണാം.—പരി.

ഉണ്ടാക്കപ്പെടും. അതു ഇപ്പോൾ നാം നോക്കിക്കാണുന്നുവല്ലോ. പണ്ടു ഒട്ടകങ്ങൾമുഖേന കടത്തിപ്പോന്ന കച്ചവടച്ചരക്കുകളെല്ലാം ഇപ്പോൾ റയിൽമാർഗ്ഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവർ മദീനാ മുനവ്വറയിലേക്ക് റയിൽ മാർഗ്ഗം സഞ്ചരിച്ചെത്തുന്ന കാലം സമീപസ്ഥമാണ്*. അന്നാളിൽ ഈ ഹദീസ് പുലരുമാറാകും:

وليتركن القلاص فلا يسعى عليها

(വലയുത്‌റകന്നൽ ഖിലാസു ഫലായുസ്‌ആ അലൈഹാ —സഹീഹം മുസ്ലിം, കിതാബുൽ ഈമാൻ).

ചുരുക്കത്തിൽ, അവസാന നാളുകളുടെ ഈ അടയാളങ്ങൾ എല്ലാം വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ കാലചക്രങ്ങളിൽ ഇതു അവസാനത്തെ കാലചക്രമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവം ആറു ദിവസങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി. ഓരോ ദിവസവും ആയിരംകൊല്ലങ്ങളാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതനുസരിച്ച് ലോകത്തിന്റെ വയസ്സ് ഏഴ ആയിരം ആണെന്നതു ഖുർആന്റെ ഖണ്ഡിതവചനമാണെന്ന് വ്യക്തമായി. ദൈവം ഒററയാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഒററയെ അവൻ ഇഷ്ട

---

x ഇവിടെ ഹിജാസിൽ റയിൽപാത സ്ഥാപിക്കപ്പെടാമെന്ന സൂചന മാത്രമാണ് നൽകിയതെങ്കിലും റയിലിടുന്നതു ചില കാരണങ്ങളാൽ വേണ്ടെന്നുവച്ചപ്പോൾ ഹസ്റത്ത് മിർസാസാഹിബിന്റെ പ്രവചനം ഫലിച്ചില്ലെന്നും, ആ പ്രവചനം പൂർത്തിയാകാതിരിക്കാൻ അല്ലാഹു അപ്രകാരം ചെയ്തതാണെന്നും ആണ് മൌലവി സനാഉല്ലാ സാഹിബ് കുതൂഹലം കൊണ്ടതു്! ('മിർസാ സാഹിബിന്റെ പരാജയ സാക്ഷ്യങ്ങൾ' നോക്കുക).

എന്നാൽ, ഇവിടെ ഒട്ടകസവാരി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന തിരുനബിയുടെ പ്രവചനമാണ് പുലർന്നതെന്നും ഹിജാസിൽ തീവ

പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏഴുദിവസം ഒററയിൽ സൃഷ്ടിച്ചത് പ്രകാരംതന്നെ ഏഴു ആയിരവും ഒററയാകുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാലും ഇതു അവസാനകാലവും ലോകത്തിന്റെ അവസാനത്തെ കാലചക്രവും ആണെന്നും അതിന്റെ തലയ്ക്കൽ ആണ് ദൈവീകഗ്രന്ഥങ്ങൾപ്രകാരം മസീഹ വരേണ്ടതെന്നും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. നവ്വാബ് സിദ്ദീഖ് ഹസ്സൻ ഖാൻ തന്റെ 'ഹുജജുൽ കിറാമ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഇസ്ലാമിൽ കഴിഞ്ഞുകടന്ന എല്ലാ 'അഹ്ലുൽ കശ്ഫ്'കാരും (കശ്ഫ് അഥവാ ദിവ്യദർശനങ്ങളാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ) മസീഹ്മൗഊദിന്റെ കാലം നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പതിനാലാം നൂററാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിന്നു അപ്പുറം കടന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വാഗ്ദത്തമസീഹിനെ ഈ ഉമ്മത്തിൽ-സമുദായത്തിൽ—നിയോഗിച്ചയച്ചതിന്നുള്ള കാരണം എന്തായിരുന്നെന്നു സ്വാഭാവികമായും ചോദ്യം ഉൽഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്നുള്ള ഉത്തരം ഇതാണ്: തിരുനബി (സ) തന്റെ നബുവ്വത്ത് കാലത്തിന്റെ ആദ്യത്തിലും അവസാനത്തിലുമായി ഹസ്റത്ത് മൂസാനബി (അ) ന്റെ സദൃശനായിരിക്കുമെന്നു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിരിക്കുന്നു. ആ സാദൃശ്യത്തിലെ ഒരു വശം പൂർത്തിയായത് തിരുനബിയുടെ കാലം തന്നെയായിരുന്ന ആദ്യത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നു. മറെറാന്നു അവസാനത്തെ

ണ്ടിവരുമെന്നു ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) പ്രവചിച്ചില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു ഹജ്ജിന്ന് മക്കത്തെത്താൻ റയിൽയാത്ര ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും വിമാനത്തിലും കാറിലും ആണ് ഹജ്ജാജുകൾ യാത്രചെയ്യുന്നതെന്നും ഒട്ടകങ്ങളെ ഇതിന് ഇപ്പോൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നും ഉള്ള സത്യത്തിന്റെ നേരെ ഇവർ കണ്ണടക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്! —പരി.

കാലഘട്ടത്തിലും. അങ്ങനെ ആദ്യത്തെ സാദൃശ്യം ഇപ്രകാരം പൂർത്തിയായി: എപ്രകാരം ഹസ്റത്ത് മൂസാനബി (അ) ന്നു അല്ലാഹു അവസാനമായി ഫിർഔനും അയാളുടെ സൈന്യത്തിനും മേൽ വിജയം നൽകിയോ അപ്രകാരംതന്നെ തിരുനബിയ്ക്കും ഒടുവിൽ അബൂജഹലിന്റെ അതായതു അക്കാലത്തെ ഫിർഔന്റെയും അയാളുടെ സൈന്യത്തിന്റെയും മേൽ വിജയം നൽകുകയും എല്ലാവരെയും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഇസ്ലാമിനെ അറബ് ഉപദ്വീപിൽ ഉറപ്പിക്കയുമുണ്ടായി. ഈ ദൈവികസഹായം മുഖേന

إنا أرسلنا إليكم رسولا شاهدا عليكم كما أرسلنا إلى
فرعون رسولا (المزمل)

(73 : 16)* എന്ന പ്രവചനം പൂർത്തിയായി.

അവസാനകാലത്ത് ഈ സാദൃശ്യം ഇപ്രകാരമാണ് പുലരുന്നത്: മൂസാനബിയുടെ ജനതയുടെ അവസാനകാലത്ത് ജിഹാദിന്റെ എതിരാളിയും മതപരമായ പോരാട്ടത്തിൽ യാതൊരു താൽപര്യവും ഇല്ലാത്ത, ക്ഷമയും സഹനവുംമാത്രം ഉപദേശിച്ച ആളായിരുന്ന ഒരു നബിയെ നിയോഗിച്ചു. ബനീ ഇസ്രായീലിന്റെ ധാർമ്മികത വളരെയേറെ മോശമാവുകയും അവരുടെ ചലനങ്ങളിൽ വളരെയേറെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ പ്രകടമാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവരുടെ രാജത്വങ്ങൾ അസ്തമിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർ റോമാഭരണത്തിൻകീഴിലായി. ഹസ്രത്ത് മൂസാനബിയുടെശേഷം 14 നൂററാണ്ടു കൃത്യമായും പൂർത്തിയായപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം വെളിപ്പെട്ടത്.

---

* ''ഫിർ ഔന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു നാം ഒരു ദൂതനെ അയച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായി നിങ്ങളിലേയ്ക്കു ഒരു ദൂതനെ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നു''

അദ്ദേഹത്തിൽ ഇസ്രായീലീ നബൂവ്വത്ത് പരമ്പര അവസാനിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു: അദ്ദേഹം ഇസ്രായീലിനു് നബൂവ്വത്തിൻെറ അവസാനത്തെ ഇഷ്ടിക ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അവസാനകാലത്ത് മസീഹിബ്നുമർയമിൻെറ വർണ്ണത്തിത്തിലും ഗുണത്തിലും ഈയുള്ളവനെ നിയോഗിച്ചു. ഏൻെറ കാലത്ത് ജിഹാദിനെ മാററിവക്കുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലിംകളുടെ ആന്തരീയസ്ഥിതി യഹൂദികളുടെമാതിരി വഷളായിത്തീരുകയും ആത്മീയത അവരിൽനിന്നും അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ആചാരവും ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളുംമാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം വിശുദ്ധഖുർആൻ മുമ്പേതന്നെ സൂചന നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നതാണ്. അവസാനകാലത്തെ മുസ്ലിംകളെപററി ഒരിടത്തു അതു യഹൂദികളെക്കുറിച്ചു ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.

(فينظر كيف تعملون (الاعراف

(അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു നോക്കിപ്പാർക്കാൻ—7: 130)

ഇതിൻെറ അർത്ഥം ഇതാണ്: നിങ്ങൾക്കു് ഖിലാഫത്തും രാജത്വവും നൽകും. എങ്കിലും, അവസാനകാലത്ത് നിങ്ങളുടെ ദുർവൃത്തികൾ കാരണം ആ രാജത്വം നിങ്ങളിൽനിന്നും പിടിച്ചുപററും, യഹൂദികളിൽനിന്ന് പിടിച്ചുപററിയതുപോലെ. ഇതിനുപുറമെ, 'സൂറത്തുന്നൂറി'ൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ബനീഇസ്രായീലിൽ ഖലീഫമാർ കഴിഞ്ഞു കടന്നതുപോലെ ആ എല്ലാ വർണ്ണഭാവങ്ങളും ഈ ഉമ്മത്തിലെ ഖലീഫമാരിലും സംഭവിക്കും. ഇസ്രായീലി

ഖലീഫമാരിൽ വാളെടുത്തിട്ടില്ലാത്ത, ജിഹാദ് ചെയ്യാത്ത ഖലീഫമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഉമ്മത്തിലും ഇതേ പ്രകാരത്തിലുള്ള വാഗ്ദത്തമസീഹിനെ നൽകി. നോക്കുക ഖുർആൻ പറയുന്നു:

وعد الله الذين امنوا منكم و عملوا الصالحات

.... هم الفاسقون

ഈ ആയത്തിൽ,

كما استخلف الذين من قبلهم

എന്ന വചനം പ്രത്യേകം ചിന്താർഹമാണ്. എന്തെന്നാൽ, മുഹമ്മദീ ഖിലാഫത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ഹസ്രത്ത് മൂസാനബിയ്ക്ക് ശേഷം പതിനാലാം നൂററാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഹസ്രത്ത് ഈസായെപോലുള്ള ഒരു നബിയെയാണ് നിയോഗിച്ചത്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ യുദ്ധമോ ജിഹാദോ നടത്തീട്ടില്ല. ആകയാൽ മുഹമ്മദീ പരമ്പരയിലെ അവസാനത്തെ ഖലീഫയും ഇതേപ്രകാരത്തിലുള്ള ഇതേ സ്വഭാവപ്രകൃതികളുള്ള ആളായിരിക്കണമെന്ന് വരുന്നു:

മുസ്‌ലിംകൾ യഹൂദികളോട് സദൃശർ

ഇപ്രകാരംതന്നെ 'സഹീഹാ'യ ഹദീസുകളിലും അവസാനകാലത്തെ അധികഭാഗം മുസ്ലിംകളും യഹൂദികളോട് സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നവരായിരിക്കുമെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂറ ഫാതിഹായിലും ഇതിലേയ്ക്ക് തന്നെയാണ് സൂചന നൽകുന്നത്. എന്തെന്നാൽ, 'ഹസ്രത്ത് ഈസാ(അ) ന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നവരായ യഹൂ

ദികളെപ്പോലെ ആവുന്നതിൽനിന്നു ഓ, ദൈവമേ നമ്മെ രക്ഷിക്കേണമേ' എന്ന പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ക്രോധം ഈ ലോകത്ത് തന്നെ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹു ഏതെങ്കിലും ജനതയ്ക്ക് ഏതെങ്കിലും കൽപന നൽകുമ്പോഴും അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ഏതെങ്കിലും പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴും അവരിൽ ചിലർ അത്തരം വിരോധിക്കപ്പെട്ട കുററകൃത്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നവരായിത്തീരുമെന്നും ആണ് അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ,

غير المغضوب عليهم

എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം മൂസവി ഉമ്മത്തിൻെറ അവസാനകാലത്ത് അതായത് ഈസാമസീഹിൻെറ കാലത്ത് ഹസ്റത്ത് മസീഹിനെ കൈക്കൊള്ളാത്തതുകാരണം ദൈവീകക്രോധത്തിന്നു അവർ ഇരയായി തീർന്നിരുന്നു ആകയാൽ, ഈ ആയത്തിൽ മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ന്നത് പ്രകാരം, ഉമ്മത്തെ മുഹമ്മദിയ്യയുടെ അവസാനകാലത്തും ഈ ഉമ്മത്തിലും വാഗ്ദത്തമസീഹ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. മുസ്ലിംകളായവർ അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ടു മസീഹിൻെറ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ആ പൂർവ്വ യഹൂദികളോടുള്ള സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നതാണ്. വരാനുള്ള മസീഹ് ഇതേ ഉമ്മത്തിൽഉള്ള ആളായിരുന്നെങ്കിൽ ഹദീസുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഈസാ എന്ന പേർ എന്തിനു വച്ചു എന്ന ആക്ഷേപത്തിന്നു സ്ഥാനമില്ല. ചിലർക്ക് മററുചിലരുടെ പേരുകൾ നൽകുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ദൈവത്തിൻെറ രീതി എന്നു സംഭവം തെളിയിച്ചുകാട്ടുന്നു. അബൂജഹലിൻെറ പേർ ഫിർഔൻ എന്നും ഹസ്രത്ത് നൂഹിൻെറ പേർ ആദം രണ്ടാമൻ എന്നും ഹദീസുകളിൽ

പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ യോഹന്നാൻെറ പേർ ഏലിയാ എന്നും ഇപ്രകാരംതന്നെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ദൈവീക രീതിയെ ആരും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. വരുവാനിരുന്ന മസീഹിന്ന ആദ്യത്തെ മസീഹിനോടുള്ള ഒരു സാദൃശ്യം ആദ്യത്തെ മസീഹ് അതായത് ഹസ്റത്ത് ഈസാ (അ) ഹസ്റത്ത് മൂസായുടെ കാലംകഴിഞ്ഞു പതിനാല് നൂററാണ്ട പൂർത്തിയായപ്പോഠം ആണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് എന്നതുപോലെതന്നെ അവസാനത്തെ മസീഹ തിരുനബി (സ) ന്നു ശേഷം പതിനാലാം നൂററാണ്ടിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ ഇന്ത്യയിൽ ഇസ്ലാമിക രാജാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതും ഇംഗ്ലീഷുഭരണാധികാരം ശക്തിപ്രാപിച്ചു തുടങ്ങിയതുമായ കാലത്തായിരുന്നു മസീഹ് വെളിപ്പെട്ടത്. ഇസ്രായീലി സാമ്രാജ്യം തകർച്ചയിലാകയും യഹൂദർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ കീഴിലാകയും ചെയ്ത കാലവുമായിരുന്നു അത്. ഈ ഉമ്മത്തിന്നുള്ള വാഗ്ദത്തമസീഹിന്നു ഈസാനബിയോട് മറെറാരു സാദൃശ്യം കൂടിയുണ്ട് ഈസാ (അ) പൂർണ്ണനിലയിൽ ബനീ ഇസ്റായീലിൽപെട്ട ആളായിരുന്നില്ല. മാതാവുമുഖേനയാണ് അദ്ദേഹം ഇസ്രായീല്യനെന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതേപ്രകരംതന്നെ ഈ വിനീതൻെറ പ്രപിതാമഹികളിൽ ചിലർ സാദാത്ത്മാരാണെങ്കിലും പിതാവ് സയ്യിദ് വംശജനല്ല. ഈസാനബിയെ (അ) സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു ഇസ്റായീല്യനും പിതാവല്ലാതിരിക്കണം എന്നതാണ് ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. ബനീ ഇസ്റായീല്യരുടെ പാപാധിക്യംനിമിത്തം ദൈവം അവരോട് കഠുത്ത നിലയിൽ ക്രുദ്ധിച്ചിരുന്നു. എന്നതിനാൽ അവർക്കൊരു താക്കീതെന്നോണം അവരിൽപെട്ട ഒരു കുട്ടി

യെ പിതാവിൻെറ ബന്ധമില്ലാത്തനിലയിൽ മാതാവിൽനിന്നു മാത്രമായി അല്ലാഹു ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഇസ്രായീലി സന്തതിയുടെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗംമാത്രം മസീഹിൽ നിലനിന്നു എന്നു വരുമാറ് അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊടുത്തു എന്നത്രെ ഇതിൻെറ രഹസ്യം. വരുവാനുള്ള നബിയിൽ ഇതും* (ഈ ഭാഗവും—പരി) ഉണ്ടായിരിക്കില്ല എന്നതിലേക്കുള്ള ഒരു സൂചനയായിരുന്നു ഇത്. ആകയാൽ, ലോകം അവസാനിക്കുകയാൽ, എൻെറ ഈ ജനനത്തിലും ഒരു സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിതാണ്: ഖിയാമത്ത് അടുത്തിരിക്കയാൽ അതുതന്നെ ഖിലാഫത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഖുറൈശി വംശത്തിനുള്ള എല്ലാ വാഗ്ദാനങ്ങളെയും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, മൂസവീ—മുഹമ്മദീ സാദൃശ്യങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു ഈ എല്ലാ നിബന്ധനങ്ങളോടും കൂടി വെളിപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തമസീഹിൻെറ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്ലാമി പരമ്പര മൂസാ(അ) ൻെറ സദൃശപുരുഷനിൽ ആരംഭിക്കുകയും ആ പാരമ്പര്യം ഈസാ (അ) ൻെറ സദൃശപുരുഷനിൽ അവസാനിക്കയും അന്ത്യത്തിന് ആദ്യത്തിനോടുള്ള സാമ്യം പുലരുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. ആകയാൽ, ഇതും എൻെറ സത്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു തെളിവ് ആകുന്നു. എന്നാൽ, ദൈവഭയത്തോടെ ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രം!

---

* ഇവിടെ And that the next prophet would be from a totally different nation എന്ന വിശദീകരണാർത്ഥമാണ് മൗലവി മുഹമ്മദലി സാഹിബ് എം. എ. എൽ. എൽ. ബി. തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. Review of Religions 1904 നവമ്പർ ലക്കം നോക്കുക. —പരി

വാഗ്ദത്തമസീഹിൻെറ കാലം

അല്ലാഹു ഇക്കാലത്തെ മുസ്ലിംകളിൽ കാരുണ്യം ചൊരിയുമാറാകട്ടെ. അവരിലധികംപേരും വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അക്രമത്തിൻെറയും അനീതിയുടെയും പരിധി വിട്ടിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആനിൽ ഈസാനബി (അ) മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ വായിക്കുന്നു. എന്നാലവർ ഈസാനബി (അ) ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധഖുർആൻ സൂറ 'നൂറി'ൽ, വരുവാനുള്ള സകല ഖലീഫമാരും ഈ ഉമ്മത്തിൽനിന്നായിരിക്കുമെന്നു വായിക്കുന്നു. എന്നാലവർ ഈസാനബിയെ ആകാശത്തിൽനിന്നു അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ ഉമ്മത്തിൽവരുന്ന ഈസാനബി (അ) ഈ ഉമ്മത്തിൽനിന്നുള്ള ആളായിരിക്കുമെന്ന് സഹീഹ് ബുഖാരിയിലും സഹീഹ് മുസ്ലിമിലും അവർ വായിക്കുന്നു. എന്നാലവർ ഇസ്റായീല്യനായ ഈസായെ കാത്തിരിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈസാനബി (അ) വീണ്ടും വരികയില്ലെന്നും വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അവർ വായിക്കുന്നു. ഈസാനബി(അ)വീണ്ടും ഈ ലോകത്ത് വരികയില്ലെന്നുള്ള അറിവുണ്ടായിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും ഭൂമിയാവിൽ കൊണ്ടുവരാനാണ് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇതിനുപുറമെ ഇസ്ലാമികവാദം മുഴക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഈസാ (അ) ജഡദേഹത്തോടെ ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ, എന്തിനുയർത്തി എന്ന ചോദ്യത്തിന്നു അവർ ഉത്തരം പറയുന്നില്ല. യഹൂദരുമായുള്ള തർക്കം ആത്മീയമായ ഉയർത്തലിൻെറ കാര്യത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു. കുരിശിൽവെച്ചു മരിച്ചതിനാൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതിരി ഈസാ (അ)ൻെറ ആത്മാവ് ആ

കാശത്തിലേക്ക് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടില്ല എന്നാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്, റ്റുന്തെന്നാൽ, കുരിശിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. എന്നുവച്ചാൽ, ശപിക്കപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ആത്മാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ അടുക്കലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്നതല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണ് ഖുർആൻ തീരുമാനം കൽപിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വിശുദ്ധഖുർആൻെറ വാദം അതു യഹൂദി നസാറാക്കളുടെ തെററുകളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന എന്നും അവരുടെ തർക്കങ്ങൾക്ക് തീരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നു എന്നുമത്രെ. യഹൂദരുടെ വാദം ഈസാമസീഹ് സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ആളല്ല എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നു മോക്ഷം ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മാവ് ദൈവത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നുമത്രെ. ചുരുക്കത്തിൽ, തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പ്രശ്നം ഈസാ മസീഹ് സത്യവിശ്വാസിയും ദൈവത്തിൻെറ സത്യപ്രവാചകനും ആണോ അല്ലയോ എന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മാവ് മുഅ്മിനീങ്ങളെപോലെ ദൈവത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നതായിരുന്നു പ്രശ്നം. ഇതുതന്നെയാണ് ഖുർആൻ തീരുമാനമുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരുന്ന കാര്യം.

بل رفعه الله إليه

(എന്നാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി) എന്നതിൻെറ അർത്ഥം അല്ലാഹു ഹസ്റത്ത് ഈസായെ ജഡദേഹത്തോടുകൂടി രണ്ടാം ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തി എന്നാണെങ്കിൽ ഈ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് പ്രസ്തുതതർക്കത്തിന്നു പരിഹാരം എങ്ങനെയുണ്ടായി? ദൈവം ഈ തർക്കത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നം മനസ്സിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണോ? യഹൂദികളുടെ അവകാശവാദവുമായി യാ

തൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത തീരുമാനം ദൈവം പ്രഖ്യാപി ക്കകയാണോ ഉണ്ടായത്? ഈസായുടെ ഉയർത്തപ്പെടൽ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ആണ് എന്നു ആയത്തിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. മഹത്വവാനും പ്രതാപവാനുമായ അല്ലാഹു രണ്ടാം ആകാശത്തിൽ കുത്തിയിരിക്കയൊണോ? മോക്ഷത്തിന്നു, സത്യവിശ്വാസത്തിന്നു ജഡശരീരത്തോടെ ഉയത്തപ്പെടേണ്ടത് ഒരവശ്യോപാധിയായിരുന്നുവോ?

بل رفعه الله اليه

എന്ന ആയത്തിൽ ആകാശത്തെപററി പരാമർശിച്ചിട്ടേ ഇല്ല! ഈ ആയത്തിൽ ദൈവം മസീഹിനെ തൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തി എന്നുമാത്രമെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഹസ്റത്ത് ഇബ്രാഹിം (അ) നെയും ഹസ്റത്ത് ഇസ്ഹാഖ്, ഹസ്റത്ത് യാക്കൂബ്, ഹസ്റത്ത് മുസാ എന്നിവരെയും ഹസ്റത്ത് റസൂൽകരീം (സ) തിരുമേനിയെയും നഊദുബില്ലാഹ് വെറെ വല്ലേടത്തുമാണോ ഉയർത്തികൊണ്ടുപോയിരുന്നത്? അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലേക്ക് അല്ലേ? എന്നു ഇവർ വ്യക്തമാക്കിത്തരേണ്ടതാകുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു, ഈ ആയത്തിനെ മസീഹുമായി പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നത് അതായതു رفع الى الله എന്നതിനെ ഈസാനബിക്ക മാത്രമുള്ള ഒരനുഭവമായി പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നതും മററു നബിമാരെ ഇതിൽനിന്നു പുറത്തു നിറുത്തുന്നതും 'കുഫ്റ്' ആയ പ്രസ്താവനയാകുന്നു. ഇതിനേക്കാൾ വലിയ മറെറാരു 'കുഫ്റ്' ഉണ്ടാകയില്ല. എന്തെന്നാൽ, അത്തരം അർത്ഥങ്ങൾ നൽകി ഹസ്റത്ത് ഈസായെ മററു നബിമാരിൽനിന്നു പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ സക

ല നബിമാരുടെയും 'റഫ്അ്'' (ഉയർത്തപ്പെടൽ) കൊണ്ടു മറുപടി നൽകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, തിരു നബി(സ) മിഅ്റാജിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'റഫഅ്''നെപററി സാക്ഷ്യം നൽകി. ഹസ്റത്ത് ഈസായുടെ 'റഫ്അ്''നെപററിയുള്ള പരാമർശം യഹൂദൻമാർക്കുള്ള താക്കീതും ഉയർത്തലിനെപററിയുള്ള അവരുടെ ആക്ഷേപത്തിനു മറുപടിയും മാത്രമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഈ ഉയർത്തൽ സകല അമ്പിയാക്കന്മാർക്കും 'മൂമിനു'കൾക്കും പൊതുവായിട്ടുള്ളതും മരണത്തിനുശേഷം എല്ലാ ഓരോ മൂഅ്മിനും ഉയർത്തപ്പെടുന്നതുമാണല്ലോ.

ഖുർആനിൽ

هذا ذكر وان للمتقين لحسن مآب جنت عدن مفتحة لهم الابواب

''ഇതൊരു മുന്നറിയിപ്പ്. സാത്വികർക്ക് നിശ്ചയമായും മഹത്തരമായ പിൽമടക്കമുണ്ടാകും. ശാശ്വതമായ പൂന്തോട്ടം; വാതിലുകളെല്ലാം അവർക്കായി തുറക്കപ്പെട്ടനിലയിൽ'' (38: 51) എന്ന ആയത്തിൽ ഈ 'റഫഅ്''നെ കുറിച്ചുള്ള സൂചനയാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ കാഫിറിന്ന് 'റഫഅ്'' ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

لا تفتح لهم ابواب السماء

'ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അവർക്കായി തുറക്കപ്പെടുകയില്ല'' (7: 41) എന്നതും ഇതുതന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

എനിയ്ക്കു മുമ്പ് ഇക്കാര്യത്തിൽ തെററ് ചെയ്തു പോയവർക്ക് ആ തെററ് മാപ്പ് ചെയ്യപ്പെടും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ഉണർത്തപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവർ ദൈവവാക്യത്തിൻെറ സത്യമായുള്ള അർത്ഥം ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ശരിയായിട്ടുള്ള അത്ഥം പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആചാരപരമായ വിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ആബദ്ധ്യം ഒരു ഒഴികഴിവ് ആയി പറയാമായിരുന്നു. എനിയ്ക്ക്‌വേണ്ടി ആകാശവുംസാക്ഷ്യം നൽകി, ഭൂമിയും സാക്ഷ്യം നൽകി. ഈ ഉമ്മത്തിലെ ചില ഔലിയാക്കാം എൻെറ പേരിനെപററിയും എൻെറ നാട്ടിൻെറ പേരിനെപററിയും മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുതന്നുകൊണ്ട് ഞാൻതന്നെയാണ് മസീഹ്മൗഊദ് എന്നു സാക്ഷ്യം നൽകി. സാക്ഷ്യം നൽകീട്ടുള്ളവരിൽ ചിലർ എൻെറ ആഗമനത്തിനു 30 വർഷം മുമ്പ് ലോകത്ത് നിന്നു കഴിഞ്ഞുകടന്നവരാണ്. അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങാം ഞാൻ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിൽ മുരീദന്മാരുള്ള മഹാത്മാക്കാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നു വെളിപാട് ലഭിക്കയൊലും സ്വപ്നങ്ങളിൽ തിരുനബി(സ) നിർദ്ദേശിച്ചതുകേട്ടും എന്നെ സത്യപ്പെടുത്തി. ആയിരക്കണക്കിൽ അടയാളങ്ങാം ഇതിനകം ഞാൻ മുഖേന വെളിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധ നബിമാർ എൻെറ സമയവും എൻെറ കാലവും നിർണ്ണയിച്ചു പറഞ്ഞു. നിങ്ങാം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുടെ കൈകളും നിങ്ങളുടെ കാലുകളും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും എനിയ്ക്കു വേണ്ടി സാക്ഷ്യം പറയുന്നു എന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബലഹീനതകാം അതിരുകടന്നുപോയി. അധികംപേരും ഈമാൻെറ രുചി മറന്നുകളഞ്ഞു.

എത്തരത്തിലുള്ള ബലക്ഷയവും കഴിവുകേടും ലൗകികതയും അന്ധകാരവും ആണോ ഈ സമുദായം പുൽകിയിരിക്കുന്നത് ഈ അവസ്ഥതന്നെ ആണെങ്കിലും എഴുന്നേററു ഇവക്ക് നേതൃത്വം നൽകണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ 'ദജ്ജാൽ' എന്നു ഇവർ എനിയ്ക്കു പേർ നൽകുന്നു. ഏററവും ദുരന്തപൂർണ്ണമായ അവസ്ഥയിലായിരുന്നിട്ടും ഇത്തരമൊരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവരിൽ ഒരു ദജ്ജാൽ ആണ് അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ ഈ സമുദായം എത്രമാത്രം ഭാഗ്യം കെട്ട സമുദായമായിരിക്കണം! ആഭ്യന്തരമായ ഈ മഹാനാശത്തിന്റെ കാലത്ത് ആകാശത്തിൽനിന്നു മറെറാരു മഹാനാശമാണ് ഇറക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ ഇതെത്രമേൽ ദുർഭഗമായ ഒരു ജനതയായിരിക്കണം. ഇവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും അവിശ്വാസിയാണെന്നും ഇവർ ഘോഷിക്കുന്നു. ഈ പദം തന്നെയല്ലേ ഹസ്റത്ത് ഈസാ (അ) നെ കുറിച്ചും പറയപ്പെട്ടിരുന്നതു? അവിശുദ്ധരായ യഹൂദികൾ ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? എന്നാൽ ഖിയാമത്തിൽ 'ജഹന്നം' രുചിച്ചറിയുന്നവർ പറയും:

ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم من الاشرار

''നാം വികൃതികളെന്നു കരുതിയിരുന്നവരെയൊന്നും നരകത്തിൽ നാം കാണുന്നില്ലല്ലോ, ഞങ്ങൾക്കെന്തുപററി?'' (സൂറ സ്വാദ്-63) എന്നു. ദൈവനിയുക്തരോടെല്ലാം എക്കാലത്തും ലോകർ ശത്രുതയാണ് പുലർത്തിയത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ലോകത്തെ പ്രിയപ്പെടുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകരെ പ്രിയപ്പെടുന്നതും ഒരിക്കലും ഒരിടത്തു ഒരുമിച്ചുചേരുകയില്ല. നിങ്ങൾ ലോകത്തെ പ്രിയപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ കാണാ

ൻ കഴിയും: ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ കാണാൻ കഴിയുകയില്ല!

'റഫഅ്'ൻെറ ശരിയായ അർത്ഥം

ഇതിനപുറമെ, بل رفعه الله اليه "എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവങ്കലേയ്ക്ക് ഉയർത്തി" (4: 158) എന്ന ആയത്തിനു ഹസ്രത്ത് ഈസാ (അ) രണ്ടാം ആകാശത്തേയ്ക്ക് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടു എന്നാണ് അർത്ഥമെങ്കിൽ ഈ പ്രശ്നത്തിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ തർക്കത്തിനു പരിഹാരം മറേറതു ആയത്തിലാണ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞു തരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികൾ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസിയും സത്യവാനും ആണെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ ആരോപണത്തെ അവർ സമ്മതിച്ചുതരാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ജൂതപണ്ഡിതൻമാരോടു ചെന്നു ചോദിക്കുക. ആത്മാവ് ജഡത്തോടെ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർന്നുപോകുന്നില്ല എന്നല്ലേ അവർ കുരിശുമരണം കൊണ്ടു അർത്ഥമാക്കുന്നത്? കുരിശിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ഒരാൾ ശപിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണ് അവർ ഏകകണ്ഠമായി വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽതന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ യേശുവിൻെറ കുരിശുമരണത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു

وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم

എന്ന ആയത്തിൽ قتلوه എന്ന പദം കൂട്ടിച്ചേർത്തത്. ക്രൂശാബയിൽ കയററപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ശാപത്തിനു വിധേയനായിത്തീരുന്നില്ല. മറിച്ചു, കുരിശിന്മേൽ

കയററുകയും കൊല്ലുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കാലെല്ലുകരം ഉടയ്ക്കുകയും അങ്ങനെ കൊല്ലുകയും ചെയ്താൽ ആ മരണം ആണ് ശപിക്കപ്പെട്ട മരണം ആയിത്തീരുന്നത്. എന്നാൽ കുരിശിന്മേൽ കയററിയതുകൊണ്ട് മാത്രം യേശുവിൻെറ മരണം സംഭവിച്ചില്ല. യഹൂദന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയി എന്നൊരു സംശയം ഉടലെടുത്തിരുന്നു എന്നതു ശരിതന്നെയാണ്. ഇതേ ചതിയാണ് ക്രിസ്ത്യാനികരംക്കും പിണഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയെന്നും മരിച്ചശേഷം വീണ്ടും ജീവിച്ചു എന്നും അവർ കരുതുന്നു. അദ്ദേഹം കുരിശിലെ അനുഭവങ്ങളാൽ ബോധരഹിതനായിപ്പോയിരുന്നു. എന്നതത്രെ യാഥാർത്ഥ്യം. 'ശുബ്ബിഹലഹും' എന്നതിൻെറ അർത്ഥവും ഇതാകുന്നു.

മർഹമെ ഈസാ

ഈ സംഭവത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള 'മർഹമെ ഈസാ'യുടെ ചാർത്ത് (Perscription) ഒരു വലിയ സാക്ഷ്യം തന്നെയാകുന്നു. നൂററാണ്ടുകളായി അജ്ഞാനികളുടെയും റോമക്കാരുടെയും മുസ്ലിംകളുടെയും ഖറാബാദീന കളിൽ തുടർന്നു വന്നിട്ടുള്ള വൈദ്യശാസ്ത്രകുറിപ്പാണിത്. അതിനെ കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങളിൽ പറയുന്നത്, ഹസ്റത്ത് ഈസായ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് ഈ ചാർത്തു തയ്യാറാക്കിയിരുന്നതെന്നാത്രെ.

ഏതായാലും അല്ലാഹു ഹസ്റത്തു മസീഹിനെ ജഡത്തോടെ ആകാശത്തേയ്ക്കു കരേററിയെന്നതു അങ്ങേയററം ജുഗുപ്സാവഹമായ ഒരു വിശ്വാസമാകുന്നു. യഹൂദികരം ഈസായെ വീണ്ടും പിടികൂടുമോ എന്നു അവർ പേടിച്ചിരുന്നു. ഈ തർക്കത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനവശം മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ലാത്തവരാണ് ഇത്തരം കാര്യങ്ങരം പ്ര

ചരിപ്പിച്ചത്. അപ്രകാരമുള്ള ചിന്താഗതികൾ ഹസ്റത്ത് റസൂൽ കരീം(സ) തിരുമേനിയ്ക്ക് അപമാനകരമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, അവിശ്വാസികളായ ഖുറൈഷികൾ തിരുമേനിയിൽനിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. തങ്ങളുടെ കൺമുമ്പാകെ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് കയറി കിത്താബുംകൊണ്ടു ഇറങ്ങിവരിക എന്ന അത്ഭുത പ്രവൃത്തിയാണ്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാം എന്നവർ പറഞ്ഞു. അവർക്ക് നൽകിയ മറുപടി എന്തായിരുന്നു?

قل سبحان ربى هل كنت الا بشرا رسولا

''ഞാനൊരു മനുഷ്യൻമാത്രം. അല്ലാഹു അതിൽനിന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധനാകുന്നു. അവൻ വാഗ്ദത്തത്തിനു എതിരായി മനുഷ്യനെ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തുകയില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യനും ഭൂമിയിൽതന്നെ ജീവിക്കണം എന്നതു അവൻെറ നിയമമത്രെ. എന്നാൽ, മസീഹിനെ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് അവർ ജഡദേഹത്തോടെ കരേററിയിരിക്കുന്നു;

فيها تحيون وفيها تموتون ومنها تخرجون

എന്ന വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞ വാഗ്ദത്തം പാലിച്ചില്ലത്രെ.

തങ്ങൾക്ക് ഒരു വാഗ്ദത്ത മസീഹിലും വിശ്വസിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നും ഈസാ (അ) മരിച്ചുപോയി എന്നു തങ്ങൾ വിശ്വാസം കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ചിലർ കരുതുന്നു. എന്നാൽ നാം മുസ്ലിംകളാണ്.

നമസ്കാരമനുഷ്ഠിക്കുകയും നോമ്പ് നോൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇസ്ലാമിക ശാസനകളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എന്നിരിക്കെ മററാരുടെയെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നിവർ ചോദിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നവർ വലുതായ തെററിലാണ് അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. ഒന്നാമതായിതന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും കല്പനകളെ അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം തങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാണെന്നു ഇവർക്കെങ്ങനെ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയും? വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട ഇമാം വെളിപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ അല്പംപോലും താമസിയാതെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കലേയ്ക്കു ഓടുക. നിങ്ങൾക്ക് നിലത്തിലൂടെ മുട്ടുകളിൽ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങേണ്ടിവന്നാലും നിങ്ങൾ എങ്ങനെയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപിച്ചുകൊള്ളുക എന്നാണ് കൽപ്പന. എന്നാൽ ഇതിന്നെതിരിൽ എല്ലാം അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളുന്ന മനോഭാവം ആണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു. ഇതാണോ ഇസ്ലാം? ഇതാണോ മുസ്ലിമിൻെറ അവസ്ഥ?

ഇതിന്നെല്ലാം പുറമെ കഠിനമായ ശകാരങ്ങൾ ഇവർ എനിക്കെതിരെ പ്രയോഗിക്കുന്നു. കാഫിറെന്നു പറയുന്നു. ദജ്ജാലെന്നു വിളിക്കുന്നു. എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നവർ വലുതായ നന്മയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നാണിവർ കരുതുന്നത്. എന്നെ കള്ളനെന്നും കപടനെന്നും പറയുന്നവർ തങ്ങൾ ദൈവത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണെന്നാണ് കരുതുന്നത്.

ദൈവദൂതർ അതുല്യൻമാർ

സഹനത്തിന്റെയും ഭയഭക്തിയുടെയും പാഠങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന അല്ലയോ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവദൂതനെ നിരാകരിക്കാനുള്ള ധൃതിപ്പാടും ദുർഭാവനയും പഠിപ്പിച്ചുതന്നതാരാണ്? ഏതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിട്ടില്ലാത്തത്? ദൈവം മുന്നോട്ടു വച്ചിട്ടില്ലാത്ത ന്യായവാദം ഏതൊന്നാണ്? പക്ഷെ, നിങ്ങൾ ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തത്തെയും ഓരോ തെളിവിനെയും നെഞ്ചൂക്കോടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സൂത്രശാലികളായ ജനത്തെ ഞാൻ ആരോടു സാമ്യപ്പെടുത്തേണ്ടു? നട്ടുച്ച നേരത്ത് കണ്ണുകൾ ചിമ്മിക്കൊണ്ടു സൂര്യൻ എവിടെ എന്നു ചോദിക്കുന്ന കബുദ്ധികൾക്ക് തുല്യരാണിവർ. സ്വന്തം ആത്മാക്കളെ വഞ്ചിയ്ക്കുന്നവരേ, ആദ്യം നിങ്ങൾ കണ്ണുകൾ തുറക്കുവിൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് സൂര്യനെ കാണ്മാറാകും. ഒരു ദൈവദൂതനെ കാഫിറെന്നു പറയുക എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മങ്ങളായ വഴികളിലൂടെ ആ ദൈവദൂതനെ പിന്തുടരുക പ്രയാസപൂർണ്ണമായ കാര്യമാകുന്നു. ദൈവപ്രേഷിതനെ ദജ്ജാൽ എന്നു വിളിക്കുവാൻ നിഷ്പ്രയാസം കഴിയും. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളനുസരിച്ച് ഇടുങ്ങിയ വാതിലുകളിലൂടെ കടന്നു പോകുകയെന്നതാകട്ടെ, വളരെ ദുഷ്കരമായ കൃത്യമാകുന്നു. തന്നിയ്ക്ക് 'മസീഹ് മൗഊദി'നെ കാര്യമല്ല എന്നു പറയുന്നവനാരോ അവൻ 'ഈമാൻ' ഗണ്യമാക്കാത്തവനാകുന്നു. അത്തരക്കാർ യഥാർത്ഥമായ സത്യവിശ്വാസത്തെയും യഥാർത്ഥമായ മോക്ഷത്തെയും യഥാർത്ഥമായ വിശുദ്ധിയെയും കുറിച്ചു വിവരമില്ലാത്തവരാകുന്നു. അ

വർ അല്ലെങ്കിലും നീതി കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥമായ ഉള്ളവസ്ഥകളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവത്തിൻെറ ദൂതന്മാരും നബിമാരും മുഖേന ഇറങ്ങുന്ന പുതിയ 'യഖീൻ' (ദൃഢവിശ്വാസം) ഇല്ലാത്തപക്ഷം അവരുടെ നമസ്കാരങ്ങളും ആചാരശീലങ്ങളും മാത്രവും അവരുടെ വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും വെറും പട്ടിണിയിടൽ ആണെന്നു അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാനാകും. ദൈവത്തിൻെറ അനുഗ്രഹത്താലും കാരുണ്യത്താലും അവനെ കുറിച്ചുള്ള ദിവ്യജ്ഞാനം (മഅരിഫത്ത്) ആർജ്ജിച്ചിട്ടില്ലാത്തേടത്തോളവും അവനിൽനിന്നു തന്നെ ശക്തിനേടാത്തേടത്തോളവും പാപത്തിൽനിന്നു മോചനം പ്രാപിക്കാനായി യഥാർത്ഥ നിലയിൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയോ യുക്തമാം വിധം അവനെ ഭയപ്പെടുകയോ ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല എന്നതത്രെ സത്യം. ലോകത്തുള്ള സകല വസ്തുക്കളോടും മനുഷ്യൻ മനസ്സ് വെക്കുന്നതും അവയെ പ്രിയപ്പെടുന്നതും അവയോടു ഭയം പുലർത്തുന്നതും അവയിൽനിന്നു ഓടിയകലുന്നതും മനുഷ്യൻെറ ഹൃദയത്തിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന അറിവിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹം (فضل) ഇല്ലാത്തേടത്തോളം ദൈവത്തെകുറിച്ചുള്ള ദിവ്യജ്ഞാനം (معرفة) കൈവരികയോ അതു പ്രയോജനപ്പെടുകയോ ഇല്ല. ദൈവാനുഗ്രഹത്തിലൂടെയാണ് ജ്ഞാനം കൈവരുന്നത്. അപ്പോൾ ആ ജ്ഞാനം മുഖേന സത്യദർശനത്തിൻെറയും സത്യതല്പരതയുടെയും ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കിട്ടുന്നു. പിന്നെ, അടിക്കടിയായുള്ള അനുഗ്രഹം മൂഖേനതന്നെ ആ വാതിൽ തുറന്നു കിടക്കുമാറാകയും അടഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ദിവ്യജ്ഞാനം ദൈവാനുഗ്രഹം മുഖേനയാണ് ലഭ്യമാകുന്നതും നില

നില്ക്കുന്നതും. ദൈവാനുഗ്രഹം ദൈവജ്ഞാനത്തെ അതിനിർമ്മലവും പ്രകാശവത്തും ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഇടയിൽ നിന്നു മറകളെയെല്ലാം നീക്കിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു. പാപപ്രവണമായ ആത്മാവിന് (നഫ്സ് അമ്മാറ) വേണ്ടി പൊടിപടലങ്ങളെയെല്ലാം അകററിക്കളയുകയും ആത്മാവിന് ഓജസ്സും ജീവനും പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. 'നഫ്സ് അമ്മാറ' യെ പാപത്തിൻെറ ബന്ധനത്തിൽനിന്നു അതു മോചിപ്പിക്കയും ദുരാഗ്രഹങ്ങളുടെ വ്യതികേടുകളിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ശാരീരികവികാരങ്ങളുടെ വേലിയേററങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോഴം മനുഷ്യനിൽ ഒരു പരിവർത്തനം സംജാതമാകയും അവൻ പാപപങ്കിലമായ ജീവിതത്തോട് സ്വാഭാവികമായിതന്നെ വിരക്തനായിഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദുആ അഥവാ പ്രാർത്ഥന

ദിവ്യാനുഗ്രഹം മുഖേന ആത്മാവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആദ്യത്തെ ചലനം പ്രാത്ഥന ആകുന്നു. 'നിത്യവും ഞാൻ പ്രാത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലൊ, ഞാൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന മുഴുവൻ നമസ്കാരവും പ്രാർത്ഥനതന്നെയാണല്ലൊ എന്നിങ്ങനെ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുപോകരുതു്'. എന്തെന്നാൽ ദിവ്യജ്ഞാനം (മഅരിഫത്ത്) ലഭിച്ചശേഷവും ദിവ്യാനുഗ്രഹത്തിലൂടെയും ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനമറെറാരു നിറത്തിലും മറെറാരവസ്ഥയിലും ഉള്ളതാകുന്നു. അതു സ്വയം നാശം വരുത്തുന്ന ഒന്നാകുന്നു. അതു ആത്മാവിനെ ഉരുക്കിക്കളയുന്ന തീ ആകുന്നു. അതു അനുഗ്രഹത്തെ (റഹ്മത്തിനെ) ആകർഷിച്ചുടുപ്പിക്കുന്ന കാന്തശക്തിയാകുന്നു. അതു ജീവൻ നൽകുന്ന ഒരുതരം മരണമാകുന്നു. അതു

ഒരു രക്ഷാനൗകയായി മാറുന്ന ഉഗ്രമായ പ്രളയമാകുന്നു. എല്ലാ ദുഷിച്ച കാര്യങ്ങളും അതിൽ ഉടലെടുക്കുകയും എല്ലാ വിഷവും അതു മുഖേന ഒടുവിൽ അമൃതമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയിൽ തളർച്ച പററാത്ത തടവുപുള്ളി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനത്രെ. എന്തെന്നാൽ ഒരു നാറം അയാറം മോചനം പ്രാപിക്കുന്നു. 'ദുആ'കളിൽ ആലസ്യം കാട്ടാത്ത അന്ധനും അനുഗൃഹീതനാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ ഒരു നാറം അയാറംക്ക് കാഴ്ച ലഭിക്കുമാറാകുന്നു. കബറുകളിലായിരിക്കെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ മുഴുകി ദൈവസാഹായ്യം കാംക്ഷിക്കുന്നവർ അനുഗ്രഹീതരാകുന്നു, എന്തെന്നാൽ ഒരു നാറം കബറുകളിൽനിന്നു് പുറത്തുവരുമാറാകുന്നു.

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ ഒരിക്കലും ആലസ്യം കാട്ടാതിരിക്കുമ്പോറം നിങ്ങറം അനുഗൃഹീതരാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഉരുകുകയും നിങ്ങളുടെ നയനങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ണീരൊലിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചകത്ത് ഒരു അഗ്നി അങ്കുരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു ഏകാന്തതയുടെ രുചി അറിയിക്കുന്നതിനു ഇരുട്ടുള്ള മുറികളിലേയ്ക്കും വിജനമായ വനങ്ങളിലേയ്ക്കും നിങ്ങളെകൊണ്ടെത്തിയ്ക്കുന്നു. അതു നിങ്ങളെ അസ്വാസ്ഥരും ഭ്രമിതചിത്തരും ആക്കിമാററുന്നു. അങ്ങിനെയാണ് ഒടുവിലായി നിങ്ങളിൽ അനുഗ്രഹം ചൊരിയപ്പെടുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഏതൊരു ദൈവത്തിലേയ്ക്ക് വിളിയ്ക്കുന്നുവോ അവൻ അങ്ങേയററം ഉദാരനും കാരുണ്യവാനും ആകുന്നു. അവൻ ലജ്ജാലുവും സത്യസന്ധനും ക്ഷമയുള്ളവനും വിനയം കാട്ടുന്നവരിൽ കരുണ

ചൊരിയുന്നവനും ആകുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങളും ക്ഷമ ഉള്ളവരായിരിക്കുവിൻ. പൂർണ്ണമായ സത്യസന്ധതയോടും കൂറോടും കൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. അവൻ കാരുണ്യം ചൊരിയാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിലെ ആരവങ്ങളിൽനിന്നും ആഘോഷങ്ങളിൽനിന്നുമെല്ലാം അകന്നിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യക്തിപരമായ കലഹങ്ങളുടെ നിറം 'ദീനി'ന്റെ കാര്യങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ നൽകാതിരിക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പരാജയം കൈവരിക്കുകയും തോററുകൊടുക്കുകയും ചെയ്വിൻ, വലിയ വലിയ വിജയങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ അവകാശികളായിത്തീരാൻ വേണ്ടിത്തന്നെ. പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നവർക്കായിട്ട് അല്ലാഹു അത്ഭുത ദൃഷ്ടാന്തം (മുഅ്ജിസ) കാണിക്കും. ചോദിക്കുന്നവർക്കായിട്ട് അല്ലാഹു അനിതരസാധാരണമായ അനുഗ്രഹാദൃഷ്ടാന്തം (ഖാരിക്ക്) നൽകും. പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്നു. അതു അവനിലേയ്ക്കു തന്നെ തിരിച്ചു പോകുന്നു. പ്രാർത്ഥനമൂലം ദൈവം നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക് വരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജീവന്റെ അടുത്തോളംതന്നെ. മനുഷ്യനിൽ പരിശുദ്ധമായ പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു എന്നതാണ് പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒന്നാമത്തെ അനുഗ്രഹം. പിന്നെ, ആ പരിവർത്തനത്തോടെ അല്ലാഹുവും അവന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കുന്നു. അവന്റെ ഗുണങ്ങൾ (സിഫാത്ത്) മാററമില്ലാത്തതാണെങ്കിലും മാററമുണ്ടാക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി അവൻ കാണിക്കുന്ന മറെറാരു പ്രത്യേകമായ ദ്യുതിവിലാസവും ഉണ്ട്. അതു പക്ഷെ, ഈ ലോകത്തിന്നറിഞ്ഞുകൂടാത്തതാണ്. അവൻ മറെറാരു ദൈവം എന്നപോലെ വെളിപ്പെടും; യഥാർത്ഥത്തിലോ വേറൊരു ദൈവം ഇല്ലതാനും! എന്നാൽ, പുതിയൊരു മിന്നാട്ടം (തജല്ലി) പുതിയൊരു രീതിയിൽ അവനെ വെളിപ്പെടുത്തും.

അപ്പോഴാം ആ സവിശേഷമായ മിന്നാട്ടത്തിന്റെ പ്രഭാവായ്പിൽ, മററുള്ളവക്കൊന്നും വേണ്ടി ചെയ്തുകാണിക്കാത്ത പുതിയൊരു വേല മാറികഴിഞ്ഞ ആ മനുഷ്യനുവേണ്ടി അവൻ ചെയ്തു കാണിക്കുന്നു. അതു തന്നെയാണ് 'ഖാരിക്" (خوارق) അഥവാ അസാധാരണമായ അത്ഭുതദൃഷ്ടാന്തം.

ആത്മാവിന്റെ നമസ്കാരം

ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു പിടി മണ്ണിനെ പൊൻകട്ടയാക്കി മാററുന്ന രാസപ്രക്രിയയത്രെ 'ദുആ' അഥവാ പ്രാർത്ഥന. അതു ആന്തരീയമാലിന്യങ്ങളെയെല്ലാം കഴുകിക്കളയുന്ന ഒരുതരം വെള്ളമാകുന്നു. ആ 'ദുആ' യോടൊപ്പം ആത്മാവ് ഉരുകുന്നു. വെള്ളംകണക്കെ അതു ഒഴുകി ആ ഏകതാവിലാസത്തിന്റെ (احدیت) തിരുസന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നു വീഴുന്നു. അതു ദൈവത്തിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുകയും കുനിയുകയും കുമ്പിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ് ഇസ്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്ന നമസ്കാരകർമ്മം. ആത്മാവ് നിൽക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവത്തിനുവേണ്ടി എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളെയും പ്രതികൂലാവസ്ഥകളെയും പരീക്ഷകളെയും നേരിടാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നത്രെ. അവന്റെ 'റുകൂഅ്" അഥവാ കുനിപ്പ് അവൻ സകല സ്നേഹബന്ധങ്ങളെയും കെട്ടുപാടുകളെയും ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവത്തിലേക്ക് ചായുകയും ദൈവത്തിന്റെ ആളായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് കാണിക്കുന്നത്. അവന്റെ സാഷ്ടാംഗം അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ വീണുകൊണ്ട് തന്നെ പൂർണ്ണമായും കൈവെടിയുകയും സ്വയം നശിപ്പിക്കുകയും ചെ

യ്യുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന നമസ്കാരം ഇതാകുന്നു. ഇതിന്റെ ചിത്രമാണ് ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്ത് സാധാരണ നമസ്കാരത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ ഭൌതികനമസ്കാരം ആത്മീയനമസ്കാരത്തിന്റെ ചാലകം ആയിത്തീരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ശരീരത്തിന്റെ സ്വാധീനം ആത്മാവിലും നിശ്ചയമായും സംഭവിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് ദൈവം മനുഷ്യന്റെ ഘടനയെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആത്മാവ് ദുഃഖിതമാകുമ്പോൾ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണീർ പുറപ്പെടുന്നു. ആത്മാവിൽ ആനന്ദം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മുഖത്ത് പ്രസന്നത കളിയാടുന്നു. എത്രത്തോളമെന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അപ്പോലെതന്നെ ശരീരത്തിന്നു എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടോ വേദനയോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആ വേദനയിൽ ആത്മാവും പങ്കുചേരുന്നു. ശരീരത്തിൽ തണുത്ത കാറ്റേൽക്കുമ്പോൾ, ഒരാൾ ആനന്ദം കൊള്ളുമ്പോൾ, ആത്മാവും അതിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും പരസ്പരബന്ധങ്ങൾ കാരണം ആത്മാവിൽ ദിവ്യമായ സന്നിധാനത്തിലേക്കുള്ള ചലനം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും അതു ആത്മീയമായ നില്പിലും കുനിപ്പിലും സാഷ്ടാംഗത്തിലും വ്യാപൃതമാകുകയും ചെയ്യണം എന്നുള്ളതത്രെ ശാരീരികമായ ആരാധനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യൻ പുരോഗതിക്കായി പരിശ്രമിക്കാൻ നിബന്ധിതനാണല്ലോ. ഇതും ഒരു തരത്തിലുള്ള പരിശ്രമം (മുജാഹദ) ആകുന്നു. രണ്ടു വസ്തുക്കൾ അന്യോന്യം കൂടിച്ചേർന്നിരിക്കുമ്പോൾ നാം അവയിൽ ഒന്നിനെ എടുത്തു നീക്കുകയാണെങ്കിൽ

അത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ മറ്റേ വസ്തുവിലും ചില ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ ശാരീരികമായ നിൽപിലും കുനിപ്പിലും കമ്പിടലിലും ആ ആത്മാവും അതിന്റെ സവിശേഷരീതിയിൽ ഭാഗഭാക്കാകാൻ ശ്രമപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ അംഗവിന്യാസം കൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഈ ഭാഗഭാഗിത്വം ദിവ്യജ്ഞാനത്തിലാണ് അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്. ദിവ്യജ്ഞാനം (മഅരിഫത്ത്)ആകട്ടെ, ദിവ്യാനുഗ്രഹത്തിലും (ഫസ്ൽ)അധിഷ്ഠിതമാണ്.

"റൂഹുൽഖുദ്സ്"

ദൈവം ആദ്യമായിത്തന്നെ അവന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹവായ്പിനാൽ താൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന ആളിൽ 'റൂഹുൽഖുദ്സ്' അവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്നത് സനാതനമായ, അഥവാ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു മുതൽ അവൻ അനുവർത്തിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള സുന്നത്ത് ആകുന്നു. പിന്നീട്,' റൂഹുൽ ഖുദ്സി'ന്റെ സഹായത്താൽ തന്റെ സ്നേഹവായ്പ് അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിറയ്ക്കുകയും അയാൾക്ക് സ്ഥിരതയും വിശ്വസ്തതയും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും അയാളുടെ ദിവ്യജ്ഞാനത്തെ അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും അയാളുടെ എല്ലാ ദൌർബ്ബല്യങ്ങളെയും അകററുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്രത്തോളമെന്നാൽ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അയാൾ ജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കാൻതന്നെ സന്നദ്ധനായിത്തീരുന്നു. യാതൊരു കഷ്ടപ്പാടിലും അകന്നുപോകാത്ത തരത്തിലുള്ള അപരിച്ഛേദ്യമായ ഒരു ബന്ധം ആ ദിവ്യസത്തയോടു അയാൾക്കുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. യാതൊരു വാളിന്നും ആ ബന്ധത്തെ അറുത്തുകളയാനാവില്ല. എന്നാൽ, ആ സ്നേഹബന്ധത്തിന്നു ഭൗതികമായ യാ

തൊരു ചിന്തുണയും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. സ്വർഗ്ഗം പൂകാനു ള്ള മോഹമോ നരകത്തോടുള്ള പേടിയോ ഭൗതിക സു ഖമോ മുതലും സമ്പത്തുമോ ഒന്നും അതിന്നു സഹായകമ ല്ല. മറിച്ചു, ദൈവം മാത്രമറിയുന്ന അജ്ഞാതമായ ഒരു ബന്ധം ആണത്. ആ പ്രേമബന്ധിതന്നുതന്നെ ആ ബ ന്ധത്തിൻെറ രഹസ്യം—അതെന്തുകൊണ്ടെന്നും എങ്ങനെ യെന്നും എന്തു ആഗ്രഹത്തിലെന്നും അറിയുമാറില്ലെന്ന തത്രെ ഏറ്റവും അത്ഭുതാവഹം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു ആദിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതത്രെ. ആ ബന്ധം 'മഅരി ഫ'ത്തിലൂടെ അഥവാ ദിവ്യജ്ഞാനംവഴി സിദ്ധിക്കുന്ന തല്ല. കാരണം, 'മഅരിഫത്ത്' പിന്നീടു കൈവരുന്ന തും ആ ബന്ധത്തെ ശോഭനമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുമാകുന്നു. കല്ലിൽ അഗ്നി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും ചക്ക്മുക്കി കല്ലിൽനിന്നു തീപ്പൊരികൾ പുറപ്പെടാൻ തുടങ്ങു ന്നു. അത്തരം ആളിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് ദൈവത്തോടു ള്ള സത്താബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് മനുഷ്യസമുദായത്തോടുള്ള സഹതാപവും അവ രെ സംസ്കരിക്കാനുള്ള ഉൽക്കടാവേശവും ഉണ്ടായിരി ക്കും. ഇതേ കാരണത്താലാണ് ഒരു ഭാഗത്ത് ദൈവത്തി ലേയ്ക്ക് സദാ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ബന്ധ വും മറുഭാഗത്ത് ഇതര മനുഷ്യരെയും അവരുടെ അനേ കതരം ഭാവങ്ങളെയും തന്നിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കുന്ന മറ്റൊരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതു്. സൂര്യൻ ഭൂമി യിലെ സകലവസ്തുക്കളെയും തന്നിലേയ്ക്ക് ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും സ്വയം മറ്റൊന്നിലേയ്ക്ക് ആകൃഷ്ട മാകുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ! ഇതേ അവസ്ഥയാണ് ആ ആളിലും ഉടലെടുക്കമാറാകുന്നത്. അത്തരക്കാരെ

യാണ് ഇസ്ലാമികസാങ്കേതിക ശബ്ദത്തിൽ 'നബി' എന്നും 'റസൂൽ' എന്നും 'മുഹദ്ദസ്' എന്നും പറയപ്പെടുന്നത്. അവർ ദൈവത്തിൻെറ പരിശുദ്ധമായ സംഭാഷണത്താലും സംബോധനയാലും അനുഗൃഹീതരായിത്തീരുകയും അവരുടെ കൈയ്യ് 'ഖാരിക്ക്' അഥവാ, അസാധാരണമായ അത്ഭുതസംഭവം വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ അധികമായിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ദൈവത്തിൽനിന്നു അധികമായ മറുപടികൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

'കശ്ഫ്' സാധാരണക്കാരിലും

തങ്ങൾക്കും സത്യമായ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നും തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും തങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ 'ഇൽഹാം' ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നും അങ്ങനെയിരിക്കെ തങ്ങൾക്കും റസൂൽമാർക്കും തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസമുള്ളതെന്നും അറിവുകെട്ട ചിലർ ചോദിക്കുന്നു. ഇവരുടെ പക്കൽ ദൈവത്തിൻെറ പ്രവാചകന്മാർ ചതിയരോ സ്വയംവഞ്ചിതരോ ആണ്! സാധാരണയായുള്ള കാര്യത്തിൽ പെരിമ നടിക്കുന്നവരാണത്രെ അവർ. പ്രവാചകന്മാരും അന്യരും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും ഇവർ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഇതു തികച്ചും അഹംകാര പ്രമത്തമായ വിചാരഗതിയാകുന്നു. ഇതുമൂലം ഇക്കാലത്ത് അനേകർ നശിച്ചുപോകുന്നുണ്ടായിരിക്കയാണ്. എന്നാൽ, സത്യാന്വേഷകരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതിനുള്ള, അവരുടെ ഈ സംശയത്തിനുള്ള വ്യക്തമായ മറുപടിയുണ്ട്. അതിതാണ്:

ദൈവം ഒരു വിഭാഗം ആളുകളെ തൻെറ സവിശേഷമായ അനുഗ്രഹങ്ങളും സ്നേഹവാൽസല്യവും മുഖേന വരിഷ്ഠരാക്കുകയും തൻെറ പ്രത്യേകമായ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങളുടെ വലിയൊരു ഭാഗം അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകാരണം, ശാഠ്യബുദ്ധികളും അന്ധന്മാരും എപ്പോഴും അമ്പിയാക്കന്മാരുടെ നിഷേധികളായി ചമഞ്ഞുപോന്നു. എന്നിരിക്കിലും ദൈവത്തിൻെറ പ്രവാചകന്മാർ അത്തരക്കാരുടെമേൽ വിജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്കും മററുള്ളവർക്കുമിടയിൽ അത്യുജ്ജ്വലമായ ഒരു വ്യതിരേകം ഉണ്ടെന്നു ബുദ്ധിമാന്മാർ ഒടുവിൽ സമ്മതിച്ചു പറയാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീരുമാറ് അവർ മുഖേന എപ്പോഴും അസാധാരണമായ അത്ഭുതപ്രകാശം വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു യാചകൻെറ കയ്യിലും ഏതാനും വെള്ളിത്തുട്ടുകൾ ഉണ്ടായെന്നു വരാം. ഒരു ചക്രവർത്തിയുടെ ഖജനാവിലും വെള്ളിനാണയങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കും. എന്നാൽ, ആ യാചകനു പറയാനാകുമോ താനും ആ ചക്രവർത്തിയ്ക്ക് സമാനനാണെന്ന്? മറെറാരുദാഹരണം പറഞ്ഞാൽ, ഒരു മിന്നാമിനുങ്ങിലും പ്രകാശം കാണപ്പെടുന്നു; സൂര്യനിലും പ്രകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ, താൻ സൂര്യനോടൊക്കുമെന്ന് ആ കീടത്തിനു് പറയാനാവുകയില്ല. ദൈവം സാധാരണക്കാരിൽ സ്വപ്നം (റൂയാ) ആത്മദർശനം (കശ്ഫ്) വെളിപാട് (ഇൽഹാം) എന്നീ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ബീജാധാനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങൾ മുഖേനയും നബിമാരെ തിരിച്ചറിയുമാറാകുന്നതിന്നു് ഒരു ഒഴികഴിവും അവശേഷിക്കാത്തതരത്തിൽ അവരിൽ ന്യായപൂർത്തി വരുത്തുന്നതിന്നുമായിട്ടത്രെ.

ദൈവനിയുക്തൻമാർ

ദൈവത്തിൻെറ വരിഷ്ഠന്മാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകത അവർ സ്വാധീനവും ആകർഷണവും ഉള്ളവരാണെന്നതാകുന്നു, അവർ ലോകത്ത് ആത്മീയതലമുറകളെ സൃഷ്ടിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയക്കപ്പെടുന്നവരത്രെ. അവർ സൂക്ഷ്മമായ അന്തർദൃഷ്ടികളോടെ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവരാകയാലും സൃഷ്ടികളുടെ കറുത്ത തിരശ്ശീലകളെ ഇടയ്ക്ക്നിന്നു നീക്കിക്കളയുന്നതിനാലും, യഥാർത്ഥമായ ദൈവികജ്ഞാനവും യഥാർത്ഥമായ ആത്മനിരാകരണവും ഭയഭക്തിയും ആത്മീയാഭിരുചിയും താൽപര്യവുമെല്ലാം അവർമുഖേനതന്നെയാണ് ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉടലെടുക്കുന്നത്. അവരുമായുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുന്നതു ഒരു ശാഖ തായ്മരത്തിൽനിന്ന് വെട്ടിനീക്കുന്നതു പോലെയത്രെ. അവരുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതോടെതന്നെ അതിൻെറ തോതനുസരിച്ച ആത്മീയവികാസം പ്രാപിച്ചുതുടങ്ങുന്നു എന്നതത്രെ ആ ബന്ധത്തിൻെറ പ്രത്യേകത. ആ ബന്ധം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതോടെ ഈമാനിൻെറ സ്ഥിതിഭാവങ്ങളിൽ പൊടിപടലങ്ങളും വീഴാൻ തുടങ്ങുന്നു. തനിയ്ക്ക് ദൈവത്തിൻെറ നബിമാരെയോ റസൂൽമാരെയോ ആവശ്യമേയില്ലെന്നു പറയുന്നതു അഹംഭാവപൂർണ്ണമായ സംസാരമാകുന്നു. അതു ഈമാനില്ലായ്മയുടെ അടയാളമാകുന്നു. അത്തരത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ആരും ആത്മവഞ്ചന നടത്തുന്നു. ഞാൻ നമസ്ക്കരം അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ലേ? ഞാൻ നോമ്പ് നോൽക്കുന്നില്ലേ? കലിമ ചൊല്ലുന്നില്ലേ? എന്നൊക്കെ പറയുന്നതും ഈമാനിനെയും അദ്ധ്യാത്മിക രസാനുഭൂതികളെയുംകുറിച്ച വിവരമില്ലാത്തവനായതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. മനുഷ്യനെ ദൈവം

തന്നെയാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതെങ്കിലും ഒരാളുടെ ജനനത്തിന്റെ കാരണത്തെ മറ്റൊരാളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയതെങ്ങനെയെന്നകാര്യം അയാൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. ശാരീരികമായ പരമ്പരയിൽ ജനിക്കാൻ കാരണമായ ഒരു ഭൗതികപിതാവ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ ആത്മീയ പിതാവും ഉണ്ടായിരിക്കും. അദ്ദേഹം മുഖേന ആത്മീയ ജനനം സംഭവിക്കുന്നു. ജാഗ്രത! ഇസ്‌ലാമിന്റെ ബാഹ്യരൂപം കണ്ടു ചതിപ്പെട്ടുപോകാതിരിക്കുവിൻ. ദൈവവചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചു നോക്കുവിൻ! അതു നിങ്ങളിൽനിന്ന് എന്താണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്? 'സൂറാ ഫാതിഹാ'യിൽ നിങ്ങൾക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചതെന്തോ അതേ കാര്യം തന്നെയാണ് അതാഗ്രഹിക്കുന്നതു്. അതായത്,

اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين أنعمت عليهم

എന്ന 'ദുആ' നബിമാർക്കും റസൂൽമാർക്കും ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും ലഭ്യമാകുന്നതിനുവേണ്ടി അഞ്ചുനേരം പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ എന്നു ദൈവം നിങ്ങളോടു കൽപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നബിമാരുടേയും റസൂൽമാരുടെയും മുഖേനയല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രാപിക്കാനാകും?

ഇപ്രകാരം 'യഖീനി'ന്റെയും (يقين) പ്രേമവായ്പിന്റെയും (كشف) ഉന്നതശ്രേണികളിൽ എത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പല കാലങ്ങളിലായി വന്നുകൊള്ളുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകരിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ 'നിഅ്മത്ത്'കൾ അഥവാ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കുമാറാകുന്നതിന്ന് നിങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോഴം നിങ്ങരം ദൈവത്തോട്ട പൊരുതാൻ പുറപ്പെടുമോ? പിതാവ് മുഖേന ജനിക്കാൻ മനസ്സില്ലെന്ന ഒരു ബീജത്തിന്ന പറയാനാകുമോ? വായുവിൻെറ സഹായത്തോടെ ശബ്ദം ശ്രവിക്കാൻ തയ്യാറില്ല എന്നു ചെവിക്ക് പറയാനാകുമോ? ദൈവത്തിൻെറ സനാതനമായ ചട്ടങ്ങളെ എതിർക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നതിലും വലിയ ബുദ്ധിശൂന്യത മറെറന്താണ്?

ഞാൻ കൃഷ്ണൻതന്നെ

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ഞാൻ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നേതു മുസ്ലിംകളുടെ സമുദ്ധാരണത്തിന്നുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, മുസൽമാന്മാരുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയും കൃസ്ത്യാനികളുടെയും ഈ മൂന്ന സമുദായങ്ങളുടെയും ഉദ്ധാരണം മുൻനിറുത്തിയാകുന്നു. അല്ലാഹു എന്നെ മുസ്ലിംകരംക്കും കൃസ്ത്യാനികരംക്കും വാഗ്ദത്തമസീഹ് ആയി അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ ഹിന്ദുക്കരംക്ക് ഒരു അവതാരം എന്ന നിലയിലും ആകുന്നു. ലോകത്തു നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന പാപങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിന്നായി ഞാൻ മസീഹിബ്ന മർയമിൻെറ പ്രതിരൂപത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടതു പോലെ ഹിന്ദുക്കളിലെ അവതാരങ്ങളിലെല്ലാംവച്ച ഏററവും വലിയ അവതാരമായിരുന്ന രാജാ കൃഷ്ണൻെറയും പ്രതിരൂപമാണെന്ന വസ്തുത കഴിഞ്ഞ 20 കൊല്ലത്തിലേറെ കാലമായി ഞാൻ പരസ്യപ്പെടുത്തികൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ആത്മീയഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ അദ്ദേഹംതന്നെയാകുന്നു. ഒരു തവണയല്ല, എത്രയോ തവണ 'നീ ഹിന്ദുക്കരംക്ക് കൃഷ്ണനും മുസൽമാന്മാർക്കും കൃസ്ത്യാനികരംക്കും വാഗ്ദത്തമസീഹും ആണ്'' എന്നു ദൈവം എന്നോടു പറഞ്ഞു. അജ്ഞനായ മുസ്ലിം ഇതുകേട്ട ഉടൻ പറഞ്ഞേ

യ്ക്കും ഇതാ, ഇവൻ കാഫിറിന്റെ പേർ സ്വായത്തമാക്കിക്കൊണ്ടു വ്യക്തമായ തരത്തിൽ കുഫ്റിനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ! എന്നാൽ, ഇതു ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള വെളിപാട് (വഹ്‌യ്) ആകുന്നു. അതു തുറന്നു പറയാതിരിക്കാൻ എനിക്കു് നിർവ്വാഹമില്ലതന്നെ. ഇത്തരം ഒരു വൻസദസ്സിൽ ഞാൻ ഇക്കാര്യം തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു ഇതാദ്യമാണ്. എന്തെന്നാൽ. ദൈവത്തിൽ നിന്നു വെളിപ്പെടുന്ന ആളുകളാരോ അവർ ദുർഭാഷണക്കാരുടെ ആക്ഷേപശകാരങ്ങളൊന്നും ഭയപ്പെടുന്നവരല്ല.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ നബി

രാജാ കൃഷ്ണൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനായിരുന്നു* എന്നു എനിയ്ക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു തുല്യനായി ഹിന്ദുക്കളുടെ ഋഷിമാരിലും അവതാരങ്ങളിലും മററൊരാളെ കാണാനാവില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ അവതാരം അഥവാ നബി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള 'റൂഹുൽ ഖുദ്സ്' (പരിശുദ്ധാത്മാവ്) ഇറങ്ങാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ജേതാവും ഐശ്വര്യവാനും ആയിരുന്നു. ആര്യാവർത്തത്തെ പാപത്തിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിച്ച അദ്ദേഹം തന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ നബി തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ പിൽക്കാലത്ത് മാററി മറിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവപ്രേമം നിറഞ്ഞു തുളുമ്പിയ ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. നന്മയോടു സ്നേഹവും തിന്മയോടു വെ

* 'കാമിൽ ഇൻസാൻ' (പൂർണ്ണമനുഷ്യൻ) എന്നു വാഗ്ദത്തമസീഹ് (അ) പ്രവാചകൻ എന്നതിന്റെ പര്യായമെന്നോണമാണ് എല്ലായിടത്തും ഉപയോഗിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത്.—പരി.

രൂപ്പും പുലർത്തിയിരുന്നു. അവസാനകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പ്രതിരൂപം അഥവാ, അവതാരം വെളിപ്പെടുമെന്നതു ദൈവത്തിൻെറ വാഗ്ദാനമായിരുന്നു. ആ വാഗ്ദത്തം എൻെറ പ്രാദുർഭാവത്തോടുകൂടി പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. മററു വെളിപാടുകളോടൊപ്പം എന്നെകുറിച്ച് എനിയ്ക്ക് ലഭിച്ച മറെറാരു വെളിപാട് ഇതും ആയിരുന്നു:

> "ഓ കൃഷ്ണാ, രുദ്രഗോപാലാ, നിൻെറ മഹിമ ഗീതയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു".

ആകയാൽ, ഞാൻ കൃഷ്ണനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിരൂപമാകുന്നു. ഇവിടെ മറെറാരു രഹസ്യവും കൂടിയുണ്ട്. കൃഷ്ണനിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഏതോ അവ (പാപങ്ങളെ ഹരിക്കുന്നവനും പാവങ്ങളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും) വാഗ്ദത്തമസീഹിൻെറയും ഗുണഭാവങ്ങൾ ആകുന്നുവല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, ആത്മീയഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ കൃഷ്ണനും വാഗ്ദത്തമശീഹാവും ഒരാൾതന്നെയാകുന്നു. സാമുദായികമായ ശബ്ദശൈലിയിൽ മാത്രമാണ് വ്യത്യാസമുള്ളത്.

ജീവാത്മാവും പരമാണുക്കളും സൃഷ്ടികൾ

ഞാനിനി കൃഷ്ണൻ എന്ന നിലയിൽ ആര്യസുഹൃത്തുക്കൾക്ക് അവരുടെ തെററുകളെകുറിച്ച് താക്കീതു നൽകിക്കൊള്ളട്ടെ. അവയിൽ ഒന്നു ഞാൻ മുമ്പേ പറഞ്ഞുവന്നതുതന്നെയാണ്. ആത്മാക്കളും പ്രകൃതി എന്നും പരമാണു എന്നും പറയപ്പെടുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിലെ അണുക്കളും അസൃഷ്ടങ്ങളും അനാദിയും ആണെന്ന ധാര

ണയും വിശ്വാസസിദ്ധാന്തവും ശരിയല്ല എന്നുള്ളതാണതു്. മററാരുടെയെങ്കിലും ആശ്രയത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നവനല്ലാത്ത ആ പരമേശ്വരനല്ലാതെ സ്വയംഭൂവായി മററൊന്നും തന്നെയില്ല. മററൊന്നിൻെറ ആശ്രയത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതെന്തോ അതു സ്വയംഭൂവായിരിക്കാവതല്ല. ജീവാത്മാക്കളുടെ ഗുണങ്ങൾ സ്വതഃസിദ്ധങ്ങളാണോ? അവയെ ആരും സൃഷ്ടിച്ചതല്ലേ? ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ ജീവാത്മാക്കൾക്കു് ശരീരത്തിൽ സ്വയം പ്രവേശിക്കാനും ആവുമല്ലോ. പരമാണുക്കളുടെ സംയോജനവും വിശ്ലേഷണവും സ്വയംസംഭവിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇപ്രകാരമാണെങ്കിൽ പരമേശ്വരൻെറ അസ്തിത്വം അംഗീകരിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു ന്യായയുക്തിയും നിങ്ങളുടെ പക്കൽ അവശേഷിക്കയില്ല. യുക്തി അതംഗീകരിക്കുമെങ്കിൽ അതായതു്, സകല ജീവാത്മാക്കളിലും അന്തർലീനമായിട്ടുള്ള ഗുണവിശേഷങ്ങളും സ്വയംഭൂക്കളാണെങ്കിൽ ജീവാത്മാവും പദാർത്ഥവും അഥവാ, പരമാണുക്കളും തമ്മിലുള്ള സംശ്ലേഷണവും സ്വയം സംഭവിക്കുന്നു എന്നും സഹർഷം അംഗീകരിക്കാനാവും*. ഒരു കാര്യം സ്വയംസംഭവിക്കാവുന്നതിന്നുള്ള മാർഗ്ഗം തുറന്നിട്ടിരിക്കെ, ഒരു വഴി തുറന്നു കിടക്കുകയും മറെറ വഴി അടച്ചു കളയുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. യാതൊരു ന്യായശാസ്ത്രവും ഈ വിചാരരീതിയെ അംഗീകരിക്കുന്നതല്ല.

മോക്ഷം താൽക്കാലികമല്ല

ഈ പിഴവു് ആര്യസുഹൃത്തുക്കളെ മറെറാരു പിഴവിൽ തള്ളിച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യത്തെ പിഴവിൽ

---

* ജീവാത്മാക്കളെയും പരമാണുക്കളെയും ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതല്ലെന്നും അവയെ കൂട്ടിയിണക്കൽ മാത്രമാണ് ദൈവത്തിൻെറ ജോലി എന്നുമത്രെ ആര്യമതസിദ്ധാന്തം,—പരി.

പരമേശ്വരന്നാണ് നഷ്ടമെങ്കിൽ ഇതിൽ അവർക്കുതന്നെയാണ് നഷ്ടം. മുക്തി അവരുടെ പക്കൽ കാലപരിധിക്കധീനമാണ്. അതേ അവസരത്തിൽ പുനർജ്ജൻമസിദ്ധാന്തം എന്നേയ്ക്കും കണ്ഠത്തിലെ ഹാരമായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. പുനർജൻമത്തിൽനിന്നു മോചനമില്ലത്രെ. ഈ ലുബ്ധും സങ്കുചിതത്വവും കാരുണ്യവാനും അത്യുദാരനുമായ ദൈവത്തിൽ ആരോപിക്കുന്നത് യുക്തിക്ക് നിരക്കാത്തതാണ്. നിതാന്തമോക്ഷം നൽകുവാനുള്ള സർവ്വശക്തിത്വം പരമേശ്വരനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ സ്വശക്തിയുടെ അനുഗ്രഹവായ്പിൽനിന്നു ദാസന്മാരെ അകററിനിത്തുവാൻ എന്തിനു് അത്തരം ലുബ്ധ് കാണിക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒരു ദീർഘകാലംവരെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിറുത്തിയ ജീവാത്മാക്കളെ ശാശ്വതമായി പുനർജൻമപ്രക്രിയയ്ക്കു് വിധേയമാക്കിയിരിക്കയാണ്. /ആ ആത്മാക്കളാണെങ്കിൽ പരമേശ്വരന്റെ സൃഷ്ടികളുമല്ലത്രെ. ഇതിനുള്ള ആര്യസുഹൃത്തുക്കളുടെ പ്രത്യുത്തരം ദൈവം നിത്യമുക്തി നൽകുന്നതിന്നു് കഴിവുള്ളവൻ ആയിരുന്നെങ്കിലും, സർവ്വശക്തിമാൻ തന്നെയെങ്കിലും പുനർജൻമപ്രക്രിയ മുറിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിന്നാണ് മുക്തിക്ക് കാലപരിധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നത്രെ. ജീവാത്മാക്കൾ ഒരു നിശ്ചിത എണ്ണം മാത്രമായിരിക്കുകയും അനവധി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയിൽ ശാശ്വതമുക്തി നൽകപ്പെട്ടമ്പോഴം പുനർജന്മപ്രക്രിയ നിലച്ചുപോകുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശാശ്വതമുക്തി പ്രാപിക്കുന്ന ജീവാത്മാവ് മുക്തിശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പരമേശ്വരന്റെ അധീനത്തിൽ നിന്നു് സ്വാതന്ത്ര്യമായിത്തീരുന്നു. അങ്ങിനെ വരുമ്പോഴം ഈ പ്രതിദിനനിഷ്ക്രമണത്തിന്റെ ഫ

ലാന്തം എന്തെന്നാൽ, പുനർജന്മപ്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയമാകാൻ പരമേശ്വരൻെറ പക്കൽ ഒരൊററ ജീവാത്മാവും ഉണ്ടാകയില്ല എന്നതായിരിക്കും. എന്നാകിലുമൊരിക്കൽ ഈ തൊഴിൽ അവസാനിക്കമെന്നതിനാൽ പരമേശ്വരന്ന് നിഷ്ക്രിയനായിരിക്കേണ്ടിവരുന്നതുമാണ്. ഈ നിർബന്ധിതസാഹചര്യങ്ങൾ കാരണം മുക്തിയ്ക്ക് കാലപരിധി നിർണ്ണയിക്കാൻ പരമേശ്വരൻ നിശ്ചയിച്ചുവത്രെ*. ഒരിക്കൽ മോക്ഷം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞവർ, പാപങ്ങളിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പാപരഹിതരായിട്ടുള്ളവർ മുക്തിശാലയിൽനിന്നു എന്തിനാണ് പുറത്താക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന മറെറാരു പ്രശ്നം ഇവിടെ ഉന്നയിക്കപ്പെടാം. മുക്തിസ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ ജീവാത്മാവിലും ഒരു പാപം അവശേഷിച്ചിരിക്കും എന്നും ആ പാപത്തിൻെറ ശിക്ഷയായിട്ടാണ് അവസാനം എല്ലാ ഓരോ ആത്മാവും മുക്തിശാലയിൽനിന്നു് പുറത്താക്കപ്പെടുന്നതെന്നുമാണ്, പരമേശ്വരൻ ഈ ആക്ഷേപത്തിന്നു് മറുപടി നൽകുന്നത്!

---

* "മോക്ഷം പ്രാപിച്ച ജീവാത്മാക്കൾ മഹാകൽപം കഴിയുന്നതുവരെ മുക്താവസ്ഥയിൽ ബ്രഹ്മാനന്ദമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ശേഷം മുക്തിസുഖത്തെ ത്യജിച്ചു വീണ്ടും സംസാരത്തിലേയ്ക്ക് വന്നുചേരുന്നു...... യാതൊരു ജീവാത്മാവും മുക്തിയിൽനിന്ന് പ്രപഞ്ചത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവരുന്നതല്ലെങ്കിൽ ഇക്കാണുന്ന ലോകത്തിൻെറ ഉന്മൂലനാശം—മൂലതോഹാനി—തന്നെ വന്നുപോകുന്നതാണ്. ജീവാത്മാക്കൾ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ബാക്കിയില്ലാതായിത്തീരും എന്നർത്ഥം". (സത്യാർത്ഥപ്രകാശം—സ്വാമി ദയാനന്ദസരസ്വതി. മലയാള പതിപ്പ്, ഭാ. 296-297) —പരി.

ഇതൊക്കെയാണ് ആര്യമതക്കാരുടെ തത്വങ്ങൾ. ഇത്തരം ബന്ധനങ്ങളിൽപെട്ടു വട്ടംകറങ്ങുന്ന ഒരാൾക്ക് പരമേശ്വരൻ എന്നു പറയാറുള്ളതെങ്ങിനെ എന്നു നീതിബോധത്തോടെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. കഷ്ടം! ദൈവത്തിൻെറ സൃഷ്ടികർത്തൃത്വത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു ആര്യസുഹൃത്തുക്കൾ തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ വലിയ കുഴപ്പത്തിൽപെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. പരമേശ്വരൻെറ പ്രവൃത്തികളെപ്പററി തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തികൾ ഒപ്പിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ അപമാനിക്കയും ചെയ്തു. ദൈവം എല്ലാ ഗുണങ്ങളിലും സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നു് വിഭിന്നനാണെന്നും സൃഷ്ടികളുടെ ഗുണങ്ങളുടെ നിലവാരംവെച്ചു ദൈവത്തെ അളക്കുന്നതു് താൎക്കികന്മാരുടെ പക്കൽ 'ഖിയാസ് മഅൽ ഫാരിഖ്' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു തെററാകുന്നു.

പരമേശ്വരൻ സർവസ്രഷ്ടാവ്

ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു് ഒന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്നതു് സൃഷ്ടികളുടെ വ്യാപാരങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ബുദ്ധിയുടെ വികലാനുഭവമാകുന്നു. ആകയാൽ, ഇതേ തത്വത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ ഗുണങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തുകയെന്നതു് ചിന്താശൂന്യതയല്ലെങ്കിൽ മറെറന്താണ്? ദൈവം ഭൌതികമായ നാവുകൂടാതെ സംസാരിക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ കൂടാതെ അവൻ കാണുന്നു. ഇതേതരത്തിൽതന്നെ അവൻ ഭൌതികമായ യാതൊരുപാധിയും കൂടാതെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനു സൃഷ്ടിക്കാൻ പരമാണുക്കൾവേണം എന്നു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു് ദൈവികമായ ഗുണങ്ങളെ നിഷ്ക്രിയമാക്കുകയാകുന്നു.

ഈ സിദ്ധാന്തത്തിൽ മററൊരു വല്യതായ കഴപ്പവുംകൂടി യുണ്ട്. ഈ തത്വപ്രകാരം അനാദി എന്ന ഗുണത്തിൽ ഓരോ പരമാണുവിനെയും ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരായി കരുതേണ്ടിവരുന്നു. വിഗ്രഹപൂജകർ ഏതാനും ബിംബ ങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരനായി സങ്കൽപിക്കുമ്പോ ൾ ഈ വിശ്വാസപ്രകാരം ലോകം മുഴുവൻ ദൈവത്തി ന്റെ പങ്കാളികളായി. എന്തെന്നാൽ, ഓരോ അണുവും അതിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ ദൈവഗുണം ആവാഹിക്കു ന്നതായി സങ്കൽപിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഞാനിക്കാര്യങ്ങ ളൊക്കെ പകയും വിരോധവുംകൊണ്ടു പറയുന്നതല്ല എന്നു ദൈവത്തിന്നറിയാം. വേദത്തിന്റെ മൂലപാഠങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഇല്ലാതിരിക്കില്ലെന്നു ഞാൻ ഉറച്ചു വിശ്വസി ക്കുന്നു. ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങൾ ദാർശനികമ്മാന്യന്മാരു ടെ വിചാരവിലാസങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. അവരിൽ വ ലിയൊരു വിഭാഗം നാസ്തികരായി ചമഞ്ഞു. ഈ വി ശ്വാസതത്വങ്ങൾ ആര്യസുഹൃത്തുക്കൾ കൈയ്യൊഴിച്ചി ല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഒടുപുലച്ചിയും ഇതായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തത്തിൽ ഒരു ശാഖയാ യിട്ടുള്ള പുനർജന്മതത്വവും ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യഗു ണത്തിലും അനുഗ്രഹാതിരേകത്തിലും കറചാർത്തുന്ന ത ത്വമാകുന്നു. തുച്ഛമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഉദാഹരണമായി എറുമ്പുകൾ കോടി കോടികണക്കിനു കാണപ്പെടുന്നു. ഓരോ ജലത്തുള്ളിയിലും പതിനായിരക്കണക്കിൽ കൃമി കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. പിന്നെ നദികളും സമുദ്രങ്ങളും വന ങ്ങളും എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത അനേകതരം ജീവജന്തുക്ക ളാലും കൃമികീടങ്ങളാലും നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ഇതിന്നെ തിരിൽ മനുഷ്യരുടെ ജനസംഖ്യ തുലനം ചെയ്യാൻപോലും

സാധ്യമല്ലാത്തവിധം നിസ്സാരമാണ്. ഇങ്ങിനെയിരി ക്കെ, ഇനി പുനർജന്മതത്വം ശരിയെന്നു വാദത്തിനുവേ ണ്ടി സമ്മതിച്ചാൽപോലും ഇതൊലെത്തിനിടയിൽ പര മേശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ചതു എന്തൊന്നാണ്? ആർക്കാണ് മോക്ഷം നൽകിയതു്? ഭാവിയെകുറിച്ചു എന്ത് പ്ര ത്യാശ പുലർത്താനാകും?

ഇതിനു പുറമെ, ശിക്ഷ നൽകുന്നുവെങ്കിലും ശിക്ഷ യനുഭവിക്കുന്നവനു കുററത്തെ കുറിച്ചു അറിവു നൽകാതി രിക്കുക എന്ന തത്വവും മനസ്സിലാക്കാനാവുന്നില്ല. മ ററൊരു വലുതായ കുഴപ്പവും ഉണ്ട്. മുക്തി അഥവാ മോക്ഷം ജ്ഞാനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ജ്ഞാനം ഒപ്പംതന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പുനർജ്ജന്മം എടുക്കുന്ന എത്ര വലിയ ഏതൊരു പണ്ഡി തനായാലും വേദത്തിൻെറ ഏതെങ്കിലുമൊരു ഭാഗം മറ ക്കാനിടയാകുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു് പുനർജ്ജന്മം വഴി മോക്ഷം പ്രാപിക്കുക എന്നതു സാധ്യ മേ അല്ല എന്നാണല്ലോ. പുനർജ്ജന്മപ്രക്രിയയ്ക്കു് വിധേ യരായി ലോകത്ത് തിരിച്ചു വരുന്ന പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും പക്കൽ തങ്ങളുടെ പഴയ കുടുംബബന്ധങ്ങ ളറിയാനുള്ള നാമവിവരപ്പട്ടികയൊന്നും ഇല്ലാതിരിക്കെ അവർ സ്വന്തം പെങ്ങളെയോ മാതാവിനെതന്നെയോ പരി ഗ്രഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന സ്ഥിതിവിപര്യയവും സംഭവ്യമല്ലേ?

'നിയോഗം' നിന്ദ്യനടപടി

ആര്യമതക്കാരിൽ നടപ്പായിട്ടുള്ള 'നിയോഗം'* എന്ന സമ്പ്രദായത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതു തീർത്തും

* "സന്താനമില്ലാത്ത ഒരുവൻെറ ഭാര്യ സന്തതിലാഭാർത്ഥം അ യാളുടെ ജ്ഞാതികളിൽ ഒരുവനെ പ്രാപിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായ

ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന ഉപദേശം ഞാൻ അടിക്കടി നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരാം തൻെറ എല്ലാ മാനാഭിമാനങ്ങളും ആശ്രയം കൊള്ളുന്ന തൻെറ ബഹുമാന്യയായ സ്ത്രീയെ താൻ അവളുടെ അറിയപ്പെടുന്ന ഭർത്താവായിരിക്കയും അതിൽ ഉറച്ചിരിക്കയും ചെയ്യവെ, പരിശുദ്ധയും പതിവ്രതയുമായ ആ പത്നിയെ സന്താനലാഭാർത്ഥം മററൊരാളുടെ കൂടെ ശയിക്കാൻ അനുവദിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം മനുഷ്യപ്രകൃതി ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കാത്തതാകുന്നു. ഇതുസംബന്ധിച്ച ഞാൻ കൂടുതലൊന്നും ഇവിടെ എഴുതാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. മാന്യൻമാരായ ആളുകളുടെ 'കോൺഷ്യൻസിന്നു' ഞാനതു വിട്ടിരിക്കുന്നു,

അതേ അവസരത്തിൽ ആര്യസമാജസുഹൃത്തുക്കൾ തങ്ങളുടെ ഈ മതത്തിലേക്കു് മുസ്ലിംകളെ ക്ഷണിക്കുന്ന പരിശ്രമത്തിലാണ്താനും! സത്യത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ ഏതൊരു ബുദ്ധിശാലിയും തയ്യാറായിരിക്കും. എന്നാൽ, എല്ലാ അതീതശക്തികളാലും തൻെറ അസ്തിത്വം വെളിപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള ദൈവത്തിനു സൃഷ്ടികർത്തൃത്വം എന്ന ഗുണം നിഷേധിക്കുകയും അവനെ എല്ലാ അനുഗ്രഹവാ

ത്തിന്നാണ് നിയോഗം എന്നു പറയുന്നത്. ഇതു മനുവും മററും വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്'' എന്നു ശബ്ദതാരാവലിയിൽ പറയുന്നു.

'സത്യാർത്ഥപ്രകാശം' ചതുർത്ഥോല്ലാസത്തിൽ നിയോഗവിധികളെപ്പററി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'സപിണ്ഡൻമാർ അതായത് ഭർത്താവിൻെറ ആറുതാവഴിവരെ അകന്ന ചാർച്ചക്കാർ ഭർത്താവിൻെറ ജ്യേഷ്ഠാനുജൻമാർ, അവനവൻെറ ജാതിയിലുള്ളവർ എന്നിവരോടു കൂടിയാണ് വിധവയായ സ്ത്രീ നിയോഗം ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം നിയോഗം ചെയ്യുന്നതു മൃതഭാര്യനായ പു

യ്പിൻെറയും പ്രത്യക്ഷരൂപമായി സങ്കല്പിക്കാതിരിക്ക യും ചെയ്യുന്നതു് ഒരു സത്യതയല്ല. അത്തരമൊരു പര മേശ്വരൻ പരമേശ്വരൻ ആയിരിക്കാറുമല്ല. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ അവൻെറ 'ഖുദ്റത്' അഥവാ അത്ഭുത ശക്തികളിലാണ് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ദൈവത്തിൽ യാതൊരു അത്ഭുതശക്തിയും ഇല്ലെന്നാണെങ്കിൽ, അ വനും നമ്മെപ്പോലെ കാര്യകാരണങ്ങൾക്ക് വിധേയനാ ണെങ്കിൽ അവനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള വാതിലുകൾ അ ടഞ്ഞിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഇതിന്നു പുറമെ, അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹവാ യ്പിനാൽ ആണ് ആരാധനാർഹനായിയിരിക്കുന്നതു്. അവൻ ജീവാത്മാക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുതന്നെയില്ലെങ്കിൽ, ക ർമ്മം കൂടാതെ ഒരു കർമ്മിക്കും അനുഗ്രഹവും ഉപകാരവും ചെ യ്കയെന്ന ഗുണം അവനിൽ ഇല്ലെന്നാണെങ്കിൽ അത്ത രമൊരു പരമേശ്വരൻ ആരാധനക്കർഹൻ ആയിരിക്കുന്ന തെങ്ങനെ? ഞാൻ ചിന്തിച്ചേടത്തോളം എനിയ്ക്ക് മന സ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്തു ആര്യസുഹൃത്തുക്കൾക്ക് തങ്ങ ളുടെ മതത്തിൻെറ ഉത്തമമാതൃക കാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞി

രുഷനും വിധവയായ സ്ത്രീയും സന്താനമുണ്ടാകുവാൻ ആഗ്രഹി ക്കുമ്പോൾ മാത്രമെ ഉചിതമായിരിക്കയുള്ളൂ. സന്തതി തീരെ ക്ഷ യിച്ചുപോകുമ്പോഴും നിയോഗം ആവശ്യമാണ്'' (മലയാളപ തിപ്പ് ഭാ. 190) ''വിധിപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പത്നി തന്നെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭർത്താവ്........പണം സമ്പാ ദിക്കാനോ മറ്റോ നാടുവിട്ടുപോയിരിക്കയാണെങ്കിൽ മൂന്നുകൊ ല്ലം കഴിയുന്നതുവരെ കാത്തിരുന്നു അതിൻെറ ശേഷം നിയോഗം ചെയ്തു സന്താനങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്. വിവാ ഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭർത്താവ് മടങ്ങിവരുന്നതായാൽ നിയുക്തപത് തിയുടെ ബന്ധം വേർപെട്ടുപോകുന്നതുമാണ്'' (ഭാ. 192)–പരി.

ട്ടില്ലെന്നാണ്. കോടി കോടി തവണ ശിക്ഷകരം ഏല്പി ച്ചിട്ടും ശാശ്വതമുക്തി നൽകാൻ കഴിയാത്ത പരമേശ്വര നെ അത്രയും ദുർബ്ബലനും ദുർഭഗനുമായിട്ടാണ് അവർ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. അവന്റെ കോപമാണെങ്കിൽ ഒരി ക്കലും ശമിക്കാത്തതുമത്രെ! ആര്യസുഹൃത്തുക്കരം ശ ക്തമായ ഒരു സംസ്കാരത്തിനുമേൽ 'നിയോഗ' ത്തിന്റെ കറുത്ത കല ഏൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്ര കാരം അവർ പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടെ അഭിമാനത്തിനു മേൽ കടന്നാക്രമണം നടത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അവകാശത്തിലും മനുഷ്യരുടെ അ വകാശങ്ങളിലും രണ്ടു വശങ്ങളിലായി ലജ്ജാവഹമായ തരത്തിൽ കയ്യേററം നടത്തിയിരിക്കയുമാണ്. ഈ മതം പരമേശ്വരനെ നിഷ്ക്രിയനാക്കിയതു കാരണം നാസ്തി കരോടു വളരെ സമീപസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. നിയോഗം കാരണമായി ഇവർ കൊള്ളരുതാത്ത ഒരു ജനത്തോടു സമീപസ്ഥരായും തീർന്നിരിക്കുന്നു.

പ്രവാചകനിന്ദനം പാപം

വലുതായ ഹൃദയവേദനയോടെ എനിയ്ക്ക് പറ യേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ആര്യസമാജക്കാരായ മാന്യന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളായ മാന്യൻമാരും ഇസ്ലാമിന്റെ സത്യപൂ ർണ്ണവും പരിപക്വവുമായ തത്വങ്ങളുടെ നേരെ ന്യായര ഹിതമായ കടന്നാക്രമണം നടത്തുന്നതു പതിവാക്കിയി രിക്കയാണെന്ന്. എന്നാൽ, അവർ തങ്ങളുടെ മതങ്ങ ളിൽ ആത്മീയത ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അശ്രദ്ധരാണ് താനും. ലോകത്തെ സകല മഹാത്മാക്കളെയും നബി മാരെയും റസൂൽമാരെയും ശകാരിക്കയും ആക്ഷേപിക്കുക

യും ചെയ്യുന്നതിന്റെ പേരല്ല മതം എന്നത്. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്ന് വിപരീതമാകുന്നു.

മനുഷ്യൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ എല്ലാതരം തിന്മകളിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ആത്മാവിനെ സദാ ദൈവസവിധത്തിൽ വീണുകിടക്കുന്ന തരത്തിലാക്കിത്തീർക്കുകയും ആണ് മതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ദൃഢവിശ്വാസവും (يقين) സ്നേഹാതിരേകവും (محبت) ദിവ്യജ്ഞാനവും (معرفت) സത്യസന്ധതയും (صدق) തൃപ്തിയും (رضا) ആത്മാവിൽ നിറയുകയും, ആത്മാവിനു സവിശേഷമായ ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും അങ്ങനെ ഇഹലോകത്ത്തന്നെ സ്വർഗ്ഗീയജീവിതം സാധ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമാറാകണം. എന്നാൽ, മസീഹിന്റെ കുരിശുമരണത്തിൽമാത്രം വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു സകല പാപങ്ങളിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കരുതിയാൽമതിയെന്നു മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മതവിശ്വാസം മുഖേന യഥാർത്ഥമായ നന്മ എപ്പോഴാം എങ്ങനെ കൈവരുത്താനാകും? ആത്മാവിന്റെ പവിത്രീകരണത്തിന്നുള്ള യാതൊരു ആവശ്യവും വേണ്ടിവരുന്നില്ലെങ്കിൽ എത്തരത്തിലുള്ള ശുദ്ധീകരണമാണ് അതു് എന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ആത്മശുദ്ധിയ്ക്ക് മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങൾ

മലീമസമായ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു പിൻമാറുകയും ഒരു വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിനായി വ്യഗ്രതപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ

മായ പരിശുദ്ധി കൈവരിക. അതു സംസിദ്ധമാകുന്ന തിന്നു് മൂന്നു കാര്യങ്ങഠം അനപേക്ഷണീയങ്ങളാണ്. ഒ ന്നാമത്തേതു്, ആസൂത്രണവും പരിശ്രമവും. അതായതു്, അശുദ്ധജീവിതത്തിൽനിന്നു് പുറത്തുവരുന്നതിന്നായി ക ഴിയുന്നേടത്തോളം പരിശ്രമിക്കുക. രണ്ടാമത്തേതു്, 'ദുആ' അഥവാ പ്രാർത്ഥന. സദാപി ദൈവത്തോടു കരഞ്ഞു വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക; മലിനജീവിതത്തിൽനിന്നു് ദൈവം അവൻെറ കൈകൊണ്ടുതന്നെ, തന്നെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരികയും തിൻമയുടെ എല്ലാ ചപ്പുചവറുകളേയും ഭസ്മീകരിച്ചുകളയുന്നതരത്തിലുള്ള ഒരു അഗ്നി തൻെറ ഹൃദയത്തിൽ എരിയിക്കമാറാകയും ചെയ്യുന്നതിന്നും, എ ല്ലാ ശാരീരിക ദുർവികാരങ്ങളെയും കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിന്നു മുള്ള ഒരു ശക്തിവിശേഷം പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതി ന്നു്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഒരു ദൈവികമായ ദ്യുതി അവൻെറ ഹൃദയത്തിൽ വെളിപ്പെടുകയും, സകല അന്ധ കാരങ്ങളെയും ദൂരീകരിക്കുകയും എല്ലാ ബലഹീനതകളേ യും അകററുകയും ചെയ്യുന്ന തിളക്കമാർന്ന ഒരു ജ്വാല അവൻെറ ആത്മാവിൽ മിന്നുകയും അവനിൽ പവി ത്രമായ ഒരു പരിവർത്തനം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ദിനം വന്നടുക്കുന്നതുവരെയും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരി ക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ പ്രാർത്ഥനകഠംക്ക് സംശയംവിനാ ഫലസിദ്ധിയുണ്ടു്. ശവപ്രായങ്ങഠംക്ക് ജീവൻ വെക്കു ന്നുവെങ്കിൽ അതു് പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ. ബന്ധനസ്ഥർക്ക് മോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ. മ്ലേച്ഛർ പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു വെങ്കിൽ അതു പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ. എന്നാൽ, പ്രാർ ത്ഥിക്കുന്നതും മരിക്കുന്നതും വളരെ അടുത്തടുത്തുള്ള കാര്യങ്ങളത്രെ. മൂന്നാമത്തെ മാർഗ്ഗം പരിപൂർണ്ണൻമാരും

സദ്വൃത്തൻമാരും ആയിട്ടുള്ളവരുടെ സ്നേഹസമ്പർക്കമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒരു ദീപത്തിൽനിന്നു് മററു ദീപങ്ങരം പ്രകാശിക്കുമാറാകുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങരം മാത്രമാണ് പാപങ്ങളിൽനിന്നു് മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിന്നുള്ള വഴികരം. ഇവയോടൊപ്പം ദൈവാനുഗ്രഹവും ചേരേണ്ടതുണ്ട്. മശീഹാ കുരിശിൽ മരിച്ചു എന്ന വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങരം പാപങ്ങളിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു സ്വയം മനസ്സിൽ കരുതിയാൽ പോരാ! അതു പക്ഷെ, ഒരുതരം ആത്മവഞ്ചനയാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ഒരു മഹത്തായ ഉദ്ദേശാർത്ഥമാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പാപങ്ങരം കൈയൊഴിക്കുക എന്നുള്ളതു മാത്രമല്ല അവൻെറ പരിപൂർണ്ണത. അനേകം ജീവജന്തുക്കരം യാതൊരു പാപവും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അവയെല്ലാം പരിപൂർണ്ണത നേടിയിരിക്കയാണെന്നു് പറയാമോ? നിങ്ങളോടു യാതൊരു കുററവും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആരിൽനിന്നെങ്കിലും നിങ്ങരംക്ക് സമ്മാനം കരസ്ഥമാക്കാൻ കഴിയുമോ? ഹൃദയമറിഞ്ഞ സേവനങ്ങളിലൂടെയാണ് സമ്മാനാർഹരായിത്തീരുന്നതു്. ദൈവമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ആ സേവനമെന്തെന്നാൽ, മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൻേറതു ആയിത്തീരുക എന്നതു മാത്രമാണ്. അവനോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ സകല സ്നേഹങ്ങളെയും തകത്തുകളയുകയും അവൻെറ തൃപ്തിയ്ക്ക്വേണ്ടി തൻെറതായ എല്ലാ തൃപ്തികളെയും ത്യജിക്കുകയുംതന്നെ.

രണ്ടു പാനീയങ്ങൾ

ഇവിടെ വിശുദ്ധഖുർആൻ മനോഹരമായ ഒരു സാദൃശ്യം നൽകിട്ടുണ്ട്. യാതൊരു സത്യവിശ്വാസിയ്ക്കും രണ്ടുതരം പാനീയങ്ങൾ കുടിക്കുന്നതുവരെ പരിപൂർണ്ണത നേടാനാവുന്നതല്ലെന്നു അതു പറയുന്നു. ഒന്നാമത്തെതിനു 'കർപ്പൂരപാനീയം' (ശർബത്ത് കാഫൂരി) എന്നു പേരു വച്ചിരിക്കുന്നു. പാപങ്ങളോടുള്ള പ്രതിപത്തി തണുപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പാനീയമാണിത്. രണ്ടാമത്തെതിനു 'ചുക്ക് പാനീയം' (ശർബത്ത് സഞ്ചബീലി) എന്നു പേരിട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവപ്രേമം ഹൃദയത്തിൽ നിറക്കുന്ന പാനീയമാണിതു്. എന്നാൽ, കഷ്ടമെന്നേ പറയേണ്ടു, കൃസ്തീയസുഹൃത്തുക്കളും ആര്യധർമ്മികളും ഈ മാർഗ്ഗം കൈവരിച്ചില്ല. ആര്യധർമ്മികളാണെങ്കിൽ, പശ്ചാത്തപിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഏതവസ്ഥയിലും പാപം ശിക്ഷാർഹമാണെന്നും അതുകാരണം അനേകജൻമങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടിവരുമെന്നുമുള്ള വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്ക് തിരിയുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കൃസ്തീയ മാന്യൻമാരാണെങ്കിൽ, പാപങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷ നേടുന്നതിനു ഞാനിപ്പോൾ പറഞ്ഞുവച്ച വഴിയാണ് വിവരിക്കുന്നതു്! രണ്ടു വിഭാഗക്കാരും യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു് അകന്നു പോയിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു വാതിലിലൂടെ അവർ പ്രവേശിക്കേണ്ടതുണ്ടോ അതു വിട്ടിട്ട് വിദൂരമായ കാടുകളിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു!

കൃസ്തീയ ലോകം സൃഷ്ടിപൂജയിൽ

ഇതാണ് ആര്യസമാജികളായ മാന്യന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ സമർപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ, കൃസ്ത്യാനികളാണെ

ങ്കിൽ വളരെ ശക്തിമത്തായ നിലയിൽ തങ്ങളുടെ മത ത്തെ ലോകത്ത് പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവരുടെ നില ആര്യസഹോദരങ്ങളെക്കാളും പരിതാപകരമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പൗരാണികമായ മതം എങ്ങിനെയെങ്കിലും സൃഷ്ടിപൂജയിൽനിന്നു് പുറത്തുവരട്ടെ എന്നു ആര്യസമാജക്കാർ ആഗ്രഹിച്ചു അതിന്നായി ശ്ര മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴ, സൃഷ്ടിപൂജയിൽ തങ്ങളെ മാത്രമല്ല ലോകത്തെ മുഴുവനുംതന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാ നാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നി ർബ്ബന്ധപൂർവ്വവും അധികാരശക്തിയിലൂടെയും ഹസ്ര ത്ത് മസീഹ് (അ)നെ ദൈവമാക്കി വാഴിക്കുകയാണവർ. മററു പ്രവാചകന്മാർക്കില്ലാത്ത പ്രത്യേക ശക്തികളൊന്നും തന്നെ യേശുവിന്നുള്ളതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, മററു ചില നബിമാർ ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തെ അതിശയിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ മാത്രമായിരുന്നെന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബലഹീനതകൾ വിളിച്ചോതുന്നു. താൻ ദൈവമാണെന്ന വാദം അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ചതായി തെളി യിക്കുന്ന ഒന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേ ഹത്തിൽ ദൈവത്വം ആരോപിക്കുന്നതിന്നു നിദാനമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന വാചകങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥം നൽകുന്നതു തെററാണ്. അത്തരത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ പ്രവാചകന്മാരെപ്പററി ഉപമാരൂപത്തിലും സദൃശാത്മക മായും പറഞ്ഞുകാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവയിൽനിന്നു അവർ ദൈവവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചതായി അനുമാനിക്കുന്നത് ബു ദ്ധിമാന്മാർക്ക് ചേർന്നതല്ല. മനുഷ്യനെ ദൈവമാക്കുന്ന തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരുടെ പണിയാണത്. എനിക്കുണ്ടാ യ വെളിപാടുകളിൽ അവയെല്ലാം വലിയ വാചകങ്ങൾ

ഉണ്ടെന്നു ദൈവത്തെ ആണയിട്ടുകൊണ്ടു് ഞാൻ പറയട്ടെ. ആ വാചകങ്ങളിൽനിന്നു് മസീഹിന്റെ ദൈവത്വം സ്ഥാപിതമാകുന്നുവെങ്കിൽ ഇതേ വാദം (നളൂദുബില്ലാഹ്) എനിയ്ക്കും പുറപ്പെടുവിക്കാവുന്നതാണ്. ആകയാൽ, ദൈവവാദം മസീഹിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കടുത്ത കററുകെട്ട മാത്രമാണെന്നു ഓർമ്മവച്ചുകൊാംവിൻ. യേശു ഒരിക്കലും അത്തരമൊരു വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നെകുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്തോ അതു ശുപാർശയുടെ (ശഫാഅത്ത്) പരിധിയ്ക്കപ്പുറത്തുള്ളതല്ലതന്നെ. നബിമാരുടെ ശുപാർശയെ ആരുണ്ടു നിഷേധിക്കുന്നു? മൂസാനബിയുടെ ശുപാർശയാൽ ബനീ ഇസ്രായീൽക്കാർ ആഞ്ഞുവന്ന ആപത്തുകളിൽനിന്നു പലതവണ രക്ഷിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻതന്നെ അനുഭവസാക്ഷിയാണ്. എന്റെ ജമാഅത്തിലെ ബഹുമാന്യരായ അനേകം വ്യക്തികരം തങ്ങളുടെ കടുത്ത വിഷമങ്ങളിൽനിന്നും രോഗങ്ങളിൽനിന്നും എന്റെ ശുപാർശ മുഖേന മുക്തരായിഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു നല്ലവണ്ണം ഓർക്കുന്നു. ഇതിനെ പററി അവർക്കു് മുൻകൂട്ടി വിവരം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

കൃസ്തു തൂങ്ങിമരിച്ചില്ല!

മിശിഹാ തന്റെ ജനത്തിന്റെ മോക്ഷത്തിന്നുവേണ്ടി കുരിശിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതും ജനത്തിന്റെ പാപഭാരമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൽ ചൊരിയുന്നതും തീരെ യുക്തിശൂന്യമായ നിരർത്ഥകവിശ്വാസമാകുന്നു. കുററം ഒരാരം ചെയ്യുകയും അതിന്നുള്ള ശിക്ഷ മറെറാതെങ്കിലും ഒരാരംക്കു് നൽകുകയും ചെയ്കയെന്നതു

ദൈവത്തിന്റെ നീതിതത്വങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തതാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ വിശ്വാസസംഹിത തെററുകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാകുന്നു. കൂട്ടുകാരനില്ലാത്തവനും ഏകനമായ സത്യദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിപൂജ നടത്തുന്നതു ബുദ്ധിശാലികൾക്ക് ചേർന്നതല്ല. പ്രതാപത്തിലും ശക്തിയിലും തുല്യമായിട്ടുള്ള പൂർണ്ണങ്ങളും സ്ഥിരവുമായ മൂന്നു സത്തകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഇവ മൂന്നും ചേർന്നു ഒരു പൂർണ്ണദൈവമായിത്തീരുകയും ചെയ്കയെന്നതു ലോകത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മാത്രം മനസ്സിലാകുന്ന വിചിത്രമായ തർക്കയുക്തിയത്രെ! ഏറെ ദുഃഖകരമായിട്ടുള്ള മറെറാരു കാര്യം, എന്തൊരുദ്ദേശ്യാർത്ഥം ഈ പുതിയ ആസൂത്രണത്തിനു അവർ രൂപം നൽകിയോ ആ ഉദ്ദേശ്യം അതായത്, പാപമുക്തി അഥവാ മലീമസമായ ലൌകികതയിൽനിന്നുള്ള മോചനം നേടുകയെന്നതും പ്രാപിക്കാനായില്ല എന്നതത്രെ. നേരെമറിച്ച്, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഐഹികജീവിതത്തോടുള്ള ആസക്തി അധികമധികം വളർന്നുവരികയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. പാപപരിഹാര സിദ്ധാന്തം അഥവാ, വീണ്ടെടുപ്പ്തത്വം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ജീവിത നില പരിശുദ്ധമായിരുന്നു. ഈ ലോകത്തെ വിഭവങ്ങളിലും മുതലുകളിലും അവർ യാതൊരു പ്രതിപത്തിയും കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ ലോകത്തെ മാലിന്യങ്ങളിൽ അവർ അകപ്പെട്ടു പോയിരുന്നുമില്ല. അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ ലൌകികമായ വിഭവങ്ങൾ വാരിക്കൂട്ടുന്നതിലായിരുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഹൃദയശുദ്ധി വീണ്ടെടുപ്പിന്നുശേഷം അവരിൽ കാണപ്പെട്ടില്ല. വീണ്ടെടുപ്പിലും യേശുവിന്റെ രക്തത്തിലും അവർ ശക്തിമത്തായ ഊന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ടിരു

ന്നപ്പോഠം വിശേഷിച്ചും. ക്രസ്ത്യാനികളിൽ ബഹുഭൂരി പക്ഷവും രാവുപകലെന്നില്ലാതെ ലൗകികതയിൽ ആമഗ്നരായിരിക്കയത്രെ. യൂറോപ്പിലാകെ പരന്നിട്ടുള്ള മററു പാപങ്ങളുടെ കാര്യമാണെങ്കിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും മദ്യപാനം വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയ കുററകൃത്യങ്ങളുടെ കാര്യമാണെങ്കിൽ പറയേണ്ടതുമില്ല!

സത്യസാക്ഷ്യങ്ങൾ

ഇനി ഞാൻ പൊതുവായി ശ്രോതാക്കളുടെ മുമ്പിൽ എൻെറ വാദങ്ങൾക്കുള്ള തെളിവുകളായി ചിലതു വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പ്രഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. ബഹുമാന്യരായ ശ്രോതാക്കളെ, സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തുറന്നുതരട്ടെ. സത്യം തിരിച്ചറിയുമാറാകുന്നതിന്ന് അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ വെളിപാടിറക്കട്ടെ!

ലോകത്തിൻെറ സംസ്കരണത്തിന്നായി ആവിർഭവിക്കുന്ന ദൈവപ്രേഷിതനായ ഓരോ നബിയെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ; യുക്തിപരമായി നോക്കിയാൽ അവർ പറയുന്നതെല്ലാം പരമമായ സത്യങ്ങളാണെന്നും അവരുടെ വാക്കുകളിൽ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള വഞ്ചനയും ചതിയും ഇല്ലെന്നുമുള്ളതുതന്നെ മതിയായ ന്യായീകരണമാകുന്നു. ബുദ്ധിയുള്ള സത്യത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അത്ഭുതദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ് ഊഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവ്. ഒരു കാര്യം പ്രത്യക്ഷത്തിൽശരിയും യാഥാർത്ഥ്യവും സത്യവും ആയിരുന്നാ

ല്ലും, അതെപററി വിവരിച്ചുതന്ന ആർക്ക് പ്രത്യേകമാ
യ വല്ല സ്വാർത്ഥോദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കില്ലേ, അഥ
വാ, അയാൾ സ്വയം വഞ്ചിയ്ക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുമോ
അതുമല്ല, അയാൾ വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുകയാവില്ലേ എ
ന്നൊക്കെയുള്ള ശങ്ക ഉദിച്ചെന്നുവരും. ഒരു സാധാരണക്കാ
രനെന്നനിലയിൽ അയാളുടെ കാര്യത്തിൽ ആരും ശ്രദ്ധ
കാണിച്ചില്ലെന്നും വരാം. അയാളെ നിസ്സാരനും നിന്ദ്യനും
ആയി കരുതിയെന്നു വരാവുന്നതുമാണ്. ചിലപ്പോൾ
ദുഷ്ടാത്മാവിന്റെ പ്രേരണാബലങ്ങൾ നിമിത്തം, പറ
യപ്പെട്ടതെല്ലാം സത്യംതന്നെയെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടെന്നിരി
ക്കിലും, ശാരീരികമായ മലിനവികാരങ്ങൾക്കടിപ്പെട്ടുക
യാൽ നന്മ ഉപദേശിക്കുന്ന ആൾ നടത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന
പാതയിൽ ചലിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവനായിപ്പോകുന്നു.
അഥവാ, അയാളുടെ പ്രകൃതിയിലെ മററുചില ബലഹീ
നതകൾ ഏതൊരു നീക്കത്തെയും തടഞ്ഞുകളയുന്നു. ഇതു
കാരണം, ദൈവത്തിൽനിന്നും നിയുക്തരാകുന്ന അവ
ന്റെ പ്രത്യേക ദാസന്മാരോടൊപ്പം ദൈവീകസഹായ
ത്തിന്റെ അടയാളംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അവ
ചിലപ്പോൾ കാരുണ്യത്തിന്റെ (റഹ്മത്ത്) വർണ്ണത്തി
ലും മററുചിലപ്പോൾ ശിക്ഷയുടെ (അദാബ്) രൂപ
ത്തിലും വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുമുള്ളത് ദൈവീ
കമായ രഹസ്യജ്ഞാനത്തിന്റെ നിർബ്ബന്ധമായിത്തീർന്നു.
അങ്ങനെ, ഇതേ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ
അവക്ക് ദൈവത്തിൽനിന്നും 'സുവിശേഷകൻ' (ബശീർ)
എന്നും 'താക്കീതുകാരൻ' (നദീർ) എന്നും പേർ നൽക
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവീകമായ കൽപനകളുടെ മുമ്പിൽ
അഹംഭാവം കൈക്കൊള്ളാത്തവരും ദൈവപ്രേഷിതരെ
നിന്ദിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരും ദൈ
വദത്തമായ കഴിവുകളാൽ അവരെ തിരിച്ചറിയുന്നവ

ത്തം ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് എടു ത്തുചാട്ടം നടത്താതിരിക്കുകയും പ്രൗഢിയും വ്യാജപ്രതാപവും കാരണം പിന്തിരിഞ്ഞുകളയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുമായ സത്യവിശ്വാസികരം ആണ് ആ കാരുണ്യത്തിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്ന് ഫലമെടുക്കുന്നത്. ദൈവത്തിലേയ്ക്ക് വിളിക്കുന്ന ഒരാരം പ്രവാചകന്മാരുടെ സുന്നത്ത് അനുസരിച്ച തക്കസമയത്ത് എഴുന്നേററതായി കണ്ടാൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്ന് ഒരു പ്രത്യേകമാർഗ്ഗം തുറന്ന കിടക്കുന്ന വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുകയും അതിൽ ദൈവികസാഹായ്യത്തിൻെറയും ഭയഭക്തിയുടേയും വിശ്വസ്തതയുടേയും അടയാളങ്ങരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും പ്രവാചകന്മാരുടെ ചര്യകളുടെ അളവുകോലിൽ അയാളുടെ വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ യാതൊരു ആക്ഷേപത്തിന്നും ഇടയില്ലാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അത്തരമൊരാളെ അവർ സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ചിലർ മുഖംനോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ കപടവാദിയെ വഞ്ചകനൊ ആയ ഒരാളുടെ മുഖമല്ലെന്നു തിരിച്ചറിയുമാറ് ആജ്ജവമുള്ളവരായിരിക്കും. ഇത്തരം ആളുകരക്ക് വേണ്ടിയാണ് കാരുണ്യത്തിൻെറ അടയാളം വെളിപ്പെടുന്നത്. അവർ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ഒരു സത്യവാദിയുടെ സാമീപ്യസമ്പർക്കത്തിൽ സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ ബലം ഉരക്കൊള്ളുകയും പരിശുദ്ധമായ പരിവർത്തനങ്ങരംക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് നവംനവങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങരം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അങ്ങനെ മുഴുവൻ സത്യതത്വങ്ങളും ആത്മീയജ്ഞാനങ്ങളും എല്ലാതരത്തിലുമുള്ള പരോക്ഷജ്ഞാനപരമായ (ഗൈബീ) അറിയിപ്പുകളും അവരുടെ കാര്യത്തിൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി വേിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നു. അവർ ബുദ്ധികൂർമ്മതനിമിത്തം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സൂക്ഷ്മാൽസൂക്ഷ്മതരങ്ങളായ സാഹായ്യങ്ങളും ദൈവപ്രേഷിതനെസംബന്ധിക്കുന്നതാണെന്നു അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കുറിച്ചുപോലും അറിവു നേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ, ഇതിന്നെതിരിൽ കാരുണ്യത്തിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് ഫലമെടുക്കാൻ ഭാഗ്യമില്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗവും ഉണ്ട്. നൂഹിൻെറ ജനം മുങ്ങിച്ചാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തമല്ലാതെ മററൊരു ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്ന് ഫലമെടുക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ലല്ലോ. അപ്പോലെതന്നെ ലൂത്തിൻെറ ജനവും തങ്ങളുടെ ഭൂമി അടിമേൽമറിഞ്ഞുപോകയും തങ്ങളുടെ മേൽ ശിലാവർഷമുണ്ടാകയും ചെയ്ത ആ ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്നല്ലാതെ മററൊരു അത്ഭുത ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്നും ഫലമെടുത്തില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവം എന്നെ നിയോഗിച്ചയച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെയും സ്വഭാവപ്രകൃതികൾ നൂഹ്നബി (അ) ൻെറ കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെതിനോട് തുല്യമായിട്ടുള്ളതായാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്.

കാരുണ്യത്തിൻെറ അടയാളം: സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങൾ

കുറേ കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് തന്നെ ആകാശത്തിൽ എനിയ്ക്കുവേണ്ടി രണ്ടു അടയാളങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു നബുവ്വത്തിൻെറ കുടുംബപരമ്പരയിലൂടെ കൈവന്ന ഒരു പ്രവചനമായിരുന്നു. അവസാനകാലത്തെ ഇമാം വെളിപ്പെടുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നുവേണ്ടി രണ്ടു അടയാളങ്ങൾ വെളിപ്പെടുമെന്നും അത്തരമൊരടയാളം ഒ

രിക്കലും ആർക്കുവേണ്ടിയും വെളിപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നും പ്രവചനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്, ഒരു റമസാൻ മാസത്തിൽ ആകാശത്തിൽ ചന്ദ്രഗ്രഹണമുണ്ടാകും. ആ ഗ്രഹണം സാധാരണ ചന്ദ്രഗ്രഹണമുണ്ടാകുന്ന രാവുകളിൽ ആദ്യത്തെ രാവിലായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. ആ നാളുകളിൽ അതേ റമസാനിൽതന്നെ സൂര്യഗ്രഹണവുമുണ്ടാകും. ആ ഗ്രഹണം സാധാരണ സൂര്യഗ്രഹണമുണ്ടാകുന്ന ദിനങ്ങളിൽ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു പകലിൽ ആയിരിക്കും. ഈ പ്രവചനം സുന്നികളിലും ശിയാക്കളിലും അഭിപ്രായൈക്യമുള്ള (മുത്തഫിഖുൻ അലൈഹി) ഒരു പ്രവചനമത്രെ. ഭൂമി ഉടലെടുത്ത ശേഷംമുതൽ ഒരിക്കലും തന്നെ ഇത്തരത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്, ഒരു ഇമാമത്ത്‌വാദി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അയാളുടെ ദൌത്യകാലത്ത്‌തന്നെ ഈ രണ്ടു സംഭവങ്ങളും അതേ തിയ്യതികളിൽ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്കയെന്നതത്രെ അത്. എന്നാൽ, അവസാനകാലത്തെ ഇമാമിൻെറ ദൌത്യകാലത്ത് അപ്രകാരംതന്നെ സംഭവിക്കുകയും ഈ അടയാളം അദ്ദേഹത്തിന്നുവേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഈ പ്രവചനം ഒരായിരം കൊല്ലംമുമ്പ് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നവയാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രവചനം എൻെറ ഇമാമത്ത്‌വാദകാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴും ആരും അതു സ്വീകരിച്ചില്ല. ജാജ്ജ്വല്യമാനമായ ഈ പ്രവചനം പൂർത്തിയായതുകണ്ടിട്ട് ഒരൊററ ആളുപോലും എനിയ്ക്കു് ബൈഅത്ത് ചെയ്തില്ല. നേരെമറിച്ച്, ശകാരം ചൊരിയുന്നതിലും പരിഹാസം കൊള്ളുന്നതിലും ഒരു പടികൂടി കടക്കുകയാണുണ്ടായത്. ജ്ജാൽ എന്നും കാഫിർ എന്നും കദ്ദാബ് എന്നും മററും അവർ എനിയ്ക്കു് പേരു നൽകി. ഈ

പ്രവചനം ശിക്ഷാരൂപത്തിലുള്ളതായിരുന്നില്ല. മറിച്ചു, കാരുണ്യരൂപത്തിൽ ദൈവം മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ അവക്കായി കാണിച്ച ഒരടയാളമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ജനം ഈ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്നു ഫലമെടുത്തില്ല. എന്റെ നേരെ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ യാതൊരു ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടായില്ല. തങ്ങളുടെ പക്കൽ അതൊരു അടയാളംതന്നെയായിരുന്നില്ല എന്ന പോലെയാണവർ അതിനെ നോക്കിക്കണ്ടതു്. അതൊരു നിസ്സാരകാര്യമായി അവർ എണ്ണിത്തള്ളി.

ശിക്ഷാപരമായ അടയാളം—പ്ലേഗ്

പിന്നെ നിഷേധികളുടെ പരിഹാസങ്ങൾ അതിരു കടന്നപ്പോൾ ദൈവം ഒരു ശിക്ഷയുടെ അടയാളം ഭൂമിയിൽ വെളിപ്പെടുത്തി. അതു തുടക്കംമുതൽക്കേ പ്രവാചകന്മാരുടെ വെളിപാടുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നതുതന്നെയാണ്. ആ ശിക്ഷാ രൂപത്തിലുള്ള അടയാളം, ഏതാനും കൊല്ലമായി ഈ രാജ്യത്തെ ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്ലേഗ് അത്രെ. മനുഷ്യന്റെ യാതൊരു ആസൂത്രണവും ഇതിനെതിരിൽ ഫലിക്കുകയില്ല. ഈ പ്ലേഗിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം വിശുദ്ധഖുർആനിൽ വ്യക്തമായ വാചകങ്ങളിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وان من قرية الا نحن مهلكوها قبل يوم القيمة
او معذبوها عذابا شديدا

അതായതു, 'ഖിയാമ'ത്തിന്നു കുറച്ചു നാൾമുമ്പ് മാരകമായ പ്ലേഗ്‌രോഗം പരക്കും. ഇതുമൂലം ചില ഗ്രാമങ്ങൾ പാടെ നശിച്ചുപോകും. മററു ചിലവ ഒരതിരോളം

ശിക്ഷയനുഭവിച്ചശേഷം രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടും. (സൂറ, ബനീ ഇസ്രായീൽ_59)

ഇപ്രകാരംതന്നെ മററൊരു വാക്യത്തിൽ ദൈവം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൻെറ അർത്ഥം ഇതാണ്: 'ഖിയാമത്ത്അടുത്താൽ മനുഷ്യരെ കടിക്കുന്ന ഒരു തരം കീടം ഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടും; അതു ജനങ്ങളെ കടിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാത്തതാണ്'. ഈ രണ്ടു ആയത്തുകളും വിശുദ്ധഖുർആനിൽതന്നെയുള്ളതാണ്. ഇതു പ്ലേഗിനെകുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ പ്രവചനമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, പ്ലേഗും ഒരു കൃമിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന രോഗമാകുന്നു. പണ്ടകാലത്തെ ഭിഷഗ്വരന്മാർക്ക് ഈ കൃമിയെപററി അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. എന്നാൽ സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവത്തിനറിയാം., പ്ലേഗ് രോഗത്തിൻെറ ഉൽഭവം കൃമിയിൽ നിന്നാണെന്നും അതു ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉൽഭവിക്കുന്നതാണെന്നും. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അതിന്നു 'ദാബ്ബത്തുൽ അർസ്' (دابة الارض) അഥവാ 'ഭൂമിയിലെ കൃമി' എന്നു പേരു വെച്ചിട്ടുള്ളത്.

ചുരുക്കത്തിൽ, ശിക്ഷയുടെ അടയാളം വെളിപ്പെടുകയും പഞ്ചാബിൽ ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ ചത്തുവീഴുകയും ഈ രാജ്യത്ത് അതിഭയങ്കരമായ ഭൂകമ്പമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യപ്പോൾ ചിലർക്ക് വിവേകം ഉദിക്കുകയും ഏതാണ്ടു നാളുകൾക്കിടയിൽ രണ്ടുലക്ഷത്തോളം ആളുകൾ ബൈഅത്ത് ചെയ്കയുമുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ വളരെ വലിയതോതിൽ ബൈഅത്തുകൾ നടക്കുകയാണ്. പ്ലേഗ്

അതിൻെറ ആക്രമണം അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. * അതു ഒരു അടയാളമായി തുടരുകയുമാണെന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം. ആകയാൽ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും തങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും പരിവർത്തനം വരുത്താത്തിടത്തോളം ഈ മഹാമാരി ഈ രാജ്യത്ത്നിന്ന് അകന്നുപോകുമെന്നു കരുതാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ രാജ്യം നൂഹിൻെറ കാലത്തെ രാജ്യത്തോടു വളരെ വളരെ സാമ്യമുള്ളതായിരിക്കുന്നു. ആകാശത്തിലെ അടയാളങ്ങളെ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ട് ആരും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ, ശിക്ഷാപരമായ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടിട്ട ആയിരക്കണക്കിലാളുകൾ ബൈഅത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു! പൂർവ്വികപ്രവാചകന്മാരും പ്ലേഗിനെ സംബന്ധിച്ച ഈ ദൃഷ്ടാന്തത്തെപററി പ്രവചിച്ചിരുന്നു. വാഗ്ദത്ത മശീഹായുടെ കാലത്ത് പ്ലേഗ് ഉണ്ടാകുമെന്നു സുവിശേഷത്തിലും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യുദ്ധങ്ങളെപററിയും പ്രവചനമുണ്ട്. അതു ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണല്ലോ.

ആകയാൽ, അല്ലയോ മുസ്ലിംകളെ, പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ! ഓരോ കൊല്ലവും നിങ്ങളുടെ ഉററവരെ ഈ പ്ലേഗ്രോഗം നിങ്ങളിൽനിന്നു അകററിക്കളയുകയാണല്ലോ. ദൈവത്തിലേക്ക് ചായുവിൻ. എന്നാൽ അവനും

---

* 1896 മുതൽ 1906 വരെ 11 കൊല്ലത്തിനിടയിൽ 34ലക്ഷം പേരാണ് ഈ പ്ലേഗിൽ മരിച്ചുവീണതെന്നു 'എൻസൈക്ലോപീഡിയ ബ്രിട്ടാനിക്ക'യിൽ കാണാം. ഇതു പക്ഷെ, ഔദ്യോഗികകണക്കുകൾ മാത്രമാണ്. തിരുനബിയുടെ കാലത്ത് ഏഴാംനൂററാണ്ടിലും യൂറോപ്പിലുണ്ടായ പ്ലേഗ്ദിനത്തിൽ അനേകലക്ഷം ആളുകൾ മരണപ്പെട്ടിരുന്നു. —പരി.

നിങ്ങളുടെ മാഗത്തേയ്ക്ക ചായും. ദ്ദേശീന്റെ പ്രഭാവം എത്ര കാലത്തേയ്ക്ക എന്നും എന്താണ് സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതെന്നും നമുക്കറിയില്ല. എന്റെ വാദങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സംശയങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് സത്യം അറിയണമെന്ന നിർബ്ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും ഈ സംശയമകററുകയെന്നത്തു വളരെ എളുപ്പമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഓരോ നബിയുടെയും സത്യം മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും.

മൂന്നു സത്യപരീക്ഷണമാർഗ്ഗങ്ങൾ

ഒന്നാമതായി, ബുദ്ധിപരമായിട്ടു എന്നുവച്ചാൽ, ആ നബിയോ റസൂലോ വന്നതു എപ്പോഴാണെന്നു നോക്കുക. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അങ്ങനെയൊരാൾ വരേണ്ടതു ആവശ്യമായിരുന്നുവോ ഇല്ലേ? എന്ന പ്രശ്നത്തിൽ സ്വച്ഛമായ ബുദ്ധി സാക്ഷ്യം പറയുന്നുണ്ടോ ഇല്ലേ? മനുഷ്യരുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ ഇത്തരമൊരു കാലഘട്ടത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു പരിഷ്കർത്താവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവോ?

രണ്ടാമതായി, മുൻ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവചനങ്ങൾ. എന്നുവച്ചാൽ, ഏതെങ്കിലും മുൻ പ്രവാചകൻ അത്തരമൊരാളെപററി അഥവാ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ആരെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനെപററി പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നു നോക്കുക.

മൂന്നാമതായി, ദൈവീകസഹായവും സ്വർഗ്ഗീയമായ പിന്തുണയും അതായത്, പ്രസ്തുതവാദിക്ക് സ്വർഗ്ഗീയമായ പിന്തുണയും സഹായങ്ങളും ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കുക.

ഈ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളാണ് സത്യവാനായ ഒരു ദൈവനിയോഗവാദിയെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന്നു അനാദികാലംമുതൽക്കേ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അല്ലയോ സ്നേഹിതരേ, ദൈവം നിങ്ങളിൽ കനിഞ്ഞു ഈ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളും എൻെറ സത്യസാക്ഷ്യത്തിന്നായി ഒരിടത്തു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു സ്വീകരിക്കുകയോ നിരാകരിക്കുകയേ ചെയ്യുകൊൾവിൻ. ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ മുസ്ലിംകൾക്കായി ഇക്കാലത്ത് ഒരു സ്വർഗ്ഗീയപരിഷ്കർത്താവ് വെളിപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് സ്വച്ഛമായ ബുദ്ധി പരിദേവനം ചെയ്കയും കേഴുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു കാണാം. മുസ്ലിംകളുടെ ആന്തരീയവും ബാഹ്യവുമായ അവസ്ഥകൾ രണ്ടും ഭയാനകമായിരിക്കുന്നു. ഒരു വൻഗർത്തത്തിന്നു സമീപം മുസ്ലിംകൾ എത്തിനില്ക്കുകയാണെന്നു തോന്നുന്നു. അഥവാ ശക്തമായ ഒരു ഒഴുക്കിൻെറ പിടിയിൽ പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നു! മുൻ കാലങ്ങളിലെ പ്രവചനങ്ങൾ തെരഞ്ഞുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻപോലും എന്നെപ്പററി, എൻെറ ഈ കാലഘട്ടത്തെപ്പററി പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഈ ഉമ്മത്തിൽ തന്നെ വാഗ്ദത്തമസീഹ് പ്രത്യക്ഷനാകുമെന്നു തിരുനബി (സ) അരുൾചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആർക്കെങ്കിലും ഇതറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിൽ അവർ 'സഹീഹ്' ബുഖാരിയും 'സഹീഹ് മുസ്ലി'മും തുറന്നുനോക്കട്ടെ. പിന്നെ നൂററാണ്ടിൻെറ തലയ്ക്കൽ 'മുജദ്ദിദ്' ആഗതനാകുമെന്ന പ്രവചനവും ഉണ്ട്. എൻെറ കാര്യത്തിൽ ദൈവീകസഹായങ്ങളുള്ളതിനെപററി പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇതിനിടയിൽ ആയിരക്കണക്കായ അടയാളങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കയാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.

പ്രസിദ്ധിയെപററി പ്രവചനം

ഇതിന്നു പുറമെ 24 കൊല്ലം മുമ്പ് 'ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യ'യിൽ എഴുതപ്പെട്ട അടയാളവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒരൊററ വ്യക്തിയും ഞാനുമായി ബൈഅത്ത് ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലത്താണ് അതു എഴുതപ്പെട്ടത്. അന്നു ആരുംതന്നെ എൻെറ അടുക്കൽ യാത്ര ചെയ്തു എത്താറുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ അടയാളം അല്ലാഹു എന്നോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്:

يأتيك من كل فج عميق ويأتون من كل فج عميق

''ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നു നിൻെറ അടുക്കൽ ആളും അത്ഥവും (സാധന സാമഗ്രികൾ) വന്നെത്തും; ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നു ആളുകൾ വന്നെത്തും'' പിന്നെയും പറയുന്നു:

ولا تصعر لخلق الله ولا تسئم من الناس

''അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളുടെ ആധിക്യം കണ്ടു നീ അന്ധാളിച്ചു പോകരുത്. അവരുടെ നേരെ അനാദരം കാട്ടുകയുമരുത്. അവരെ കണ്ടിട്ടു നീ തളർന്നു പോകരുത്.''

അല്ലയോ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ, ഖാദിയാനിൽ എൻെറ അടുക്കൽ എപ്രകാരമാണ് ജനം വന്നത് എന്നും ആ പ്രവചനം എത്ര വ്യക്തമായ തരത്തിലാണ് പൂർത്തിയായതു എന്നും നിങ്ങൾക്ക് അറിയില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇതേ നഗരത്തിൽ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ, ഞാൻ വന്നപ്പോൾ എന്നെ കാണുന്നതിന്നായിട്ടു ആയിരക്കണക്കിലാളുകൾ ഈ നഗരത്തിലെതന്നെ റയിൽ

റെ:സ്റ്റേഷനിൽ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു എന്നു. നൂറുകണക്കിൽ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഈ നഗരത്തിൽവച്ചു തന്നെ ബൈഅത്ത് ചെയ്കയുമുണ്ടായി: 'ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യ' പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന്ന് ഏതാണ്ട് എട്ടു കൊല്ലം മുമ്പ് ഇതേ നഗരത്തിൽ ഏഴു കൊല്ലക്കാലം താമസിച്ചു പോന്നിരുന്ന അതേ ആൾതന്നെയാണ് ഞാൻ. അന്നു ആരോടും എനിക്കു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു ആർക്കും അറിവുണ്ടായിരുന്നുമില്ല. ഈ പ്രസിദ്ധിയും ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും ഉണ്ടാവുന്നതിന്നു 24 കൊല്ലം മുമ്പ് ജനദൃഷ്ടിയിൽ എനിക്കു ഒരു പരിഗണനയും ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോഴും 'ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യ' എന്ന എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഈ പ്രവചനം അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിനെപററി നിങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം ചിന്തിക്കുകയും ആലോചിച്ചു നോക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ. ഞാൻ വിവരിച്ചതുപോലെ ബറാഹീൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കാലത്തിന്നടുത്ത് ഞാൻ ഏഴു കൊല്ലക്കാലം ഇതേ പട്ടണത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അന്നു ഞാനുമായി പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നവർ നിങ്ങളിൽ വളരെ തുച്ഛം പേരെ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ അന്നു തീരെ അറിയപ്പെടാത്ത ഒരാളായിരുന്നു. ജനങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ മാത്രം. ജനദൃഷ്ടിയിൽ എനിക്കു യാതൊരു മഹത്വവും യാതൊരു മാന്യതയും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ, ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ ഒററപ്പെട്ടും അനേകരിൽ ഏകനായും കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ കാലഘട്ടം എനിക്കു ഏറെ മധുരോദാരം ആയിരുന്നു. ഞാൻ അന്നു നഗരത്തിൽ താമസിച്ചത് കാട്ടിൽ വസിക്കുന്ന ഒരാളെപ്പോലെയായിരുന്നു. എനിക്കു ഈ പ്രദേശം ഖാദിയാനെപോലെതന്നെ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ ആദ്യകാല

ജീവിതത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഞാൻ ഈ നഗരത്തിലാണ് കഴിച്ചു കൂട്ടിയിരുന്നത് ഈ നഗരത്തിലെ വീഥികളിൽ ഞാൻ വളരെ പ്രാവശ്യം നടന്നു നീങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്ത് ഈ നഗരത്തിൽ എന്റെ ഉററ ചങ്ങാതിയായി ഒരു വന്ദ്യ പുരുഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നതു ഹക്കീം ഹസാമുദ്ദീൻ സാഹിബ് ആണ്. ഇന്നും അദ്ദേഹം എന്നോടു അളവററ സ്നേഹം പുലർത്തുന്നു. അതു എങ്ങനെയുള്ള കാലമായിരുന്നുവെന്നും ഞാനക്കാലത്ത് എത്തരത്തിലുള്ള അജ്ഞാതത്വത്തിന്റെ ഗർത്തത്തിലായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകാൻ കഴിയും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള അത്യുജ്ജ്വലമായ ഒരു പ്രവചനം, അതായത് ഈ അജ്ഞാതവ്യക്തിയ്ക്ക് ഒടുവിൽ ഇത്ര വലിയ ഉയർച്ച കിട്ടുമെന്നും ലക്ഷക്കണക്കിലാളുകൾ അയാളുടെ അനുയായികളും മുരീദന്മാരും ആയി മാറുമെന്നും ജനങ്ങൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ബൈഅത്ത് ചെയ്യുമെന്നും ശത്രുക്കളുടെ കടുത്ത എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായാലും ജനസഹസ്രങ്ങളുടെ ആഗമനത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകയില്ലെന്നും തളർച്ചയുണ്ടായിപ്പോകുമാറ് ജനങ്ങളുടെ പെരുപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്നും മററുമുള്ള പ്രവചനം ചെയ്കയെന്നതു മനുഷ്യസാദ്ധ്യമായ കാര്യമാണോ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഇത്തരമൊരു പ്രവചനം ഏതെങ്കിലും ഒരു കപടവാദിയ്ക്ക് പുറപ്പെടുവിക്കാനാകുമോ? ഇരുപതു കൊല്ലം മുമ്പ് ഏകമൂകനായും നിരാശ്രയനായും കഴിഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യന് ഈ ഉയർച്ച ലഭിക്കയും ജനസഹസ്രങ്ങൾ അയാളിലേയ്ക്ക് തിരിയുകയും ചെയ്യുമെന്നു പ്രവചിക്കാനാകുമോ? ഈ പ്രവചനം രേഖപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന 'ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യാ' എന്ന ഗ്രന്ഥം ആരും

അറിയാത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥമൊന്നുമല്ല*. ഈ രാജ്യത്ത് മു
സ്ലിംകളുടെയും ആര്യസമാജത്തുകളുടെയും പക്കൽ അതു
ണ്ട്. ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പക്കലും അതിന്റെ പ്രതികൾ
കാണാം. ഈ അത്യുജ്ജ്വലമായ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ ആർക്കെ
ങ്കിലും സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിന്നു തുല്യമായ ഒന്നു അ
വർ കാണിച്ചു തരട്ടെ.

പ്രവചനങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ആക്‌ഷേപങ്ങൾ

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ഈ രാജ്യക്കാർക്ക് അറിവുള്ള
മററു എത്രയോ അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ട്. സത്യം സ്വീക
രിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത വിവരംകെട്ടവർ തെളിയിക്ക
പ്പെട്ട അടയാളങ്ങളിൽനിന്നും യാതൊരു ഫലവും എടു
ക്കുകയില്ല. അവർ അർത്ഥമില്ലാത്ത ജല്പനകൾ നടത്തുന്ന
തിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രവചന
ങ്ങളെകുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടു ആയി
രക്കണക്കായ പ്രവചനങ്ങളെയും തുറന്ന അടയാളങ്ങളെ
യും അവർ അവഗണിക്കുന്നു. കഷ്ടം! കള്ളംപറയുന്ന കാ
ര്യത്തിൽ അവർ അണുമാത്രവും ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടു
ന്നില്ല. കററുകെട്ടിപ്പറയുമ്പോൾ പരലോകത്തെകുറിച്ചു
അവർ ഓർമ്മിക്കുന്നുമില്ല. അവരുടെ ആരോപണങ്ങളെല്ലാം
ഇവിടെ വിവരിച്ചു പറയേണ്ടകാര്യം എനിക്കില്ല. അവ
ർക്ക് ഭയഭക്തി ഉണ്ടെങ്കിൽ ലവലേശം ദൈവഭയം അവ
ർക്കുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവികമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കള്ളമാക്കു
ന്നതിന്നു അവർ ധൃതിപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. അഥവാ,

---

* 1880ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യ'
എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്നു വമ്പിച്ച സ്വീകാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നതായി
'ടൈംസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ'യുടെ നൂറാം വാർഷികപ്പതിപ്പിൽ സുപ്ര
സിദ്ധ ചരിത്രപണ്ഡിതനായ എച്ച്.ഡി. സങ്കാലിയ എഴുതിയ ലേ
ഖനത്തിൽ പറയുന്നു. (Illustated Weekly of India. 1-4-1979)

അവർക്കെന്തെങ്കിലും കാര്യം മനസ്സിലാകാതെയുണ്ടെങ്കിൽ അവർ മനുഷ്യത്വത്തോടും സൗമ്യമായരീതിയിലും അതി ന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം എന്നോട് ചോദിച്ചറിയുമായിരുന്നു.

ആഥിം അവധിയ്ക്കുള്ളിൽ മരിച്ചില്ല എന്നതാണ് അവരുടെ ഒരു വലിയ ആക്ഷേപം, അഹ്മദ് ബേഗ് പ്രവചനമനുസരിച്ച മരിച്ചുവെങ്കിലും അതേ പ്രവചന ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട അയാളുടെ ജാമാതാവ് മരിച്ചില്ല എന്നും അവർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ട ആയിര ക്കണക്കായ പ്രവചനങ്ങളെപററി മിണ്ടുകപോലും ചെയ്യാ തെ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രവചനങ്ങളെപററി, അവർക്ക് മന സ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ട് അതാവർ ത്തിച്ചാവർത്തിച്ച പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും എല്ലായി ടങ്ങളിലും അതു സംബന്ധിച്ച ഒച്ചപ്പാടുകൾ കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണവരുടെ 'തഖ്‌വാ'! ദൈവഭയമുണ്ടെ ങ്കിൽ പൂർത്തിയായ അടയാളങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവചന ങ്ങളിൽനിന്നും അവർ ഫലമെടുക്കുകമായിരുന്നു. തുറന്ന അത്ഭുതദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് മുഖംതിരിക്കുന്നതും മന സ്സിലാകാത്ത കാര്യങ്ങളെപററി ആക്ഷേപങ്ങളുതിർക്കു ന്നതും സാത്വികരുടെ രീതിയല്ല. ഇതു ശരിയാണെങ്കി ൽ സകല നബിമാരെപററിയും ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെട വിക്കാവുന്നതാണ്. ഇത്തരം രീതിയവലംബിക്കുന്നവർ ക്ക് ഒടുവിൽ ഒന്നിലും വിശ്വാസമുന്നാനാവാതെവരും. ഉദാഹരണമായി, ഹസ്രത്ത് ഈസാ(അ)ന്റെ അത്ഭുതകൃ ത്യങ്ങളെപററി എന്താണ് പറയാനുള്ളത്? എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില പ്രവചനങ്ങൾ കളവായി പുല രുകയുണ്ടായെന്ന് ഒരു ശത്രുവിന്നു പറയാം. യേശുമ ശീഹായുടെ യാതൊരു പ്രവചനവും പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെ

ന്നത്രെ യഹൂദർ ഇന്നും പറയുന്നത്. തന്റെ 12 ശിഷ്യന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ 12 സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കും എന്നു യേശു പ്രവചിച്ചു എങ്കിലും ആ പന്ത്രണ്ടുപേർ 11 ആയി കുറഞ്ഞുപോയി! ഒരാൾ വിശ്വാസമുപേക്ഷിച്ചു. താൻ തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ അക്കാലത്തുള്ളവരാരും മരിക്കുകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലം പോകട്ടെ, കഴിഞ്ഞ 18 നൂററാണ്ടുകളിലെ ജനങ്ങളും കബറുകളിലായിട്ടും യേശു ഇനിയും തിരിച്ചു വന്നില്ല. അതേ കാലത്ത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവചനം കളവായിപ്പുലർന്നു. താൻ യഹൂദരുടെ രാജാവാണെന്നു യേശു പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ യാതൊരു രാജത്വവും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയില്ല. ഇപ്രകാരം വേറെയും എത്രയോ ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതേപോലെതന്നെ ഇക്കാലത്ത് ചില ദുർവൃത്തരായ ആളുകൾ തിരുനബി(സ)യുടെ പ്രവചനങ്ങളെപററി ആക്ഷേപങ്ങളുന്നയിച്ചുകൊണ്ട് സകല പ്രവചനങ്ങളെയും നിരാകരിക്കുന്നു. ചിലർ ഹുദൈബിയായിലെ കഥപറയുന്നു.* ഇത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാമെങ്കിൽ അത്തരക്കാരെപററി ഞാനെന്തു പറയാനാണ്! എന്നാൽ, ഇത്തരം രീതി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആരും ഇസ്‌ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു കളയാതിരിക്കട്ടെ. എല്ലാ നബിമാരുടെയും പ്രവചനങ്ങളിലും അപ്രകാരംതന്നെ എന്റെ പ്രവചനങ്ങളിലും 'ഇജ്തിഹാ'ദിന്റെ അഥവാ വ്യാഖ്യാനഗവേഷണത്തിന്റെ ഒരു വശവും ഉണ്ടാകും. തിരുനബിയുടെ ഹുദൈബിയാ യാത്രയുടെ കാര്യത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ കലർപ്പുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, തിരുനബിയുടെ

---

* തിരുനബിയുടെ പ്രവചനപ്രകാരം കഅബയിൽ പ്രദക്ഷിണം നടത്താൻ ചെന്ന മുസ്ലിംകൾക്ക് ഹുദൈബിയിൽവച്ച് സന്ധിചെയ്തു മടങ്ങേണ്ടിവന്ന സംഭവമാണ് ഇവിടെ സൂചന. —പരി.

വ്യാഖ്യാനം അവിടെ ഒത്തില്ല. തിരുനബിയുടെ മഹത്വത്തിനോ, അന്തസ്സിനോ പ്രഭാവത്തിനോ ബഹുമാന്യതക്കോ അപ്രകാരമുള്ള വ്യാഖ്യാനപ്പിഴവുകൾ ഒരു കുറച്ചിലും വരുത്തുന്നില്ല. അതുമൂലം വിശ്വാസ്യതക്കുള്ള കുറവ് നഷ്ടപ്പെടുമെന്നാണെങ്കിൽ അതിന്നുള്ള മറുപടി ആധിക്യത്തിൻെറ വശം ആ വിശ്വാസ്യതക്കുള്ള ഉറപ്പ് നൽകുന്നു എന്നത്രെ. ചിലപ്പോൾ നബിയുടെ വഹ്‌യ് 'ഖബർ വാഹിദ്'* പോലെ ആയിരിക്കും. അതോടൊപ്പം 'മുജ്മ'ലും (مجمل) അതായത് സംക്ഷിപ്തം ആയിരിക്കുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ വഹ്‌യ് ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തെ കൂടുതലായി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കും. മുജ്മൽ വഹ്‌യിൽ അതായത് സംക്ഷിപ്ത വെളിപാടിൽ ഇജ്ദിഹാദ്പരമായ അഥവാ വ്യാഖ്യാനഗവേഷണപരമായ എന്തെങ്കിലും തെററ് വന്നുപോയാൽതന്നെ ഖണ്ഡിതമായ വിവരണത്തിനു അതുകൊണ്ടു യാതൊരു കോട്ടവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. ഏതായാലും എനിക്കുണ്ടായ വെളിപാടുകൾ ചിലപ്പോൾ 'ഖബ്റ് വാഹിദ്' പോലുള്ളതും 'മുജ്മലും' ആയിരിക്കുകയോ അതു മനസ്സിലാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വ്യാഖ്യാനപരമായ പിഴവ് ഉണ്ടായിരിക്കയോ ചെയ്യാം എന്നതിനെ എനിക്ക് നിഷേധിക്കാൻ ആവില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ സകല നബിമാരും പങ്കാളികളത്രെ (ലഅനത്തുല്ലാഹി അലൽ കാദിബീൻ). അതോടൊപ്പംതന്നെ, ഭീഷണമായ പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കികാണിക്കാൻ ദൈവം നിർബന്ധിതനൊന്നുമല്ല എന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. യൂനുസ്‌നബിയുടെ പ്രവചനം

---

* വിവരണമൊന്നുമില്ലാതെ ഒരൊററ കാര്യം മാത്രം, ആവർത്തിക്കപ്പെടാതെ ഒററ തവണയായി അറിയിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യവാർത്തക്കാണ് 'ഖബ്റ്‌വാഹിദ്' എന്ന് ഹദീസ് വിജ്ഞാനീയത്തിൽ പറയുന്നതു്. പരി.

ഇതിന്നു സാക്ഷ്യമാണ്. ആപത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീഷണിയടങ്ങിയ ദൈവനിശ്ചയങ്ങൾ 'സദഖ' (ദാനധർമ്മങ്ങൾ) കൊണ്ടും 'ദുആ' (പ്രാർത്ഥന) കൊണ്ടും നീങ്ങിപ്പോകുമെന്നകാര്യത്തിൽ സകല പ്രവാചകന്മാരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരത്രെ. ഭീഷണി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോകാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ 'സദഖ' യും 'ദുആ' യും നിഷ്ഫലങ്ങളായിത്തീരുന്നതാണ്.

ഈസാനബി (അ) മരിച്ചു

ഞാൻ എന്റെ ഭാഷണം അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. അനാരോഗ്യവും ശാരീരികക്ഷീണവും ഉണ്ടായിട്ടും ഇതെഴുതുവാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യംതന്നരുളിയ ദൈവത്തിനു ഞാൻ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം അനേകർക്ക് സന്മാർഗ്ഗദർശനത്തിനുള്ള കാരണമായിത്തീരട്ടെ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ബാഹ്യമായതരത്തിലുള്ള കൂടിച്ചേരൽ ദൃശ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ സകല ഹൃദയങ്ങളിലും സന്മാർഗ്ഗദർശനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബന്ധവും സ്നേഹപരമായ കെട്ടുപാടുകളും ഉണ്ടായിത്തീരട്ടെ. എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും സന്മാർഗ്ഗദർശനത്തിന്റെ കാററടിക്കുമാറാകട്ടെ! സ്വർഗ്ഗീയമായ പ്രകാശം കൂടാതെ കണ്ണുകൾക്കൊന്നും കാണാനാകില്ല. ആകയാൽ ദൈവം ആകാശത്തിൽനിന്നും ആത്മീയ പ്രകാശം ചൊരിയുമാറാകട്ടെ! അങ്ങനെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടുകയും പരോക്ഷത്തിൽനിന്ന് കാതുകൾക്ക് ശ്രവണശക്തി ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള കാററടിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ! ആർക്കാണ് എന്റെ അടുത്തേക്ക് വരാൻ കഴിയുക? ദൈവംതന്നെ എന്റെ അടുത്തേക്ക് ആകർഷിച്ചടുപ്പിക്കുന്നവർ മാത്രം. അവൻ അനേകരെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അനേകം പൂട്ടുകൾ തുറക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. എ

ൻെറ വാദത്തിൻെറ വേരു് ഈസാനബിയുടെ മരണം ആകുന്നു. ഈ വേരിനു് ദൈവം അവൻെറ കൈകൊണ്ടുതന്നെ വെള്ളം പകരുകയാണു്. റസൂൽ ഇതിന്നു് സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. ദൈവം അവൻെറ വാക്കുകൊണ്ടും അവൻെറ റസൂലിൻെറ പ്രവൃത്തികൊണ്ടും എന്നുവച്ചാൽ, സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ട ദൃശ്യം മുഖേനയും ഹസ്റത്തു് ഈസാ (അ) മരിച്ചുപോയി എന്നു സാക്ഷ്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നു 'മിഅ്റാജ്' രാത്രിയിൽ ഹസ്റത്തു് ഈസാ(അ) നെ മരിച്ചുപോയ ആത്മാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും കഷ്ടം! ആളുകൾ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കരുതുന്നു!! മററാരു നബിക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സവിശേഷത അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതേ കാരണങ്ങളാൽ തന്നെയാണു് മസീഹിൻെറ ദൈവത്വത്തിന്നു് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ശക്തിപ്രാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു്. അനേകം ആളുകൾ ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങളാൽ വഞ്ചിതരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈസാ നബി (അ) മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം ദൈവം എന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുകയാണു്. അക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ സാക്ഷിയാണു്. അദ്ദേഹത്തെ ഇനി ജീവിപ്പിക്കുന്നതു് ദീനിനെ തകർക്കലാണു് ഈ ചിന്തയിൽ കഴിയുന്നതു് ഒരുതരം പിള്ളേർകളിയത്രെ. കഴിഞ്ഞുപോയ നബിമാരിൽ ആരും തന്നെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ല എന്ന കാര്യത്തിലാണു് ഇസ്ലാമിൽ ആദ്യത്തെ 'ഇജ്മാഅ്' (അഭിപ്രായൈക്യം) ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അതു്

وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل

"മുഹമ്മദു് ഒരു റസൂൽ അല്ലാതെ മററാരുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പുള്ള പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം കഴിഞ്ഞുകടന്നിരിക്കുന്നു" എന്ന ആയത്തിൽ അത്രു വ്യക്തമാക്കപ്പെ

ട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഇജ്മാഇൻെറ കാരണക്കാരനായ ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കറിന്ന് അല്ലാഹു ഏററമേററം പ്രതിഫലങ്ങൾ നൽകുമാറാകട്ടെ. മിമ്പറിൽ കയറിനിന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ഈ ആയത്ത് ഓതികേൾപ്പിച്ചു.

ഒടുവിലായി, ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് സർക്കാറിന്നു ഹൃദയംഗമമായ നന്ദിപറയുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയവിശാലതകൊണ്ടു് നമുക്ക് മതസ്വാതന്ത്ര്യം തന്നരുളി. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലാണ് നാം അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ദീനീജ്ഞാനങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എത്തിക്കുന്നത്. സാധാരണഗതിയിലുള്ള നന്ദിപ്രകടനം നടത്തേണ്ട ഒരു അനുഗ്രഹമല്ല ഇത്. മറിച്ച്, ഹൃദയത്തിൻെറ അഗാധതലത്തിൽ നിന്നുയരുന്ന നന്ദിഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സർക്കാർ നമുക്ക് അനേകലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമി ദാനമായി നല്കുകയും ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ ജാഗീർ അതിന്ന് തുല്യമാകയില്ലെന്നു ഞാൻ സത്യമായും സത്യമായും പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഈ ലോകത്തിലെ മുതലുകളെല്ലാം നശ്വരമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഇതു നാശമില്ലാത്ത മുതലാകുന്നു. ഈ നന്മനിറഞ്ഞ സർക്കാറിനോടു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ എൻെറ ജമാഅത്തിന്നു ഉപദേശം നൽകിക്കൊള്ളുന്നു. മനുഷ്യരോടു നന്ദിഭാവമില്ലാത്തവൻ ദൈവത്തോടും നന്ദികാണിക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തോടു നന്ദിപ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾതന്നെ യഥാർത്ഥ അനുഗ്രഹദാതാവിൻെറ ഏതെങ്കിലും ഒരനുഗ്രഹം ലഭിക്കുമാറാകുന്നതിന്നു നിദാനമായിത്തീർന്ന ആളോടും നന്ദികാണിക്കുന്നവനാണ് നന്മനിറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ.

والسلام على من اتبع الهدى

മിർസാ ഗുലാംഅഹ്മദ് ഖാദിയാനി

1 നവമ്പർ, 1904, ചൊവ്വാഴ്ച; സിയാൽകോട്ട്.

About this booklet

This booklet is the Malayalam rendering of a lecture on Islam delivered at Sialkot, on 2nd November 1904, by Hazrath Mirza Ghulam Ahmed of Qadian, the holy founder of the World Ahmadiyya Movement in Islam.

The Author who is the Promised Messiah & Mahdi proclaimed for the first time in this lecture that Lord Sree Krishna was a true prophet of God (Nabi) and that himself was the second advent or Avathara of Sree Krishna who was to appear in Kaliyuga.

This booklet is published by Ahmadiyya Centenary Celebration Committee, Kannur-Katalai. The Malayalam version is prepared by Sri. N. Abdurrahim, editor, The Sathyadoothan.

Basheer Manjeshwar